

Izstāde

JĀIET.

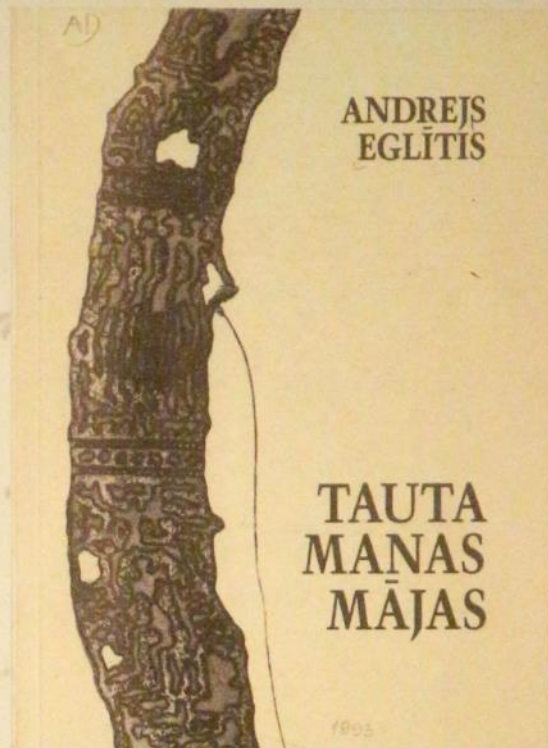
IESIM.

EJAM.

ANDREJAM EGLĪTIM -105

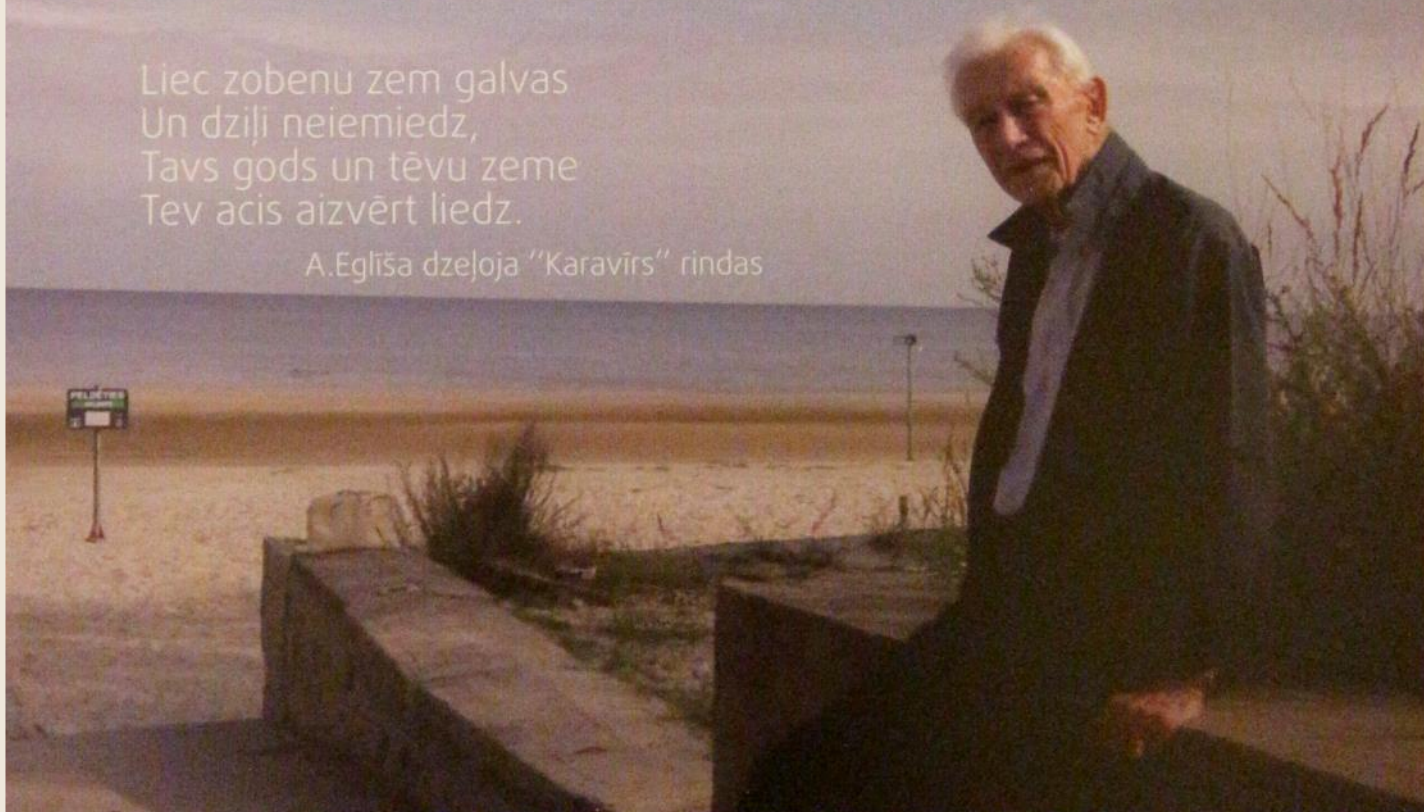
**ANDREJA EGLĪŠA LATVIEŠU
NACIONĀLAJAM FONDAM -70**

JĀNIM RUTKIM -110

Liec zobenu zem galvas
Un dziļi neiemiedz,
Tavs gods un tēvu zeme
Tev acis aizvērt liedz.

A. Eglīša dzeloja "Karavīrs" rindas

Turiet savu zemi ciet

I

Turiet savu zemi ciet.
Zeme taisās projām iet.
Projām iet ar svešām kājām,
Prom ar šūpuļiem un mājām –
Turiet ciet.

II

Savu zemi paturēt –
Savas mātes valodiņu;
Valodiņa zemi tur,
Zeme tur valodiņu.
Nevaram – viens bez otra
nevaram.
Vienam zūdot, otrs mirst;
Vienam otrā turoties,
Itneviens mūs neizšķirs.

(Andrejs Eglītis)

Latvijas Universitātes Akadēmiskā bibliotēka
un
Andreja Eglīša Latviešu nacionālais fonds

ielūdz Jūs uz atceres vakaru

DZEJNIEKAM ANDREJAM EGLĪTIM -105

**ANDREJA EGLIŠA LATVIEŠU
NACIONĀLAJAM FONDAM (ZVIEDRIJA) -70**

LU DOCENTAM, ĢEOGRĀFAM JĀNIM RUTKIM -110

Vakara gaitā:

- atmiņu stāsti un dokumentāli kadri par
AELNF tapšanu un darbību, A. Eglīti, J. Rutki
- AELNF 70. gadadienai veltītas izstādes
JĀIET. IESIM. EJAM. atklāšana
- fotogrāfes Petras Innas foto izstādes atklāšana
- Kamerkora *CANTUS* muzikāls sveiciens

Pasākuma noslēgumā

sarunas pie vīna glāzes un svētku kliņģera

2017. gada 10. novembrī plkst. 17.00

LU Akadēmiskajā bibliotēkā
Rīgā, Rūpniecības ielā 10

1946. gada 16. novembra laikrakstā *Latvju Vārds* Andrejs Eglītis, uzrunājot jaunatni, saka: “Tas jāveic jaunatnei – jādod kustība, jāsaņem kājās mūsu dzīvie spēki pāri visiem strīdiem, jāiesaista visi latvieši pasaulē *Latvijas nacionālā fonda* radīšanai. Lai šodien pat jau stājamies pie nacionālā fonda šūpuļa, karsti un neatliekami.”

Latviešu nacionālā fonda

Zemkopības nodaļu nodibināja 14. decembrī Stokholmas Lilienhofska namā. Šī nodaļa uzsāks darbību, nenogaidot centrāla orgāna nodibināšanos. Dibinātāju sapulci atklāja sūtnis V. Salnais, uzaicinādams nodziedāt Latvijas valsts himnu. Pēc tam blakus sūtnim par otru sapulces vadītāju ievēlēja senatoru M. Čaksti, par protokolistiem inž. Meistaru un tautsaimn. Erdmani.

Latviešu nacionālā fonda

Zviedrijas nodaļu nodibināja 14. decembrī Stokholmas Lilienhofska namā. Šī nodaļa uzsāks darbību, nenogaidot centrāla orgāna nodibināšanos. Dibinātāju sapulci atklāja sūtnis V. Salnais, uzaicinādams nodziedāt Latvijas valsts himnu. Pēc tam blakus sūtnim par otru sapulces vadītāju ievēlēja senatoru M. Čaksti, par protokolistiem inž. Meistaru un tautsaimn. Erdmani.

Sūtnis V. Salnais atstāstīja fonda nodaļas organizēšanas vēsturi un tās pamatam izvēlētos principus. Fonda vajadzība nobriedusi; sekmīgi darbojas līdzīgs igauņu fonds. Dibināšanas jautājums pacelts jau priekš pusotra gada; dedzīgi iestājies par fonda nepieciešamību kādā referātā dzejn. Andrejs Eglītis. Sūtnis 1. un 6. nov. sacaucis visu vietējo latv. organizāciju pārstāvjus un uzklausījis to ieskatus. Šīs apspriedes galīgu pozitīvu rezultātu tomēr nedevušas. Atzīstot fonda vajadzību par lielu un spiedīgu, sūtnis izšķīries tā pagaidu pārvaldi sastādīt nevis no organizāciju deleģētiem pārstāvjiem, bet no personāli uzaicinātām, sabiedriski pazīstamām personām — Latvijas pilsoņiem. Šai sapulcē ieradušies sastādā fonda nodaļas pirmo padomi ar pagaidu raksturu; tā darbosies, līdz sanāks izvēlēta padome. Diemžēl diezgan daudzi uzaicinātie, īpaši no provinces, nav ieradušies; daži no viņiem apsolījuši piedalīties turpmākā darbā, daži atteikušies kādu iemeslu dēļ. Cerams, ka ap fonda nodaļu izdosies saistīt visus šejienes emigrantus, jo tā mērķi stāv pāri nogrūpējumu interesēm.

Diezgan garas pārrunas notika ap statūtu projekta dažiem pantiem. Fonda mērķus noformulēja šādi: 1) aizstāvēt latviešu tautas tiesības uz neatkarīgu demokrātisku valsti, dibinoties uz Latvijas republikas suverenitātes tiesībām, kā arī uz UNO statūtā un Atlantijas chartā izteiktajiem tautu pašnoteikšanās principiem, un 2) izplatīt pareizu informāciju par Latvijas zemi, tautu un kultūru. — Fonda līdzekļi sastādīsies no ziedojumiem, regulārām iemaksām utml.

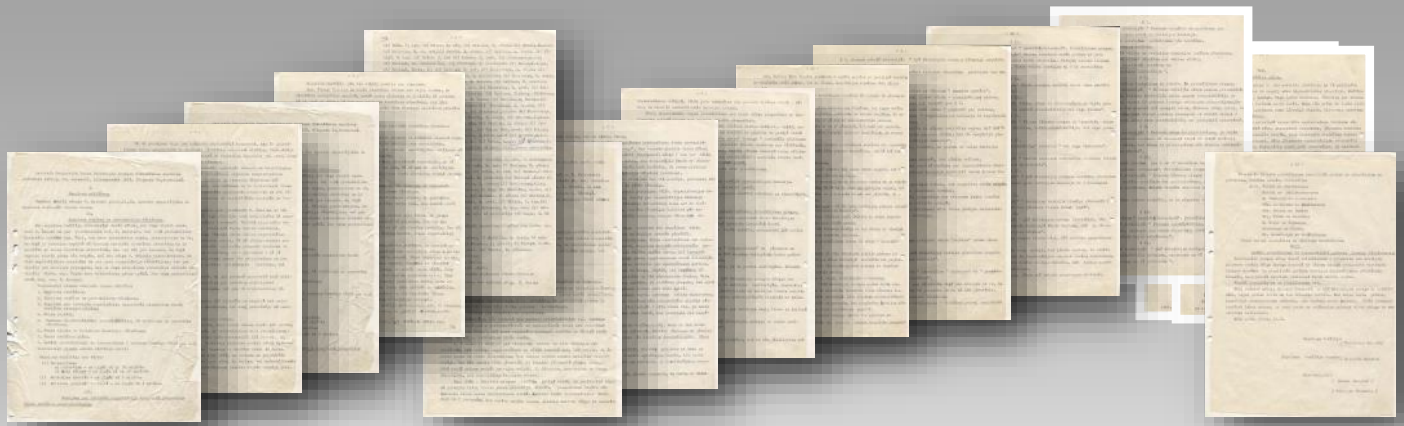
Fonda, nodaļai paredzēti orgāni — padome, valde un revīzijas komisija. Dibinātāji ir pirmā padome, kuru var papildināt sūtnis kā arī pati padome ar kooptāciju. Vēlākais 6 mēnešu laikā to nomainīs vienlīdzīgās, tiešās, aizklātās un proporcionālās vēlēšanās izvēlēta jauna padome. Vēlēšanās piedalīsies visi, kas ziedojuši fonda mērķiem ne mazāk kā Kr: 10.—, pirmajā pusgadā vismaz Kr: 5.—.

Par LNF Zviedrijas nodaļas padomes priekšsēdi ievēlēja ģen. Ed. Kalniņu, viņa biedru J. Gřīnu un par sekretāru J. Ritumu.

Par valdes priekšnieku ievēlēja prof. A. Aizsilnieku, bet par valdes locekļiem F. Cielēnu, V. Kreicbergu, . K. Zīvertu, M. Zīvertu, V. Fītiņu, M. Bukšu, Erdmani, inž. Vītolu. Revīzijas komisijā — K. Lasmani, J. Immeru un Brinkmani.

Sapulcē bija 32 dalībnieki.

Pēdīgi nolēma lūgt caur sūtni V. Salno, lai Latvijas valsts pilnvaru nesējs sūtnis K. Zariņš kopā ar valsts prezidenta vietnieku bīskapu J. Rancānu, pieaicinot citus mūsu diplomāt, pārstāvjus, sastādītu LNF centrālo orgānu.

Latviešu Nacionālā Fonda Zviedrijas nodaļas dibināšanas sapulces protokols

1947.g. 14, decembri, Lilienhovska zālē, Gotgatan 48, Stokholmā.

I.

Sapulces atklāšana.

Sapulci atklāj sūtnis V. Salnais plkst. 11,30. apsveic sapulcējušos un uzaicina nodziedāt valsts himnu.

II.

Sapulces vadības un protokolistu vēlēšanas.

Par sapulces vadītāju vienbalsīgi ievēl sūtni, par viņa biedri senatoru M. Čaksti un par protokolistu inž. P. Meistēri. Par otrā protokolista kandidātu uzstāda agr. Ūdri, kas savu kandidatūru ņem, pamatojoties uz to, ka viņš ir ieradies sapulce kā Upsalas Latviešu biedrības pārstāvis un ir saistīts ar savas biedrības direktīvēm, kas var būt par iemeslu, ka viņš sapulci atstāj pirms tās beigām. Arī pēc sūtņa V. Salnais paskaidrojuma, ka visi sapulcējušie uzskatāmi ne par savu organizāciju pārstāvjiem, bet gan vienīgi par Latvijas pilsoņiem, kas uz viņa aicinājumu ieradušies dibināt Nacionālo Fondu, agr. Ūdis savu atteikšanos patur spēkā. Par otru protokolistu ievēl mag. oec. V. Erdmani.

Vienbalsīgi pieņem sekojošo dienas kārtību:

- 1) Sapulces atklāšana.
- 2) Sapulces vadības un protokolistu vēlēšanas.
- 3) Ziņojums par latviešu organizāciju apspriedēs pieņemtiem fonda darbības pamatprincipiem.
- 4) Fonda statūti.
- 5) Padomes konstitūcījās: priekšsēdētāja, tā vietnieka un sekretāra vēlēšanas.
- 6) Fonda valdes un revīzijas komisijas vēlēšanas.
- 7) Fonda darbības plāns.
- 8) Dažādi priekšlikumi: un ierosinājumi (padomes locekļu vēlēšanas u.c).

Vienbalsīgi pieņem sekošu kārtības rulli:

Sapulces vadītājs dod vārdu:

- (1) Referentiem:
 - a) referātam - ne ilgāk kā uz 30 minūtēm
 - b) gala vārdam - ne ilgāk kā uz 10 minūtēm
- (2) Runātājam debatēs - ne ilgāk kā 8 minūtes
- (3) Atbildei personīgā lietā - ne ilgāk kā 3 minūtes

III.

Ziņojums par latviešu organizāciju apspriedē pieņemtiem fonda darbības pamatprincipiem.

Tā kā jautājums bija jau izšķirts iepriekšējā apspriedē, tad šo priekšlikumu vairs neapsprieda un minētais pārstāvis apspriedi atstāja. Visu pārējo organizāciju priekšsēži palika apspriedē un turpināja apspriest vēl citus svarīgus ar Fonda dibināšanu saistītus lēmumus.

Vēra ņemdams organizāciju priekšsēžu apspriežu lēmumus un balsstīdamies uz abās apspriedis akceptētajiem LNF dibināšanas sapulces komplektēšanas principiem, sūtnis izlietojis savas tiesības un iesaucis šīsdienas LNF Zviedrijas nodaļas dibināšanas sapulci, uzaicinādams uz to individuāli visas šādā vai tādā kārtā organizāciju priekšsēžu apspriedēs nosauktās un arī vēl citas latviešu sabiedrības izcilas personas no visdažādākām aprindām un visdažādākiem uzskata novirzieniem.

Skandināvija

LATVIEŠU NACIONĀLA FONDA ZVIEDRIJĀ STATŪTI

Skandināvija

§ 1

LNF Zviedrijā mērķi ir:

- a/ cīnīties par latviešu tautas un Latvijas neatkarīgās demokrātiskās republikas tiesībām un interesēm, pamatojoties uz UNO un Atlantijas chartas principiem;
- b/ izplatīt pareizu informāciju par Latvijas zemi, tautu un kultūru;
- c/ darīt iespējamo tautas dzīvā spēka un kultūras saglabāšanai, un
- d/ panākt visu latviešu grupu sadarbību a, b un c punktos minēto uzdevumu realizēšanai.

§ 2

Savu mērķu sasniegšanai LNF Zviedrijā sadarbojas ar Latviešu Nacionālo Padomi, Latvijas diplomātiem pārstāvjiem un citām latviešu organizācijām.

Skandināvija

§ 3

LNF Zviedrijā ir visas juridiskas personas tiesības un savs zīmogs.

Skandināvija

§ 4

LNF Zviedrijā līdzekļi sastādas no dalības naudas, ziedojumiem un citiem ienākumiem. Fonda līdzekļus nedrīkst izlietot atsevišķo politisko vai kādu citu nogrūpējumu interesēs.

Skandināvija

§ 5

LNF Zviedrijā pārvaldes organi ir: padome, valde un revīzijas komisija.

Skandināvija

§ 6

LNF Zviedrijā padomi uz divi gadiem ievēl tiešās, vienlīdzīgās, proporcionālās un aizklātās vēlēšanās fonda biedri, kas dzīvo Zviedrijā. Fonda padomes sastāvs ir 33 locekļu. *Zviedrijā dzīvo 1000 fonda allegāti; ietil 30, daļa jā-2 un Norvēģijā - 1 loceklis.* (33)

Skandināvija

§ 7

Par LNF Zviedrijā dalībniekiem valde registrē latviešus un citu tautību piederīgos, ja pēdējie ir laulībā ar latviešiem vai ir bijuši Latvijas republikas pilsoņi. Balsstiesības fonda padomes vēlēšanās ir tiem LNF dalībniekiem, kas samaksājuši dalības naudu par iepriekšējo gadu.

§ 8.

Padomes tiesības un pienākumi ir:

- a/ ievēlēt padomes priekšsēdi, 2. priekšsēža vietniekus ~~un sekretāru, un 1. sekretāru~~
- b/ ievēlēt fonda valdi un revīzijas komisiju,
- c/ dot valdei saistošus norādījumus tās darbībai,
- d/ pieņemt fonda budžetu,
- e/ apstiprināt valdes un revīzijas komisijas darbības pārskatus,
- f/ grozīt un papildināt statūtus, un
- d/ lemt par fonda likvidāciju.

§ 9

Padomes kārtējās sēdes sasauc padomes prezidijs vismaz reizi gadā. Padomes ārkārtējās sēdes sasauc padomes prezidijs uz valdes, revīzijas komisijas vai vismaz 10 padomes locekļu rakstveida pieprasījumu. Padomes sēdes laiks, vieta un darba kārtība izziņojama visiem padomes locekļiem ar rakstu vismaz 2 nedēļas iepriekš. Padomes sēdes vada priekšsēdis vai tā vietnieks un protokolē sekretārs.

un 1. sekretārs

§ 10
Padomes sēdes ir pilntiesīgas, ja tanis piedalās vismaz puse padomes locekļu. Ja izziņotā laikā un vietā minētais locekļu skaits nav ieradies, tad sēdes ir pilntiesīgas pēc stundas, neatkarīgi no ieradušos locekļu skaita.

§ 11
Padomes lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu. Lēmumi par statūtu grozīšanu vai papildināšanu un fonda likvidāciju pieņemami ar 2/3 balsu vairākumu. Balsim vienādi daloties, priekšlikums uzskatāms par noraidītu.

Piezīme: Balsošanu izdara aizklāti, ja to pieprasa vismaz 5 no padomes locekļiem.

§ 12
Padomes priekšsēdi, divus tā vietniekus un sekretāru uz divi gadiem, balsojot par katru atsevišķi, ievēl padomes locekļi no sava vidus ar vienkāršu balsu vairākumu.

§ 13
LNF Zviedrijā valde sastāv no priekšsēža, 2 priekšsēža biedriem, sekretāra un tā vietnieka, kasiera un tā vietnieka, biedrziņa un tā vietnieka.

§ 14
Valdes locekļus uz divi gadiem ievēl padome no sava vidus. Valdes priekšsēdi padome ievēl atsevišķi. Pārējie valdes locekļi amatus sadala paši savā starpā. Ja kāds valdes loceklis atsakās, tad padome savā nākamā sēdē ievēl viņa vietā jaunu valdes locekli.

§ 15
Fonda darbību valde vada statūtu un padomes nospraustās robežās.

§ 16
Valdes sēdes ir pilntiesīgas, ja tanis piedalās vismaz pieci valdes locekļi, to skaitā priekšsēdis vai viņa biedrs.

§ 17
Valdes lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu. Balsim vienlīdzīgi daloties, izšķir priekšsēža, bet viņam projam esot, tā vietnieka balss.

§ 18
Naudas izmaksas dokumentus paraksta valdes priekšsēdis vai viņa vietnieks un kasieris.

§ 19
LNF Zviedrijā darbības pārbaudei padome no sava vidus ievēl uz divi gadiem revīzijas komisiju ar 3 locekļiem.

§ 20
Revīzijas komisija tiesīga pārbaudīt fonda darbību kurā katrā laikā, bet tas jāizdara vismaz reizi gadā. Revīzijas komisiju uz pirmo sēdi sasauc valde, vēlākais 3 mēnešus pēc tās ievēlēšanas.

§ 21
LNF Zviedrijā likvidējot, tā līdzekļi un arhīvs nododami latviešu organizācijai ar līdzīgiem mērķiem.

== == ==
Pieņemti LNF padomes sēdē 1949. gada 6. martā.
== == == ==

§ 21
L. N. F. izraudzot valde nodarbojās ar šīs valdes izveidošanu.
Par L. N. F. pārtarpiem nav būt fonda padomes locekļi, valdes izraudzot, vai no viņiem fonda atbalstītājiem izvēlēti pārtarpi.
Pārtarpi izvēlēti un viņu darbību sēdēs un citos darbos kontrolē valde.

Uz Latv. NACIONĀLĀ FONDA Zviedrijas nodaļas

dibināšanas sapulci 1947.g. 14.decembrī

a i c i n ā t i e :

V ē r d s

Paziņojis piedal. Pazinojis atteik-
Dibin.sapulcē šanos piedalīties Nav
piedalās; iztrūkst.dibinās. sapulcē. Atbildaējis

1. ĀBOLIŅŠ, Leons, prof.	x	
2. AIZSILNIEKS, A., prof.	x	
3. ANDERSONS, J., agronoms		x
4. BAIDIŅŠ, J., Dr.med.		x
5. BĒRZIŅŠ, Artūrs, direktors		x
6. BOKALDERS, J., prof.		x
7. BREIKŠS, J. advokāts	x	
8. BRINKMANIS, E., zvejn. s-ba	x	
9. BUBENKO, J., ing.		x
10. BUKŠS, Miķelis, katoļu apv.	x	
11. BUŠS, V., agronoms	x	
12. CAUNE, E., mācītājs		x
13. CIELENS, Feliks, sūtnis	x	
14. ČAKSTE, Mintauts, senators	x	
15. DOLIETIS, K., Dr.med.		darbā
16. DZENIS, E., gleznotājs		"
17. EGLĪTIS, Andrejs, dzejnieks		izbraucis
18. FĪTIŅŠ, Valentīns, ing.	x	
19. GRĪNS, Jānis, redaktors	x	
20. IMMERS, J., lektors	x	
21. JOHANSONS, Andrejs, redakt.		
22. KALNIŅŠ, Brūno, Saeimas dep.	x	
23. KALNIŅŠ, Edv., ģenerālis	x	
24. KALNIŅŠ, Klāra, Dr.	x	
25. KALNIŅŠ, Pēters, agronoms.		
26. KĀRKLIŅŠ, J., publicists	x	

→ otrā

Vārds	Paziņojis piedal.		Nav atbild.
	Dibin. sapulcē	teikšanos piedal.	
	piedalās; iztrūkst. dibinās.sapulcē.		
27. KREICBERGS, J., notārs	x		
28. KREICBERGS, V., leg.sekret.	x		
29. KRODERS, Artūrs, publicists		x	
30. KRONBERGA, Lija, glezn.		x	
31. LANDSMANIS, A., tautsaimn.		x	
32. LASSMANS, K., konsuls	x		
33. LEITĀNS, P., senators		provincē	
34. MEISTERS, P., ing.	x		
35. PĀVULĀNS, J., doc.	x		
36. PĒTERSONS, E. prof.		x	
37. PETROVSKIS, K., stud.		x	
38. PLATBĀRZDIS, A., filatel.		x	
39. REITERS, Teodors, dirig.		x	
40. RĪTUMS, J., ing.	x		
41. RUTKIS, J., doc.			x
42. SUKSIS, E., tautsaimn.		x	
43. SALNAIS, Milda, žurnal.	x		
44. SALNAIS, Voldemārs, sūtnis	x		
45. SAKĀRNIS, O., prēvests			x
46. SKRASTIŅŠ, A., Dr.med.		x	
47. SKRĒBERS, Arnolds, leg.pad.			x
48. SKUJA, A., prof.		slims	
49. STEPANS, J., jurists		provincē	
50. STRAUBERGS, K., prof.		x	
51. STRAUME, R.,	x		
52. STRĒLERTE, Veronika			x
53. STRUNKE, Niklāvs, glezn.	x		
54. TEIKMANIS, A., prof.	x		
55. TERIŅŠ, J., mācītājs		darbā	
56. TEPFERS, J., sūtnis		x	

V Ē r ā s	<u>Paziņojis piedal.</u> Dibin. sapulcē piedalās; iztrūkst	Paziņojis atteikš. piedalīties dibin. sapulcē.	Nav atbild.
57. TEPFERS, V., generālis	darbā		
58. VĀRSBERGS, J., agronoms		x	
59. VEISS, Edv. J., prof.	āsrlimis		
60. VILNIS, K., prāvests	darbā		
61. VĪTOLS, J., ing.	x		
62. ZANDERS, J., Lundā			x
63. ZĪVERTS, K., doc.	x		
64. ZĪVERTS, Mārtiņš, rakstn.	x		
65. ĢINTERS, V., Dr.	kā novērotājs		
66. ŪDRIS, A., agronoms	"		

67. GERGIS, G. - pieteikta un atsūtīta kā Latv. filologu b-bas novērotāja.

Erdmanis V. mag. oec.

LATVIEŠU NACIONĀLĀ FONDA
ZVIEDRIJAS NODAĻAS VALDES DARBĪBAS
PĀRSKATS

1948. 4.7. - 1948. 31. 12.

I.

Valde un tās uzdevumi.

Ievēlētā LNF padome sapulcējās savā pirmajā sēdē 1948. gada 4. jūlijā sekojošā sastāvā:

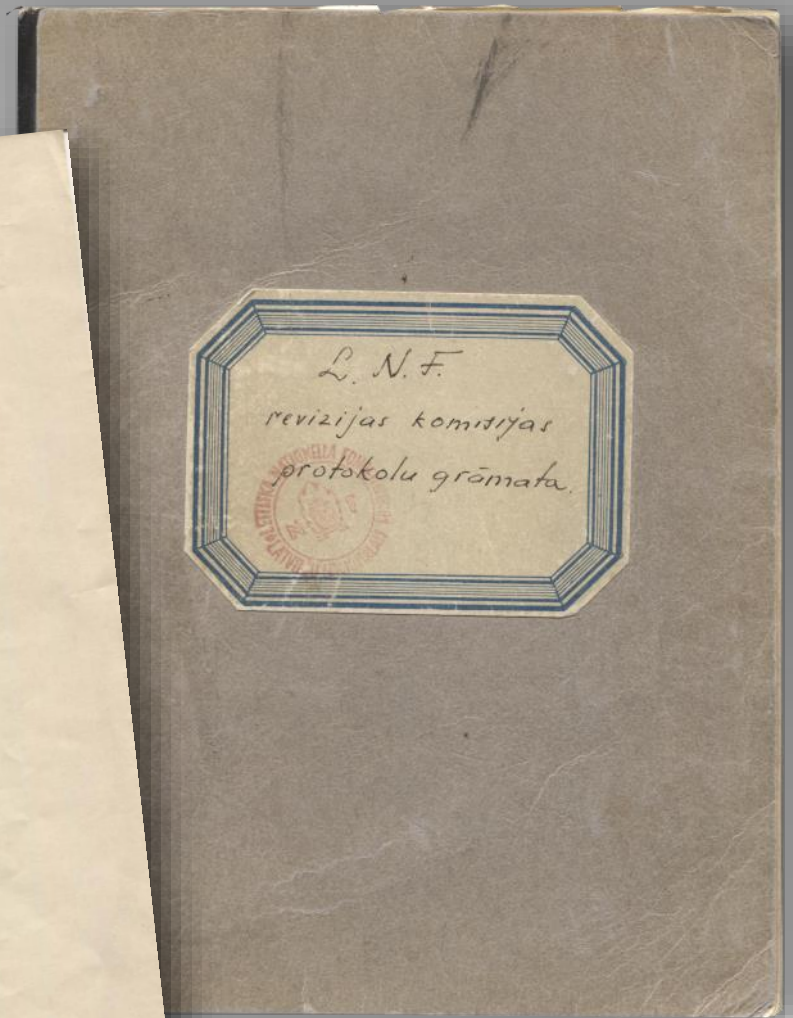
1. Aizsilnieks, Arnolds, - Hjälmarvägen 1, II, Enskede;
2. Andersons, Jānis, - Valutavägen 86, I, Stockholm;
3. Berkulis, Aleksandrs, Raketgatan 6, Göteborg;
4. Blaus, Jānis, Gideonsbergsgatan 7 A, II, Västerås;
5. Breikss, Jānis, Västmannagatan 13, III, Stockholm;
6. Bubenko, Jānis, - Tomträttsvägen 18, II, Stockholm 37;
7. Caune, Elmars, - Radhus 5/2, Kallhäll;
8. Cielēns, Felikss, - Förskottsvägen 9, II, Midsommarkransen;
9. Dolietis, Kārlis, - Husabyvägen 14, Aspudden;
10. Eglītis, Andrejs, Råsundavägen 43, I, Hagalund;
11. Ginters, Valdis, - Åkervägen 14, I, Helenelund;
12. Grīns, Jānis, - Valutavägen 86, I, Stockholm;
13. Kalniņš, Bruno, - Kornbrevsvägen 81, I, Stockholm;
14. Kancāns, Aleksandrs, - Götgatan 24, I, Stockholm;
15. Kravis, Arvids, - Skogshemsgatan 7, Jönköping;
16. Kreicbergs, Valdemars, - Essingestråket 40, III, St. Essingen;
17. Kroders, Arturs, - Glömstagård, Huddinge;
18. Mālitis, Jānis, - Byggmästaregatan 25 C, Lund;
19. Oše, Arvids, - Rallstagård, Hallstahammar;
20. Ozols, Arturs, - Bernstorpsgatan 5B, III, Malmö;
21. Padēls, Arvids, - Hagavägen 76, II, Råsunda;
22. Pētersons, Pauls, - Sigfridsvägen 23, III, Aspudden;
23. Rutkis, Jānis, - Blekingegatan 67 B, III, Stockholm;
24. Sakārnis, Oskars, - Strandvillan, Klinten;
25. Strubergs, Kārlis, - Rimbertsvägen 2, I, Aspudden;
26. Skrēbers, Arnolds, - Bäckvägen 155, II, Stockholm;
27. Strēlerte, Veronika, - Bäckvägen 155, II, Stockholm;
28. Tepfers, Jānis, - Badstrandsvägen 30, Stora Essingen;
29. Zīverts, Kārlis, Hjälmarvägen 19, II, Enskede;
30. Zīverts, Mārtiņš, - Rimbertsvägen 2, II, Aspudden.

Saskaņā ar LNF pagaidu statutiem - par LNF valdes priekšsēdi ievēlēja K. Straubergu. Valdē, pamatojoties uz panākto vienošanos par visu grupu sadarbību fonda mērķu veikšanai, ievēlēja: E. Cauni, A. Eglīti, V. Ginteri, A. Kancānu, V. Kreicbergu, P. Pētersonu, J. Grīnu, O. Sakārnī.

Revīzijas komisijā: A. Aizsilnieks, J. Rutkis un J. Blaus. Par LNF padomes priekšsēdi ievēlēja A. Ozolu, par priekšsēža biedriem: J. Tepferi un F. Cielēnu, par sekretāru J. Bubenko.

Pastāvīgu statutu izstrādāšanai ievēlēja statutu komisiju: J. Grīnu, B. Kalniņu, A. Kancānu, A. Kroderi, A. Padēlu un K. Zīvertu.

Padome uzdeva valdei iespējami drīzākā laikā rūpēties par statutu projekta, budžeta un darbības plāna izstrādāšanu.

AICINĀJUMS

Ar varu un viltu Krievijas impēriālistiskā diktatūras vara okupēja un anektēja Latviju, bet pasaules sabiedriskās domas priekšā viņa ar ļoti plašiem līdzekļiem propagandē uzskatu, ka latviešu nācija 1940. g. labprātīgi iekļāvusies Padomju Savienībā un ka tagad latvju tautai klājas ļoti labi komunistiskā laimes valstībā. Šai propagandai ir noteikts mērķis: panākt, lai rietumu valstis, it īpaši ASV, Anglijas un Francijas valdības, no savas puses tiesiski atzītu Baltijas valstu aneksiju.

Cīņā par Latvijas valsts neatkarības atjaunošanu mums ir divi uzdevumi: 1) nodrošināt to, ka rietumu demokrātiskās valstis nekad neatzītu Latvijas iesaistīšanu Padomju Savienībā, un 2) panākt, lai rietumu lielvalstis prasītu un nodrošinātu krievu kaņaspēka izvākšanu no Latvijas un tā sekmētu Latvijas brīvības atjaunošanu.

Mūsu sūtniecības, it īpaši Londonā un Vašingtonā, ir veikušas un veic svarīgu diplomātisku un propagandas darbu latviešu nācijas tiesību aizstāvēšanā. Tomēr nedarīta darba vēl ļoti daudz, lai sabiedrības plašākas aprindas ārzemēs iepazīstinātu ar Latvijas politiskiem un saimnieciskiem apstākļiem, ar latviešu tautas lielajiem sasniegumiem neatkarības laikmetā saimnieciskā, sociālā un kultūras laukā. Mums netikai jāpierāda mūsu tiesības un taisnība, jāatsedz krievu netaisnība un varmācība, netikai jāapelē pie demokrātisko tautu sirdsapziņas un taisnības sajūtas, bet arī plaši jāapgaismo Baltijas valstu un Baltijas jūras politiskā nozīme Eiropas līdzsvara un miera sistēmā, un vispusīgi jāpierāda mazās Latvijas valsts lielās radošās spējas saimniecībā un kultūrā.

To mēs spēsim, ja izdosim angļu, franču un citās valodās grāmatas un brošūras par Latviju un Baltijas problēmu. Šis darbs patlaban ir svarīgākais mūsu cīņas veids pret mūsu tautas apspiedējiem. Šai darbā un šai cīņā tagad jāiesaistās arī visiem latviešu emigrantiem. Tikai tā mēs izpildīsim savu pienākumu pret mūsu dzimto zemi un tautu.

Šinī nolūkā jādibina viens kopējs

Latviešu Nacionālais Fonds, kurā regulāri saplūstu ziedojumi no tautiešiem, lai varētu izdot attiecīgo literatūru. Zviedrijā, Anglijā un Amerikā latviešu emigranti jau iegājuši peļņas darbā un tāpēc var ar saviem ziedojumiem likt pamatu mūsu tēvzemes atbrīvošanas fondam.

Bez tiešas nozīmes šādam fondam būtu arī liela netieša nozīme: tas pulcinātu ap kopēju mērķi un radinātu mūs pie pašdarbības cīņā par savām tiesībām un savas tēvijas atbrīvošanu.

1947. g. 14. decembrī sūtņa V. Salnaja aicinātās personas Stokholmā nodibināja Latviešu Nacionālā Fonda (LNF) Zviedrijas nodaļu. Tās pagaidu pārvalde, stājoties pie darba, griežas pie tautiešiem emigrācijā ar sekojošu paskaidrojumu un aicinājumu.

1. Nepieciešams, ka latvieši arī Anglijā, Francijā, Beļģijā, ASV un citās rietumu valstīs nodibinātu LNF nodaļas.

2. Vēlams, ka sūtnis Londonā K. Zariņš, sazinā ar Latvijas Saeimas priekšsēdētāja vietnieku bīskapu J. Rancānu un citiem sūtņiem, uzņemtos nodibināt LNF centra organu. LNF Zviedrijas nodaļas pagaidu valde ir jau griezusies pie sūtņa K. Zariņa ar attiecīgu lūgumu.

3. Izbeidzamas visas domstarpības un pārpratumi, kas radušies Stokholmā ap LNF Zviedrijas nodaļas dibināšanu, un visiem tautiešiem jāiesaistās solidarā un saskaņotā nacionālā darbā. 1947. g. 14. decembrī sastādījās LNF Zviedrijas nodaļas pagaidu padome un ievēlēja pagaidu valdi ar uzdevumu noorganizēt vēlēšanas, lai tādā veidā dotu iespēju visiem tautiešiem piedalīties LNF Zviedrijas nodaļas pārvaldes organu galīgā izveidošanā.

Saskaņā ar pagaidu statūtiem, fonda padomi ievēlēs tiešās, vienlīdzīgas, proporcionālās un aizklātās vēlēšanās fonda atbalstītāji Latvijas pilsoņi, kas dzīvo Zviedrijā. Tālāk padome nolēma, ka vēlēšanās var piedalīties visi atbalstītāji, kas sasnieguši 18 gadu vecumu un līdz vēlēšanu dienai iemaksājuši fondā vismaz Kr. 5.— Vēlēšanas paredzēts izdarīt piecu mēnešu laikā un šim nolūkam izstrādās īpašu instrukciju.

PROTOKOLS NR.2.

Pirmā sēde

padome un
sēde

Latviešu Nacionālā Fonda Zviedrijas nodaļas padomes sēde 1948.g.
4.jūlijā, Stokholmā, Götgatan 48, Lilienhova zālē.

Piedalās: padomes locekļi: A. Aizsilnieks, J. Andersons, A. Berkulis, J. Blaus, J. Breikšs, J. Bubenko, E. Caune, F. Cielens, K. Doliētis, A. Eglītis, V. Ginters, J. Grīns, Br. Kalniņš, A. Kancāns, A. Kravis, V. Kreicbergs, A. Kroders, A. Oše, A. Ozols, A. Paņēls, J. Rutkis, O. Sakārnis, K. Straubergs, A. Skrēbers, V. Strēlerte, J. Tepfers, K. Zīverts, M. Zīverts.

Bez tam uz sēdi ieradušies: pag. valdes loceklis V. Fitiņš, pag. revīzijas komisijas priekšsēdētājs K. Lasmanis un sekretārs J. Immers, un 1948. vēlēšanu komisijas sekretārs G. Kļaviņš.

I. Sēdes atklāšana.

Sēdi atklāj pagaidu valdes priekšsēdētājs A. Aizsilnieks isā uzrunā apsveicot jaunievēlētos padomes locekļus un novēlot jaunajai padomei vislabākās sekmes. A. Aizsilnieks ziņo, ka bez padomes locekļiem uz šo sēdi vēl aicināti:

- 1/ sūtnis V. Salnais
- 2/ pag. padomes priekšsēdētājs un viņa biedrs
- 3/ pagaidu valdes locekļi
- 4/ pagaidu revīzijas komisijas locekļi
- 5/ 1948.g. vēlēšanu komisijas locekļi.

Pēc tam A. Aizsilnieks nolasa viņam kā pag. valdes priekšsēdētājam adresēto sūtna V. Salnais vēstuli, kurā sūtnis paziņo, ka slimības kavēts uz sēdi ierasties, pateicas pag. valdei par lielo veikto darbu un novēl jaunievēlamai valdei strādāt tikpat sekmīgi kā to darīja pag. valde.

II. Sēdes vadītāju izraudzīšana.

Par sēdes vadītāju ar aklamāciju ievēl A. Ozolu, kas pārņēma sēdes vadību. Par sēdes vadītāja biedriem ar aklamāciju ievēl Blau un J. Bubenko, par protokoletāju V. Kreicbergu, par balsu skaitītājiem E. Cauni un K. Zivertu.

III. Vēlējuma vārdi.

Uz sēdes vadītāja uzaicinājumu, A. Eglītis saka vēlējumu vārdus, pieminot kritušos, aizvestos un zem sveša jūga smokošos tautiešus, un aicinot visus uz saskaņotu darbu.

IV. Vēlēšanu komisijas ziņojums.

Vienbalsīgi pieņem vēlēšanu komisijas ziņojumu, kāds tas padomes locekļiem zināms, (ziņojumu sēdē nenolasa) un apstiprina vēlēšanu rezultātus. Nolemj uzdot vēlēšanu komisijai pēc tās ieskata iznīcināt tos vēlēšanu materiālus, kuriem turpmāk nav vairs nozīmes.

A. Ozols pateicas vēlēšanu komisijai par lielā saskaņā veikto darbu.

V. Pagaidu valdes un revīzijas komisiju ziņojumi.

VIII. Ierosinājumi un priekšlikumi.

E.Caune proponē provinciešiem izdevumus par braucienu uz šīsdienas sēdi atlīdzināt no fonda līdzekļiem. Šo priekšlikumu pieņem ar 15 balsīm par, 7 pret un 6 atturoties. A.Aizsilnieka priekšlikumu attiecināt iepriekš pieņemto lēmumu arī uz šo sēdi noraida ar 16 pretbalsīm. A.Ose, ^{provīncē} dzīvojošos padomes locekļus atteikties šoreiz no ceļa naudas atlīdzinājuma.

3. Blaus nāk ar sekojošiem ierosinājumiem: (1) fonda publicējumi norakstā vai tulkojumā pret samaksu piesūtami fonda atbalstītājiem; (2) fondam vajadzētu periodiski izdot īsus biļetenus ar ziņām par darba tirgus apstākļiem dažādos Zviedrijas apgabalos; (3) fonda faktiskiem vai eventuāliem atbalstītājiem piesūtīt parakstam reversalus par periodiskiem ziedojumiem, (4) izdot apsveikuma kartiņas, (5) provinces centos, kur dzīvo vairāk par 10 pieaugušiem latviešiem, ievēlēt vismaz 2 fonda pārstāvjus.

Maus.

Krieger.

A 947.43

Eglitis, Andrejs

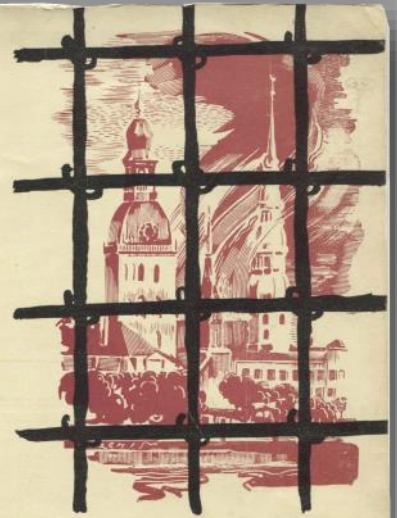
LATVIJAS
50 GADI

LETTLAND
1918-1948

1948.

A 324

Quibo, Leon.

**THE LUTHERAN CHURCH OF LATVIA
BEHIND
THE IRON CURTAIN**

DEDICATED TO
ALL CHRISTIAN CHURCHES ON THE OCCASION OF THE FIRST GENERAL
ASSEMBLY OF THE WORLD COUNCIL OF CHURCHES IN AMSTERDAM 1948

1948.

9(474)

THE STORY OF LATVIA

A HISTORICAL SURVEY

by

Professor Dr. Arveds Schwabe

Stockholm 1949

428

**THE CATHOLIC CHURCH OF LATVIA
UNDER
THE BOLSHEVIK TORTURE**

№ 2

LATVIEŠU NACIONĀLA FONDA Zviedrijā

Valdes

Darbības pārskats

*Kāss
pārskats
LNF darbam
un padomes darbam
15. x. 48.*

Pārvarēdams organizēšanas grūtības un pēc izvestām demokrātiskām vēlēšanām Zviedrijas latviešu kolonijā, pārkāpdams pasaulē, jau pirmajā darbības ceturksnī parādīdams savu gribu un panākumus latviešu tautas likteņa ceļa kalšanā atpakaļ uz brīvu tēvzemi un savām mājām. LNF Zviedrijā dabīgi radusies arī visaugstākā instance - LNF centris - pašu bēgļu vēlēta Latviesu Nacionālā Padome un ārkārtējo pilnvaru nesējs sūtnis K. Zariņš Londonā. Šāda virsvadības uzņemšana lai ciešāk saliedē mūsu nacionālos cīnītāju spēkus. Mūsu ģeogrāfiskā atrašanās vieta veido visīpatnējāko nacionālās sardzes priekšposteni tēvzemes krasta tuvumā, kas reizē LNF padara par vienīgo šādu nacionālās cīņas vienību starp latviešu pulkiem svešumā. Turēsimies šai Baltijas jūras sargpostenī ar visu latviešu instinktu kopumu, savas tautas likteņa modrībā tik ilgi, kamēr vien latviešu balsis sašūksies Zviedrijas krastā un mēs paši būsim gatavi upurēties. Pratīsim novērtēt šī priekšposteņa neaizstājamo lomu - visi latvieši, jaunās un vecās audzes, arī tie, kas staigā zem USA zvaigznotā karoga, dienvidu svelmainībā, Kanadā, Anglijā - paturēsim apziņā: tas mūsu vistālāk izbīdītais un pārzinātais sardzes tornis, pret kuru mīlīgi atsitās Baltijas jūra un Kurzemes vēji nes nelaimju vēstis.

LNF, no agrāk paredzētās nodaļas, kļūst par patstāvīgu atbrīvošanas cīņas vienību, kam veicami arī savi īpatnēji uzdevumi. Meklējot un pulcinot ap sevi labākos un uzņēmīgākos cīnītājus, LNF darbs izpaužas latviešu tautas dzīvēi svarīgākās vadlīnijās: cīņā par Latvijas neatkarības atgūšanu, latviešu tautas dvēseles un kultūras nosargāšanu un propagandēšanu rietumu demokrātijās, kā arī paturot aktīvu nomodu un darbību latviešu dzīvē spēka saglabāšanai un stāvēt sardzē pa tēvzemes posta krastu.

Pirmie augļi LNF izveidotos darbības sektoros liecina, ka Zviedrijas latvieši vienotiem spēkiem spēj dot krietnus veikumus mūsu likteņa izcīnīšanā.

LNF aicinājums pēc jauniem atbalstītājiem jau aizskanējis līdz Brazīlijas latviešu kolonijai, tāpat USA, Kanadai, Anglijai. Mūsu darbu sāk izprast un vērtēt. Cenšoties LNF darbību izveidot visplašākās sabiedrības atbalstā un mudinot ikvienu tautieti kļūt par LNF cīņas veicinātāju, Zviedrijā noorganizētas 30 LNF pārstāvniecības, šis skaits vēl pieaugs, aptverot arī nomalākās latviešu apdzīvotās vietas. Pārstāvniecību pamatā likts sabiedriskais un decentralizācijas moments, lai tās pašas būtu arī LNF darba līdzveidotājas un reizē sava apgabala fonda dalībnieku iemaksu kārtotājas un LNF darbības propagandētājas.

Šo uzdevumu veikšanai LNF pārstāvji izvērš visciešāko sadarbību ar visām sabiedriskām organizācijām, baznīcu, LNF vēlēšanu grupu kandidātiem, bijušiem pārstāvjiem u.t.t. Pārorganizē/pt iekšējo pārstāvniecības tīklu, tajās vietās, kur atrodas LNF padomes locekļi, dabiski, tie arī kļūst par fonda pārstāvjiem. Uzņemtās pārstāvniecības funkcijās šajās dienās organizējas mūsu valsts neatkarības 30 gadu jubilejas sarīkojumi - 18. novembra svinības, kuras visā Zviedrijā šogad rīko LNF, ņemot visu atlikumu LNF mērķu sekmēšanai.

Latviešu Racionālais Fonds
~~Skandināvija~~
~~Zviedrija~~

valdes sēdes protokoli.

Jesākta 27. x 1949.g.

~~Beigta 7. XII 1951~~

Baltijas likteņa propagandas marka

Augsti godājamam

LNF pārstāvim kungam

Latviešu Nacionālā Fonda Zviedrijā valde izsaka Jums sirsnīgu pateicību par nesavtīgo darbu, ko esat parādījuši LNF pārstāvja pienākumus pildot. Daudzie un neatlickami uzdevumi, kas LNF jāveic nekavējoties mūsu tēvzemes neatkarības izcīnīšanā, liek mums Jūs lūgt LNF pārstāvja pienākumus pildīt arī uz priekšu, lai norastos darbā traucējumi, iekams izraudzītā komisija pārstāvju tīkla izveidošanā pagūs izstrādāt savu projektu, kur iespējama viena cilvēka darba atlogošana.

Jaunā LNF Zviedrijā valde darbojas sekojošā sastāvā: priekšsēdis - Dr. V. Ģintors, vicepriekšsēži: prāv. O. Sakārnis un prāv. K. Vilnis; sekretāri: A. Strautmanis un J. Kreicburgs; kasiēri: A. Landsmanis un E. Suksis; Piedraisi: St. Borbals un J. Grīns; ģenerālsekretārs - Andrejs Eglītis.

Sākot ar 1950. g. 1. janvāri LNF kase tiek pārorganizēta. Sakarā ar to pārstāvji tiek lūgti izpildīt sekojošus norādījumus:

I. Atbalstītāju iemaksu iekasēšana.

Šīs iemaksas ir galvenais LNF ienākuma avots, tāpēc to iekasēšanai, tāpat jaunu atbalstītāju piesaistīšanai, turpmāk tiks piegriezta sevišķa uzmanība. Noteiktos periodos LNF valde sniegs pārstāvjiem informāciju, kādā stāvoklī atrodas viņa rajonā esošo atbalstītāju maksājumu konti, un lūgs izstāvēties maksājumus iekasēt. Tas reizē būs sagatavošanas darbs rajonu pārstāvju vēlēšanām.

Pirms LNF valde sastāda pirmo šādu pārskatu, tā iepriekš vēlas pārbaudīt visas pie pārstāvjiem esošās kvīšu grāmatīņas. Sakarā ar to lūdzam iekasēt pēc iespējas visus pārstāvīm zināmos izstāvešos atbalstītāju maksājumus, un laikā starpā 1. un 7. janvāri 1950. g. iesūtīt visas kvīšu grāmatīņas valdei. Pēc kontroles tās tiks izsūtītas pārstāvjiem atpakaļ iespējami drīzākā laikā. Augstāk minēto kontu pārskatu valde paredz sagatavot apm. līdz 1950. gada 15. februārim.

II Ziedojumu listes, brošūras un citas vērtības.

Pie dažiem pārstāvjiem vēl atrodas 30 gadu neatkarības atceres ziedojumu listes. Lūdzam tās laist apgrozībā š.g. 18. novembra svinībās - aicinot ziedot 5 gadu izglābšanās atceri. Tās izmantojamas ziedojumu vākšanai arī jaungada sarīkojumos. Listes lūdzam piesūtīt LNF valdei ne vēlāk kā līdz 1950. gada 7. janvārim.

18. novembra sarīkojumos lūdzam laist apgrozībā brošūras: Latvijas 30 gadi, Lidandots vāg, kā arī pieminās Žetons /mūsu rīcībā vēl nelieli krājumi/. Brošūras 18. novembra aktos dodamas vadoties no apstākļiem: pret samaksu, pret ziedojumiem, zviedriem brīvcksemlāri. Tāpat lūdzam izplatīt LNF darbības pārskatus un propagandēt skaņu plates.

Par visām vērtībām, kas atrodas pie pārstāvjiem - brošūrām, nozīmēm u.c. izdarāma inventūra uz 1950. g. 1. janvāri un sastādāms akts. Tanī uzrādāms, kādā daudzumā katrs priekšmets atrodas minūtā momentā pārstāvja rīcībā. Priekšmeti, kuru izplatīšanu pārstāvis turpmāk uzlūko par lieku, aktā nav uzņemami; tie nosūtāmi fonda valdei atpakaļ vēlākais ar aktu - līdz 1950. g. 7. janvārim. Akta sastādīšanā vēlams pieaicināt vēl vismaz viens fonda atbalstītājs. Nopārdotās propagandas pastmarkas lūdzam sūtīt atpakaļ un inventūrā neuzņemt.

Sekojošā agrāk nodibinātai tradīcijai atlikumu no 18. novembra sarīkojumiem organizācijas nodot LNF. Valde lūdz Jūs personīgi griezties pie sarīkojumu rīkotājiem Jūsu pārstāvētā rajonā un lūgt šo tradīciju ievērot arī šogad.

Novēlot ticīgus Latvijas valsts svētkus
Stokholmā,
11. nov. 1949.

LNF valdes uzdevumā
O. Sakārnis
LNF valdes vicepriekšs.

A 9(444) 7

LĪLANDETS VĀG

1949

LETTSKA NATIONELLA FONDEN
I SVERIGE

LATVIEŠU NACIŅĀLAIS FONDS
ZVIEDRIJĀ

POSTBOX 106, STOCKHOLM 1
POSTGIRO: 35 14 82

*Latī tuks
un gaišs skaņš!*
AF
1949. 7.
13. 6.
Helmis

A 9(444) 7

ÖSTERN ANKLAGAS
VÄSTERN VARNAS

Brošūra izdota kopīgi ar Igauniju
nacionālo fondu

SKANDINAVIJAS LATVIEŠU NACIONĀLA FONDA

p ā r s t ā v j e m

Zviedrijā, Dānijā un Norvegijā.

Mūsu kopējā darbā noslēdzies pirmais organizācijas un rezultātu posms - esam izveidojuši paplašinātu bāzi turpmākai darba programmai, 26. marta padomes sēdē apstiprinot Latviešu Nacionālā Fonda Skandināvijā statusus.

Jau no pagājušā gada darbojas Fonda pārstāvniecības Dānijā un Norvegijā, kur it sevišķi Dānijas latvieši sava lielākā skaita pēc jau spējuši dot savu tiesu līdzekļu mūsu pasākto darbu realizēšanai. Līdz ar šo Skandināvijas sektors, cik to latvieši izmantojuši dzīves telpai, apzināts un organizēts kopējās oīņas vienību statusos noteiktiem mērķiem.

Pratīsim šo vienību novērtēt un tālāk nostiprināt, kas viss atkarīgs ik no viena pašatliedzīga darba, it sevišķi Latvīešu Nacionāla Fonda Skandināvijā pārstāvniecību tīkla.

Par Fonda darbu sniegta regulāra informācija Latvju Vērdā, Latvijā, Londonas Avīzē, USA Tēles Krastos, Kanadas Brīvā Balsī, Latvju Ziņās u. c.

Fonda sekretariāts turpina rosināt, izētot statusus, darbības pārskatus, vēlēšanu instrukcijas, pārcējas latviešu kolonijas rietumu pasaulē dibināt līdzīgas oīņas organizācijas un rezultētā tēdas izveidojušās un tuvākā laikā izveidosies Anglijā, USA, Kanadā, Beļģijā, Francijā un Dienvidamerikā.

Ā r e j ā s e k t o r ā turpinās informācijas piegādēšana par Baltijas okupāciju rietumu Eiropas presesi, radiofoniem un valdību locekļiem, izmantojot arī Fonda pārstāvju tīklu ārzemēs.

Šajā sektorā ieslēgti svarīgi ziņu avoti no zemēm aiz dzelze priekšskara. Skapu pļāšu akcija devusi labus rezultātus visās zemēs un tās tiek izvietotas arī radio-televizijas raidījums USA, Romā, Alžīrā, Kanadā un Francijā.

His master's voice firmai pasūtītas trīs jaunas plātes (T. Reitera kora Rīgā iedziedātas, arī simfoniskais orķestrs).

Ar LNPS iniciatīvu izvestas pret demonstāācijas Maskavas rīkotam "miera kongresam" Stokholmā un provincē. Pretakcija ar sarīkojumu dievnamā, gājienā, rakstiem zviedru presē, atsevišķi izdoto skrejlapu För fred och frihet, ar runātājiem sanāksmēs, devuši teicamu pretnoskaņojumu zviedru sabiedrībā. Par to ziņoja arī angļu lielais raidītājs BBC un amerikāņu presē.

Sadarbība ar igauņu Nacionālo Fondu turpinās angļu publicētā biļetēna Newsletter.. Par nokēlošanu saskaņot trūkums igauņu vadošajās organizācijās traucē plašākus sadzīveidošanas Skandināvijā, bet to cor pārvarēt.

LNPS valdes un padomes locekļi (Dr. V. Ginters un K. Straubergs) nepārtraukti strādā pie Latvijas vēstures valodā sagatavošanas, kas parādīsies tuvākā laikā Goppera vumā.

Valdes darbības laikā, kas aptver ap 5 mēnešus, nav notikušas tēdas starptautiskas sanāksmes, kur jau Latvijas intereses nebūtu pārstāvētas no tiem latviešu politiskiem darbiniekiem, kas dzīvo uz vietas, kā piem. Anglijā notiekošais antibolševistiskā bloka kongress, kur piedalās divi latviešu delegāti no Londonas.

Šai sakarībā un līdzekļu taupīšanas nolūkā Fonds atturēs delegātu skaitu pavairot no citām zemēm.

S a g a t a v c i z d e v u m u s

1) Katolu baznīcas vāješanas Latvijā (angļu valodā) ar vēl nublicētiem materiāliem, bīskapa Rancēna un Sloekāna rakstiem un uzņēmumiem. Domāts izplatīšanai Romas svētājā gadā un katolisma sēme. Izmaksās ap Kr. 2.700:-

2) Mēs apūdzam (zviedru valodā), kas izmaksās ap Kr.800:-. Domāts 14. jūnija vajadzībām, kuru ēogad visā Skandināvijā baltieši atcerēsies, cik vien iespaidīgi to varēs. Jēdomā jau laikuā par programmām uz vietām. Fonds gādās rakstus presē zviedru valodā visā Skandināvijā.

3) Tēpat jau sagatavošanā izdevums angļu valodā par latviešu teutas dzīvē spēka iznīcināšanu un izklādināšanu okupācijas 10 gados. Rakstu autori: prof. A. Švābe, A. Piensners Ārn. Skrēbars, A. Landsmanis, doc. K. Ziverts u. c. Izmaksās 8 iespiedloksnes ap Kr. 10.000:- Šis izdevums domāts 10 gadu okupācijas atzīmēšanai 17. jūnijā, bet to paspēs sagatavot ap augusta sākumu.

4) Prof. A. Švābes The Story of Latvia oīrais izdevums - Kr. 1.200:-

Manuskriptos un projektē atrodas sekojāši izdevumi:

- a. Soviet Paradise in Latvia,
- b. 34.000 latviešu deportācija 1941. gada 14. jūnijā.
- c. Krievu baznīca- komunistu partijas ūstekne u. c.

Izstrādāta programma

17. jūnija- 10 gadu okupācijas atzīmēšanai vispasaules mērogā, kurā piedalītos visi baltieši ar demonstrācijām un protesta vēstulu (angļu valodā) akciju no visām zemēm, - USA prezidentam Trumanam, Ārlietu ministriņ Bēesonam, Anglijas valdībai UNO ģenerālsēkretāram. Šis akcijas izdošanas atkarīga no dalībnieku skaita, kam vajadzētu būt vismaz 30.000 lielam.

Pastāv nodoms

izdot kopīgu informācijas biļetēnu angļu valodā par Latviju krievu jūgā, kur piedalītos ārējās informācijas fonds, Dauga-vas Vanagu Fonds un LNPS ar vienu redakcijas kolegiju, kas darbotos Vēcijā jeb Londonē un tur piedalītos labi angļu valodas specialisti un redaktori.

Visus izdevumus LNPS saskaņo ar ārējās Informācijas Fondu Vēcijā un LNP prezidiju.

Visi šie pasākumi prasā lielus līdzekļus un uzupurēšanos ik no katra darītāja un devēja. Pienācis vispēdējais laiks no palīdzības akciju darba pārslēgties neatkarības oīņas pasākumiem.

Lūdzam visus Fonda pārstāvjus izskaidrot sabiedrībai pasākto programmu, aicināt to un mudināt šīs akcijas atbalstīšanai,

izsaukot arī lektorus no centra, dot ierosinājumus pašiem, strādāt līdz.

Atgādināt tēlo zemju braucējiem, ka arī Kanadā latvieši gaida tikai tēdus sabiedrības locekļus, kas ieslēdzas kopējā cīņā par Latvijas neatkarības atgūšanu, kā to vēsta KĻA pēdēja instrukcija iecelotajiem no Zviedrijas.

Lūdzam nopietni pārdomāt mūsu darba programmu un kārtot atbalstītāju iemaksas tūlīt un jaunu atbalstītāju piesaistīšanu. Izdalāt LNF 1949. gada darbības pārskatus, ja trūkst, pieprasāt.

LNPS budžets 1950. gadam

sastādīts ar ienākumu kopsummu Kr. 10.000:- un izdevumu kopsummu Kr. 12.000:-. Izdevumu līmenis noteikts tik ievērojami zem ienākumu līmeņa ar nolūku, lai nevajadzētu paredzēto darbību sašaurināt, ja ienākumu budžets pilnā mērā nerealizētos.

Ienākumi sastādas galvenā kārtā no atbalstītāju maksājumiem (14.000) un ziedojumiem (3.000)

Svarīgākie izdevumu posteņi ir šādi:
netto piemaksa (t.i. atskaitot no izdevumiem ienākumus) propagandas materiālu iespiešanai 5.000:-, Latvijas interešu aizstāvēšanai starptautiskā laukā - 2.500:-, kanceleja un saimniecība 2.200:- (irc, pasta izdev. inventārs, sludināj.) u.c. sīkākī posteņi. Atzīmējams, ka neviens no fonda darbiniekiem nesāpam nekādu atlīdzību par darbu, nedz arī atmaksu par braukšanu uz valdes un padomes sēdēm.

Zināmu daļu no iespēddarbos ieguldītiem līdzekļiem izdosis atgūt atpakaļ. Daļu izdosis segt ar peļņu, ko Fonds iegūst no skaņu plašu, pasta un c. realizēšanas. Bet arī ar šiem ienākumiem un budžētā paredzēto piemaksu 5.000:- visu izdevniecības programmu neizdosies samaksāt. Izstrūkumu segšana paredzēta īpaša līdzekļu vākšana.

Fonda saimniecības stāvoklis ir stabils. Gadu mijā Fonda brīvie līdzekļi sasniedza 10.000 kronu. Bez tam diezgan lielas summas izstāv pie pārstrāvjiem ārsmēs par pārdošanai nosūtītiem materiāliem.

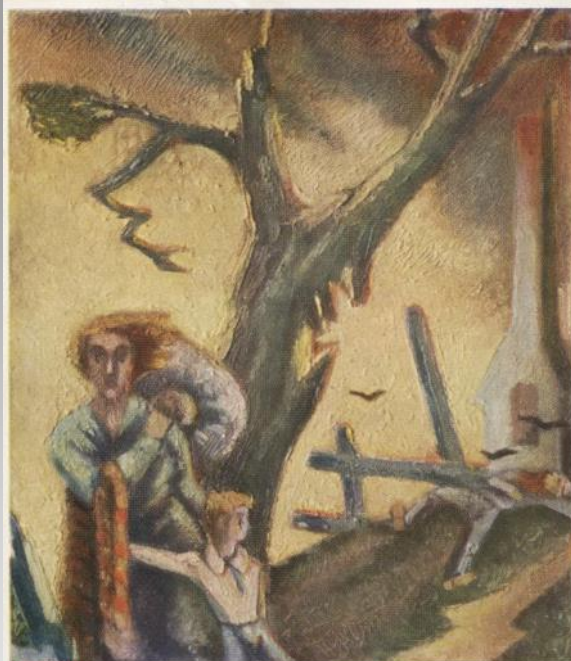
Fonda valde un padome ir pārliecinātas, ka nopiecišams uzkrāt rezervi neparedzamiem gadījumiem. Sekojot šai politikai, valde no brīviem līdzekļiem noguldījusi Zviedrijā 4.000:-, bet daļu no rezerves paredz uzglabāt USA, un tē atradīsies Latvijas sūtniecības uzraudzībā. Rezerves papildināšana paredzēta arī turpmāk.

LNPS valdes uzdevumā

Stokholmā,
15. aprīlī 1950.

(O. Sakārnis)
LNPS valdes vicepr.

(A. Egļitis)
Generālsēkretārs

Mākslinieks **Niklāvs Strunke**

GUDSTJÄNST MED FÖRBÖN
EESTPALVE - JUMALADEENISTUS
AIZLŪGUMA DIEVKALPOJUMS

ENGELBREKTS KYRKA

STOCKHOLM

18. III 1950

AICINĀJU RESOLUTION OF A MEETING
of Eastern Latvians and Lithuanians
1950

För FRED och FRIHET

LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS SKANDINĀVIJĀ

PAR LATVIJAS NEATKARĪBU, TAUTAS DZĪVO SPEKU, LATVIEŠU KULTŪRU.

THE LATVIAN DRAMA

OSTERN ANKLĀGAS VĀSTERN VARNAS

PROTEST-DEMONSTRATION

THE CATHOLIC CHURCH OF LATVIA UNDER THE BOLSHEVIK TORTURE

LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS SKANDINĀVIJĀ

Pirmajā pasaules karā mūsu tauta zaudēja ap 700.000 cilvēku, neskaitot nedzimušos un bēgļu gaitās mirušos bērņus. Otrajā pasaules kara laukos, deportācijās, koncentrācijas nometnēs, mēs esam zaudējuši ap 300.000 dvēseļu, vai abos kopā apm. 1 miljonus. Latvijā iedzīvotāju skaits pašlaik pārsniedz 2 miljonus, bet no tiem tikai nepilns miljons latviešu, kas nozīmē, ka mūsu tauta savā zemē ir minoritāte. Trīmdā atrodas apm. 120.000 jauno un 60.000 veco latviešu emigrantu, un tā tad, neskaitot deportētos, ārpus Latvijas patlaban dzīvo apm. 20% tās iedzīvotāju. Tas uzliek mums par pienākumu darīt visu iespējamo, lai tuvākā laikā rietumu demokrātijas iestātos par Baltijas cietuma atvēršanu, jo pretējā gadījumā, gadiem ielgstot latviešu tautas lielums Latvijā būs gari un fiziķi iznīcināts un mūsu skaits svešumā par niecīgu, lai aizstātu zaudēto un uzceltu savu valsti. Informācijai par latviešu tautas likteni anglosakšu zemēs un citur, vēl vairāk jākāpjas, kur vien iespējams, jāņem Baltijas tautu degošais vārds, rakstīts un sacīts. Mīlums nedarītu un neveiktu pienākumu stāv visu trimdnieku priekšā, kā kalns, kas aug, baigu apšūdzību nesdams no mūsu tautas posta, kas šajās dienās ar jaunām un apliecinātām izsūtīšanām, kļuvis par baidīgu iznīcības rēgu.

KĀ TO PANĀKT?

Dibināt, izveidot un saslēgties neatkarības cīņas organizācijās, ja iespējams, visām Baltijas tautām kopīgi, ja tas nav panākams vēl, izveidot savas,

kuŗām, 6. emigrācijas gadā jau sen vajadzēja būt darba spējīgām. Latviešu Nacionālais Fonds Skandināvijā, kas izveidots tieši šim mērķim un darbojas jau trīs gadus, ir viens no tiem veidiem, kā iespējams organizēties, lai savu iespēju robežās pildītu mūsu kopīgo uzdevumu, kas latviešu Nacionālā Fonda Skandināvijā statutos izsacīts sekojošā formā:

- cīnīties par latviešu tautas un Latvijas neatkarības, demokrātiskas republikas tiesībām un interesēm, pamatojoties uz UNO un Atlantijas čartas principiem.
- Izplatīt pareizu informāciju par Latvijas zemi, tautu un kultūru.
- Darīt iespējamo tautas dzīvā spēka un kultūras saglabāšanai.
- Panākt visu latviešu grupu sadarbību minētos punktos šo uzdevumu realizēšanai.

LNFS savu cīņas darbu Latvijas valsts neatkarības atgūšanā veicis sākot ar sadarbību ar mūsu valsts emigrācijas politiskiem institūtiem. Latvijas sūtņiem, Nacionālo padomu, mūsu politiskajām organizācijām un mūsu politiskiem darbiniekiem. Kur apstākļi prasījuši, LNFS rīkojies arī ar paša iniciatīvu un tās noticis daudzos gadījumos.

LNFS ir Zviedrijas latviešu bēgļu dibināts iestādījums. Tam nav biedru vārda parastā nozīmē. Skandināvijas zemēs dzīvojošie latvieši, kas regulāri izdara fondam iemaksas vismaz 10 kronas gadā, saucas par fonda atbalstītājiem. Vini aizklātās, proporcionālās vēlēšanās pa pastu izvēl fonda pārvaldi. 1948./49. gadā fonda atbalstītāju skaits sasniedza 1865 un šajā gadā, tas reducējies uz 1500, sakarā ar izceļoša-

nu uz citām zemēm. Fondu pārvalda padome, kas sastāv no 33 locekļiem, un tā savukārt izvēl valdi.

Pārstāvju tikls

Visos Skandināvijas lielākajos latviešu centros fondam ir savi pārstāvji. Tie veic svarīgu darbu: izplata fonda izdevumus, patstāvīgi rūpējas par mūsu tautas likteņa izskaidrošanu savā apkārtnē, vāc fondam līdzekļus. Daļu pārstāvju izvēl sava rajona latvieši, citi — fonda valdes izraudzīti. Arī ārzemēs fondam pastāv plašs pārstāvju tīkls. Tā kā fonds lielu daļu savu izdevumu sagatavo angļu valodā, pastāv nodoms ievērojami paplašināt pārstāvju tīklu angļiski runājošās zemēs. Mērķis: lai materiāli pēc iespējas ātrāki izietu sabiedrībā, lai līdzekļi ātrāk atgrieztos fondā.

Mūsu pārskata nolūks

Rosināt bēgļu kolonijas ikvienā zemē izveidot organizācijas darbam Latvijas atbrīvošanas labā.

Aicināt pastāvošās organizācijas vismaz daļu darba un līdzekļu veltīt šim mērķim kā primāram. Tos latviešus, tuvu vai tālu, kas Latvijas atbrīvošanas darbā vēl nav iesaistījušies, aicinām pārvarēt savu pasivitāti.

Kā ikviens var palīdzēt

Latvieši, izklīdināti visās pasaules zemēs, šodien ir mūsu lielākais spēks, lai kaut cik iespaidotu brīvās pasaules sabiedrisko domu. Apzināsimies to un izlietosim.

Izmantojiet katru izdevību, lai noskano'tu sabiedrību par labu Baltijas valsts atbrīvošanai. Nepalaidīsim garām savu laiku.

Ja jums vajadzīgi materiāli sava viedokļa paskaidrošanai, izlietojiet mūsu publikācijas, izdevumus svešvalodās. Pieprasiet šos materiālus izplatīšanai. Gadājiet, lai tie iespējami plašāk izvietotos ārzemēs.

Cik variet, atbalstiet mūsu darbu ar līdzekļiem. Ja ne citādi, iegādājieties par dažiem centiem, pensiem vai eŗām,

mūsu propagandas markas, kas angļu valodā izteic mūsu tautas likteni.

Kā vērtēts mūsu darbs

Sūtņis K. Zariņš Londonā: „Esmu priecīgs, ka šini patriotiskās pasākumā Skandināvijas latvieši atraduši kopēju valodu, kas ir labākā garantija ražīgam darbam. Cik manos spēkos stāvēs, esmu vienmēr gatavs sniegt savu atbalstu Jūsu darbā.”

Sūtņis J. Feldmanis Vašingtonā: „Latvijas neatkarības mērķu sekmēšanai esmu gatavs katrā laikā nākt Skandināvijas latviešu fondam tālāk, cik vien tas stāvēs manos spēkos.”

Archiebiskaps T. Grinbergs: „Latviešu Nacionālām Fondam Skandināvijā izsaku savu sirsnīgāko pateicību par atbalstu rakstu izdošanai Amsterdamas konferencē. Dievs, svētī Fonda tālāko darību latviešu tautas labā.”

Bīskaps J. Rancāns: „Mīļš paldies Latviešu Nacionālā Fonda vadībai par man piešķirto atbalstu sakarā ar manu ceļojumu uz Parīzi — UNO pilnsapulci.”

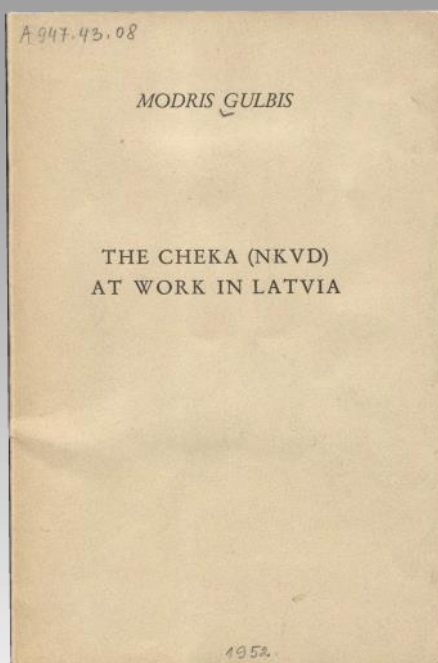
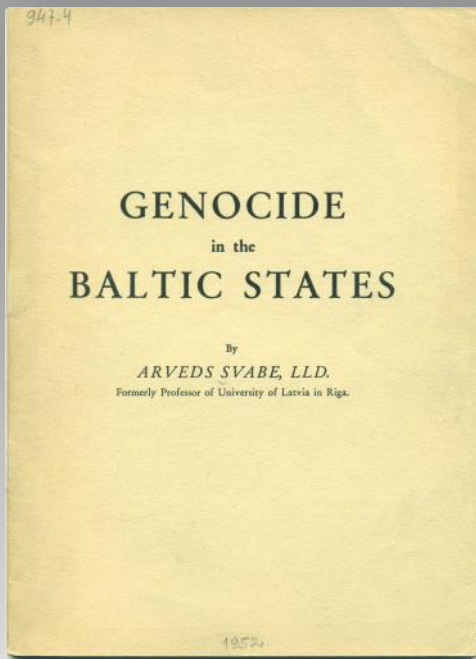
Latviešu Nacionālās Pad. priekšsēdis J. Celms Vācijā: „Nacionālā fonda Skandināvijā ideja ir dzīva un aktīva. Esmu daudz runājis par šo cīņas organizāciju kā vienu no reālākajiem veidiem, kādos var izausties mūsu griba cīnīties par mūsu tautas tiesībām.”

Sūtņis V. Olinš Rio-de-Zaneiro: „Par LNFS biju jau informējis pēc laikrakstiem. Iepazīstot pasākto, novēlu vislabākos panākumus svētīgajā darbā.”

Monsinjors J. Čamanis Romā: „Nemot vērā, ka Nacionālā Fonda organizācija ir viena no nedaudzām, kas mūsu trimdā dzīvojošo latviešu saimē uzņēmusies veikt darbu mūsu tautas un valsts atbrīvošanai no verdzības, izsaku sevā un visu Romas latviešu vārdā labākos novēlējumus un centīšos vienmēr atbalstīt LNFS mērķus.”

Fonds gaida jaunus atbalstītājus. Postgiro iemaksām 35 14 82.

Igaunų Nacionālais fonds Stokholmā: Pozitīvi novērtējam Jūsu darbu,

1953

KERSTENA GADS
BALTIJAS VALSTU ATBRĪVOŠANAS
CENTIENOS

"Sevišķās izmeklēšanas komisijas nolūks", teica ASV tautas vietnieku nama loceklis C. Kerstens, "ir parādīt īstenību un patiesību par padomju agresiju pret Latviju. Lielvairu un Igauniju un par apspiesto tautu dzīvi padomju okupācijā. Mūsu izmeklēšana Eiropā liecina, ka brīvā pasaule par maz domā un par maz zina, ko īsti nozīmē dzīve zem padomju varas. Tas ir šeit. Varas darbi pret šīm tautām nav izdarīti gadījumā pēc, bet tie ir oficiāli, apzināti un mērķtiecīgi padomju okupācijas varas akti. Padomju okupācija ir ne tikai brutāla un briesmīga, bet ne cilvēceīga šī vārda vispilnīgākā nozīmē.

Ja brīvā pasaule sāks saprast, kas komūnisms reālais ir, tā beigs sadarboties ar šī režīma pārstāvjiem un sāks kaut ko darīt apspiesto tautu atbrīvošanai. Sadarboties ar komunistiem nozīmē atstāt šīs tautas savam liktenim. Līdz ko tautas Amerikā un Eiropā leprātis komūnismā apdraudējumu pasaulei, tās spers nepieciešamos soļus, lai palīdzētu okupētajām tautām atgūt brīvību.

— Jārada speciāls starptautiskais tribunāls padomju noziegumu tiesāšanai. — Jārada militāras vienības no apspiesto tautu piederīgiem, lai tās būtu kā magnēti apspiestiem —"

Stokholmas apmeklējuma laikā 1953. gada septembrī ASV tautas vietnieku nama loceklis C. Kerstens Latviešu Nacionālā Fonda Skandināvijā darbam veļtija izcilu atzinību. Lai tas būtu gandarījums visiem, kas savas tautas labā Fonda darbā pielikuši pūlīšus un atsaucegu sirdi.

LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS SKANDINĀVIJĀ
SESTAJĀ DARBĪBAS GADĀ

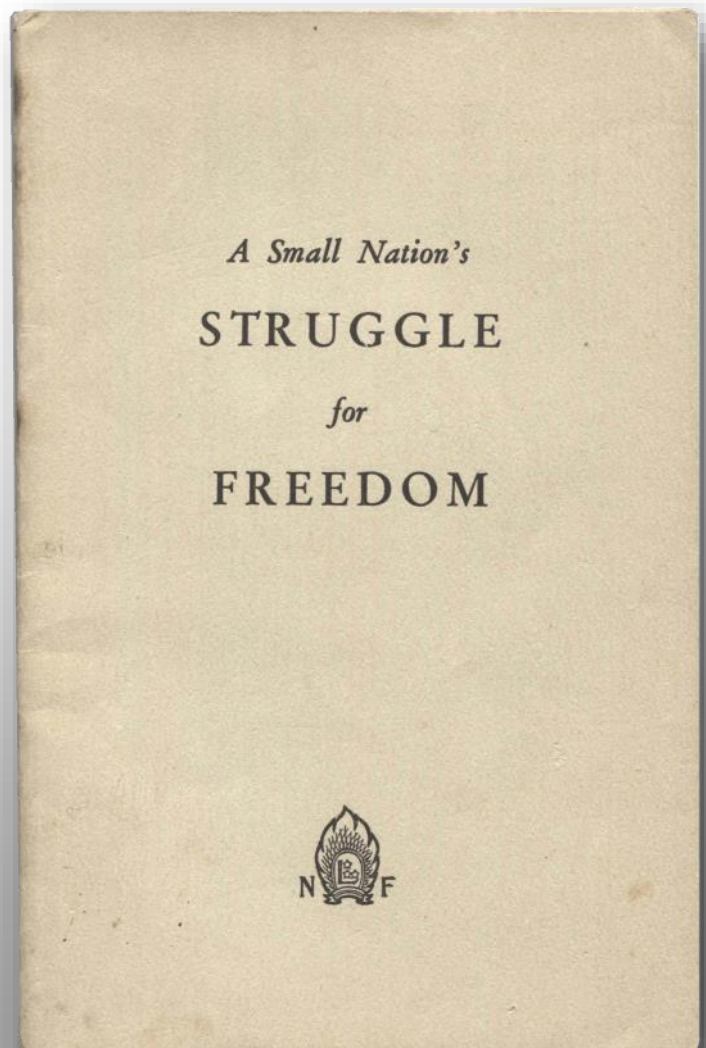
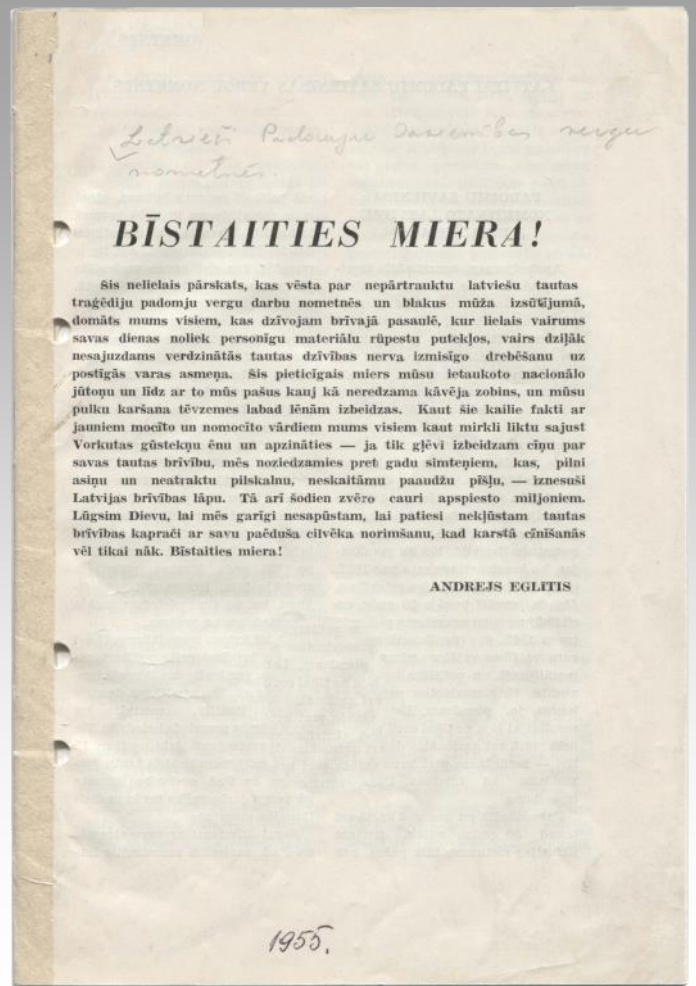
Kaut gan padomju nauda esot nodrošināta ar deportēto izrakto zeltu, tā tomēr nespēj sagādāt naudas īpašniekam pilnu vēderu un pieklājīgu apģērbu. Šos labumus bauda tikai varas vīri, kas nekaunīgi un ar viltu uzsēdušies tautai kaklā, un saņem algu bez mēra un bez darba. Ja nauda būtu vērtā tik, cik jāstrādā, lai to nopelnītu, tad maize maksātu 15 kap., sviests 2 rbļ., gaļa 1 rbļ. kg., pāris kurpju 8 rbļ. un uzvalks 100 rbļ. Tad labi paēdis un apģērbies būtu tiklab strādnieks un zemnieks, kā direktors. Visiem būtu iespēja dzīvot cilvēcīgos dzīvokļos, un lielai strādnieku masai, bet it īpaši darba jaunatnei nevajadzētu nīkt cilvēka cieņu pazemojošās fabriku kopmītnēs. Kur tagad paliek darba augļu lielākā daļa? Kas izmanīgi nogriež katrai naudas zīmei deviņas desmitdaļas tās vērtības? To paņem komunistu partija, lai devīgi atalgotu savus ielikteņus, organizētu nemierus un spiegošanu citās zemēs, un uzturētu aģitatoru masu, kuņas uzdevums pēc iespējas ilgāk nospiegt tautu nebrīvībā un neziņā.

Izberzē acis un pazīsti savus ienaidniekus!

Jauns gads nāk ar jaunām cerībām. Brīvā pasaule strādā nepagurdama apspiesto tautu labā. Kam vien iespējams, tas bēg no moskovitu verdzības. 1954. gadā, nepilnos 6 mēnešos uz brīvo pasauli pārbēguši: no komunistu okupētās Austrumvācijas — 95.000, no pašas Padomju Savienības 989, Bulgārijas 141, Čehoslovākijas 1231, Ungārijas 721, Polijas 842, Rumānijas 245, Baltijas valstīm 21.

Dievs, svētī Latviju!

**BRĪVĀS LATVIJAS BALSS
APSPIESTIEM LATVIEŠIEM
LATVIJĀ Nr. 3.**

THESE NAMES ACCUSE

NOMINAL LIST OF LATVIANS
DEPORTED TO SOVIET RUSSIA
IN 1940—41

Published by
the Latvian National Fund in the Scandinavian Countries.
Stockholm 1951.

HISTORICAL INTRODUCTION

One purpose of this publication is to provide documentary evidence of the facts that the genocide carried out in Soviet Russia and in the countries annexed by her is an essential part of the administrative and economic system founded by the Bolshevik party. Another is to serve as a warning to the citizens of all sovereign states to realize what it would mean if they light-mindedly relied upon treaties and pacts which have been or are being concluded by their respective governments. The fate of Latvia and the other Baltic States during World War II was not an accident in foreign policy, but a carefully prepared and planned action of the Kremlin towards world domination, towards a *pax sovietica*.

In order to convey to everybody a clear and conclusive notion of the distance lying between the "Happy Islands" of the western civilizations and the Soviet Hell and in order to show irrefutably that in the latter a kolkhoz ox is prized more highly by the "Workers' and People's Government" than the life of a Soviet citizen, it is necessary to know how everything began and how it ended in Latvia. For the way it ended in the Baltic States is the way it will end in any other country, which, owing to insufficient heedfulness on the part of her statesmen or because of a weakness of her armed forces, may become a satellite of the Kremlin.

In the peace treaty between Latvia and Russia, signed on August 11, 1920, in Riga, the Government of the Federal Socialist Republic of Russian Soviets declared: "Russia unreservedly recognizes the independence, self-subsistency and sovereignty of the Latvian State and voluntarily and for ever renounces all sovereign rights over the Latvian people and territory". At that time the western world did not yet know that the term "for ever" in the practice of Soviet diplomacy merely meant "to take breath before the next start".

APPENDIX 4.

City of RIGA — to Comrade SEROV
— to Comrade AVAKUMOV.

TRAINS PROCEEDING FROM LATVIA:

1. Krasnoyarsk District (Oblast), to station Kansk, Krasnoyarsk Rail Road 1400 peco.
2. Station Klyukvennaya, Krasnoyarsk R.R. 1200 peco.
3. Station Glyadon, Krasnoyarsk R.R. 850 peco.
4. Station Achinsk, Krasnoyarsk R.R. 900 peco.
5. Station Bogotov, Krasnoyarsk R.R. 500 peco.
6. Station Yenisei, Krasnoyarsk, R.R. 2050 peco.

Prostitutes:

7. To station Osokarovka, Karagandinsk R.R. 185 peco.
8. To station Karyak, Karagandinsk R.R. 70 peco.
9. To station Karaganda, Karagandinsk R.R. 65 peco.
10. Station Akmolinsk, Karagandinsk R.R. 130 peco.

Single beads:

11. Station Bobinino, Little Kiev R.R. 5000 peco.
12. Station Solikamsk, Permskaya R.R.—criminals 805 peco.
13. Station Kuksa, Severnaya (Northern) R.R.—criminals 1100 peco.
14. Station Novosibirsk, Tomskaya R.R. 2000 peco.

Instruction to Comrades Serov and Avakumov of the Peoples Commissariat of the Interior (NKVD) concerning the destination of trains of deportees from Latvia in June 1941.

S.F.D. 590 S.W. 1

8503/2	Abelone Alerte	1808.08.11	Abelone Alerte 11
8529/2	Abelone Alerte	1808.08.11	Abelone Alerte 11
2772/2	Abelone Alerte	1808.08.11	Abelone Alerte 11
1873/2	Abelone Alerte	1808.08.11	Abelone Alerte 11
XXXX			
2001/2	Abelone Alerte	1808.08.11	Abelone Alerte 11
2772/2	Abelone Alerte	1808.08.11	Abelone Alerte 11
	Sohn edgers	1808.08.11	
	Edgers	1808.08.11	
	Edgers	1808.08.11	
18/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
42/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
112/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
84187/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
18604/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
94116/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
94/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
23215/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
5043/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
80002/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
24057/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
18605/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
2778/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
21490/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
22886/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
1164/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
1079/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
25284/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
14270/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
2357/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
8944/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
82588/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
7946/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
12357/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
12326/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
2776/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
10780/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
23203/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
205/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
8042/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
8630/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
8066/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
	Sohn edgers-Bolsh	1808.08.11	
2770/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
5688/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
13330/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
14820/4	Abelone Alerte	1808.08.11	
13320/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
85/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
14682/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
14682/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
11903/2	Abelone Alerte	1808.08.11	
	Teetzer Vera	1808.08.11	
	Teetzer Vera	1808.08.11	

16.255 persons

53 (Handwritten note)

APPENDIX 1.

ORDER No 001223

regarding the Procedure for carrying out the Deportation of Anti-Soviet Elements from Lithuania, Latvia, and Estonia.

STRICTLY SECRET.

(Translated from the Original Russian Text in London).

1. General Situation

The deportation of anti-Soviet elements from the Baltic Republics is a task of great political importance. Its successful execution depends upon the extent to which the district operative "troikas" and operative headquarters are capable of carefully working out a plan for executing the operations and for anticipating everything indispensable.

Moreover, care must be taken that the operations are carried out without disturbances and panic, so as not to permit any demonstrations and other troubles not only on the part of those to be deported, but also on the part of a certain section of the surrounding population hostile to the Soviet administration.

Instructions as to the procedure for conducting the operations are given below. They should be adhered to, but in individual cases the collaborators engaged in carrying out the operations shall take into account the special character of the concrete conditions of such operations and, in order correctly to appraise the situation, may and must adopt other decision directed to the same end, viz., to fulfill the task entrusted to them without noise and panic.

2. Procedure of Instructing

The instructing of operative groups by the district "troika" shall be done as speedily as possible on the day before the beginning of the operations, taking into consideration the time necessary for travelling to the scene of operations.

The district "troika" shall previously prepare the necessary transport for conveyance of the operative groups in the village to the scene of operations.

On the question of allocating the necessary number of motor-cars and waggons

accountable for attempts to appropriate individual articles belonging to the deportees.

5. Procedure for Separating a Deportee's Family from the Head of the Family.

In view of the fact that a large number of deportees must be arrested and distributed in special camps and that their families must proceed to special settlements in distant regions, it is essential that the operations of removal of both the members of the deportee's family and its head shall be carried out simultaneously, without notifying them of the separation confronting them. After the domiciliary search has been carried out and the appropriate identification documents have been drawn up in the deportee's home, the operative worker shall complete the documents for the head of the family and deposit them in the latter's personal file, but the documents drawn up for members of his family shall be deposited in the personal file of the deportee's family. The convey of the entire family to the station shall, however, be effected in one vehicle and only at the station of departure shall the head of the family be placed separately from his family in a car specially intended for heads of families.

During the assembling (of the family) in the home of the deportee the head of the family shall be warned that personal male effects must be packed in a separate suitcase, as a sanitary inspection of the deported men will be made separately from the women and children.

At the stations of entrainment heads of families subject to arrest shall be loaded into cars specially allotted to them, which shall be indicated by operative workers appointed for that purpose.

6. Procedure for conveying the Deportees

The assistants conveying the column of deportees in horse-carts are strictly forbidden to sit in the said carts. The assistants must follow alongside and behind the column of deportees. The senior assistant of the convoy shall from time to time go the rounds of the entire column to check the correctness of the movement.

When the column of the deportees is passing through inhabited places or

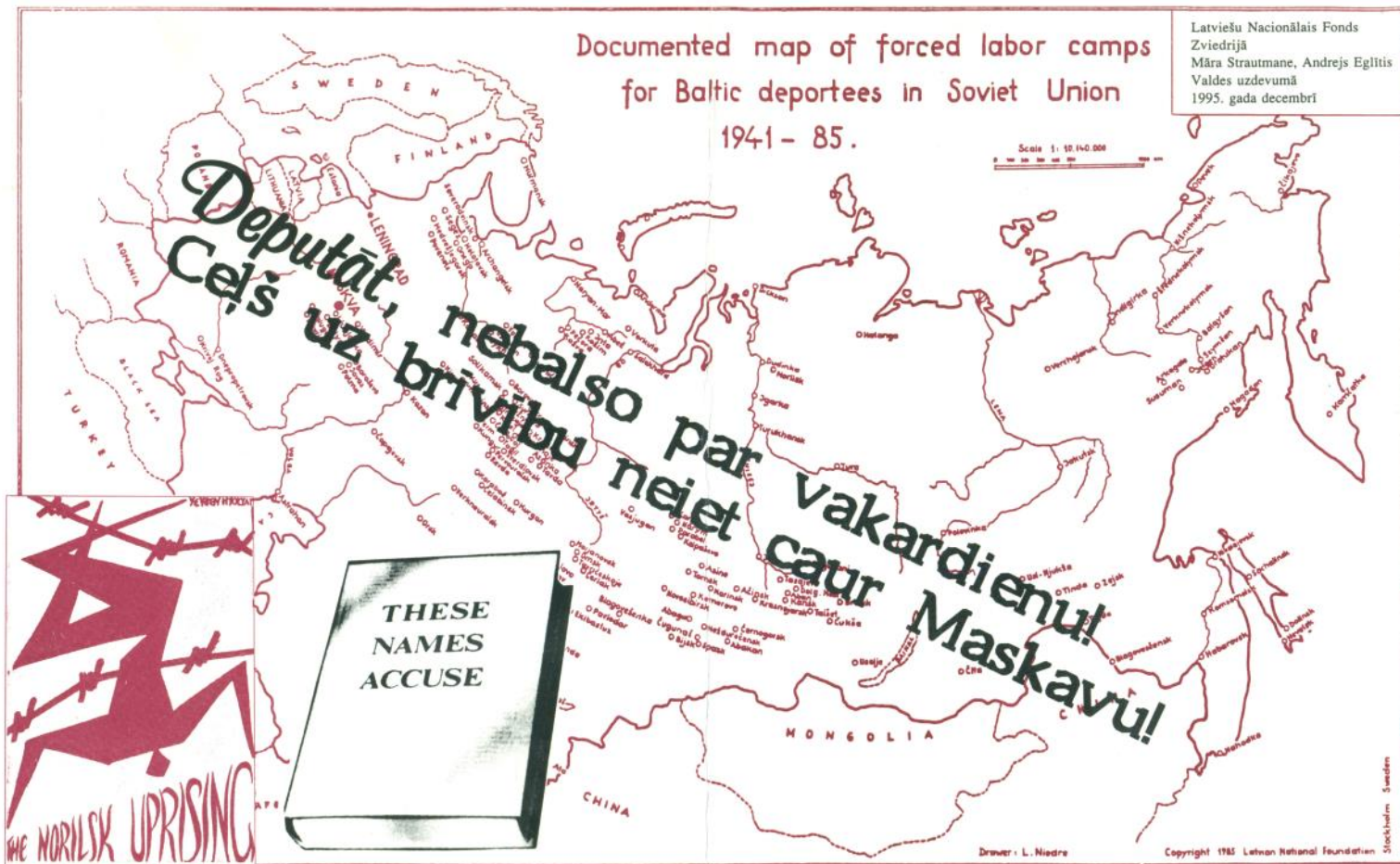
Table with columns 1, 2, 3. Lists names and dates, e.g., 16538/4 / Austrums Zenta 1911, 11850/4 / Aube Iks Aarlis 1900.

Table with columns 1., 2., 3. Lists names and dates, e.g., 17071/2 / Kravulis Austro-Valda 1925, 10407/3 / Kravulis Austro 1912.

Table with columns 1, 2, 3, S.P.Q., S.W. Lists names and dates, e.g., 3445/2 / Kollits Valdis 1904, 3444/4 / Kollits Ants 1912.

Documented map of forced labor camps
for Baltic deportees in Soviet Union
1941 - 85.

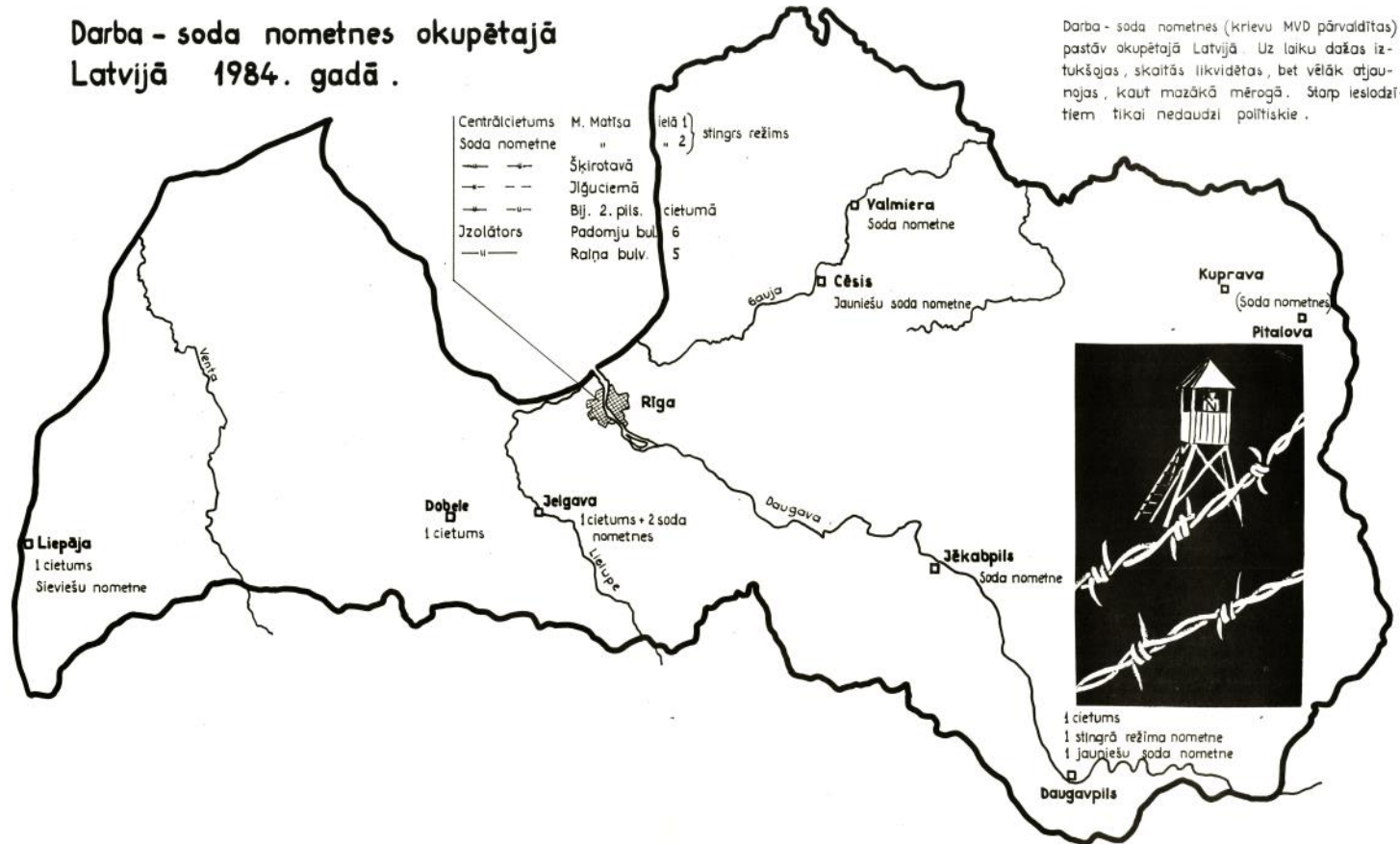
Latviešu Nacionālais Fonds
Zviedrijā
Māra Strautmane, Andrejs Eglītis
Valdes uzdevumā
1995. gada decembrī

Drawer: L. Niedre Copyright 1985 Latvian National Foundation Stockholm, Sweden

Darba - soda nometnes okupētajā
Latvijā 1984. gadā.

Darba - soda nometnes (krievu MVD pārvaldītās) pastāv okupētajā Latvijā. Uz laiku dažas iztukšojas, skaitās likvidētas, bet vēlāk atjaunojas, kaut mazākā mērogā. Starp ieslodzītiem tikai nedaudzī politiskie.

Zīmēja: L. Niedre 1984

Documented map of forced labor camps for Baltic deportees in U.S.S.R.

L.N.F. Plakāts demonstrācijā

LATVIĒŠU NACIONĀLAIS FONDS SKANDINĀVIJĀ

PĀRSKATS Nr. 2.

FONDA ATBALSTĪTĀJĀM, FONDA PADOMES LOCEKĻIEM, PĀRSTĀVĪBĀM, LATVIĒŠU SABIEDRĪBĀM
Box 108 Stockholm 1. Postgiro lomačskā 251482

NEAIZMĒRISTĪT

Ah! Atceroties šīs...
Tas bija...
Tas bija...
Tas bija...

Katrs pilsoņš...
Tas bija...
Tas bija...
Tas bija...

JĀTĒSĀMĀRĪTĪBĀS

APVIENOTĀM NĀCIJĀM UN

ĒTĪKUMĀM VALDĪBĀM

1) Iepriekšējās...
2) Iepriekšējās...
3) Iepriekšējās...

ĻĒDZĪGĪBĀS

NO BRĪVĒLĪGĀS VERĒMUMSĒMĒM

Latvijas Nacionālais Fonds...
Tas bija...
Tas bija...

EAST AND WEST

Latvian National Fund

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund

Latvian National Fund

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

14

1956. gads

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

1956. gads...
Tas bija...
Tas bija...

LATVIĒŠU NACIONĀLAIS FONDS

Skandināvijā

FONDA ATBALSTĪTĀJĀM, FONDA PADOMES LOCEKĻIEM, PĀRSTĀVĪBĀM, LATVIĒŠU SABIEDRĪBĀM
Box 108 Stockholm 1. Postgiro lomačskā 251482

1956. gads

ATZINĪGĀS NOVĒRTĒTĀS DARBS LATVIJAS LABĀ

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

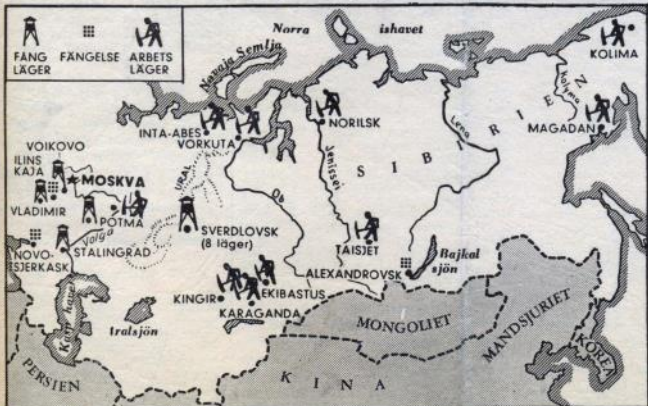
Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

Latvian National Fund...
Tas bija...
Tas bija...

LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS

Skandināvija

FONDA ATBALSTĪTĀJIEM, FONDA PADOMES LOCEKĻIEM, PARSTĀVJIEM, LATVIEŠU SABIEDRĪBĀI
Box 108 Stockholm 1. Postgiro iemaksām 35 14 82

Karte rāda pēdējā laikā visvairāk pieminētās bēdētavas Padomju Savienībā — cietumus, Vergu darbu nometnes un Darbā nometnes, kur pēdējās maz ko atšķiras no smagā spaidu darba. Tūkstotiem mūsu tautas pierādījumu šajā mūsu valstībā ilgūjas atpazīšanas — brīvības. Ir atkal kārt 14. Jūnijs — savilpsimies savā dvēselē, ieslodzītē gaida mūsu darbus viņu labā, darbus, kas tiem dotu ticību un izturību. Brīvā pasaule ir ieraudzījusi Padomju Savienības Vergu darbu noņemtu postu visā viņu baigumā — to šodien zina arī Maskava. Nepagursim mūdināt labos spēkus, lai kopīgi salāuztu 20. g. simteņa vergu valsts atalēgas — mēs esam uz to ceļā.

MŪSU VISU KOPEJĀ DARBA UZTICĪGIE LĪDZGAITNIEKI —

Fonda atbalstītāji 1955. gadā devuši iespēju Fonda darba budžeta Kr. 13.500.— izpildīt un to vēl pārsniegt atbalstītāju un ziedojumu kontā.

Arī 1956. gadā Fonda budžts ir Kr. 13.500.—, kas paredzētas vairāku mūsu tautas liktenim nozīmīgu akciju realizēšanai, starp tām:

- 1) No Padomju Savienības vergu darbu nometnēm izkļuvošo iesūtīšana aktīvā cīņā ASV un citur — lai tie mudinātu savos informācijas braucēnos citu tautu sabiedrību, organizācijas, valstsvīrus, ar asākiem līdzekļiem iesūtīties pret Vergu darbu nometnēm Padomijā, lai drīzāk panāktu ieslodzīto atbrīvošanu.
- 2) Gādāt par patiesas un stiprinošas informācijas iekļūšanu okupētā Latvijā, kas dažādos veidos mēģinātu parādīt vienas daļas brīvās pasaules noraldīgo stāvokli iepretī koeksistencei un Maskavas varmācībām apspiestās zemēs, gatavošanos un jau tausta-

mos rezultātus apspiesto likteņa atvieglināšanai un atbrīvošanai, kaut arī tā tiek pietiekta miera līdzekļu veidā. Tāpat jāzceļ pašu trimdnieku pasākumi savas tēvzemes labā visos kontinentos.

Šeit minētie pasākumi jau daļēji realizēti.

3) Līdzam atbalstu arī tādiem pasākumiem, kas brīvā pasaulē izpelnījušies atzinību komūnisma un apspiesto tautu problēmu izgaismošanā žurnālā EAST AND WEST. Tas tiek izplatīts brīvo valstu parlamentos, štūdiju grupās, augstskolās, baznīcu organizācijās, arodhiedrībās, presē, saņemams arī grāmatniecīs un harkralkstu aģentūrās.

Vēl mūsu ārējās informācijas sektorā mināmi pasākumi, kā prof. A. Švābes Latvijas vēsture zvidru valodā ar plašu ilustrāciju daļu — Filma par mūsu tautas tēru un to valkātāju likteniem, Pretkomūnisma mūzejs un citi pasākumi, kuŗu realizēšana atkārtīga vienīgi no līdzekļiem.

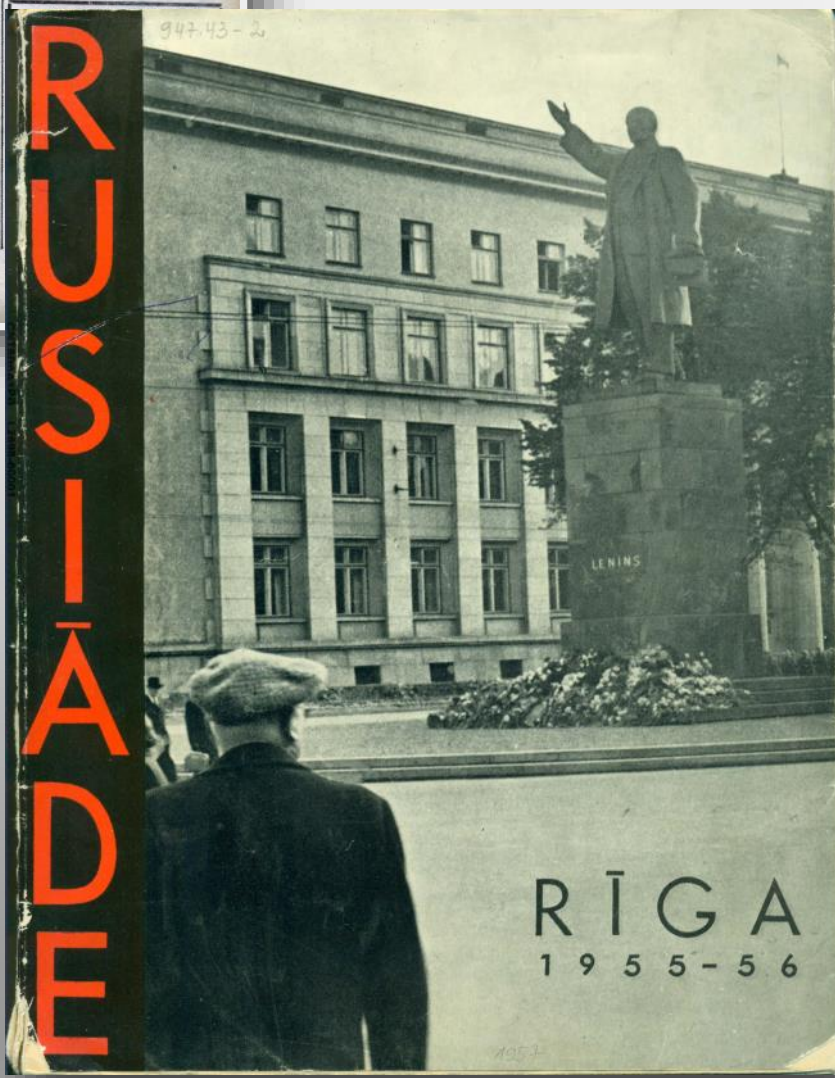
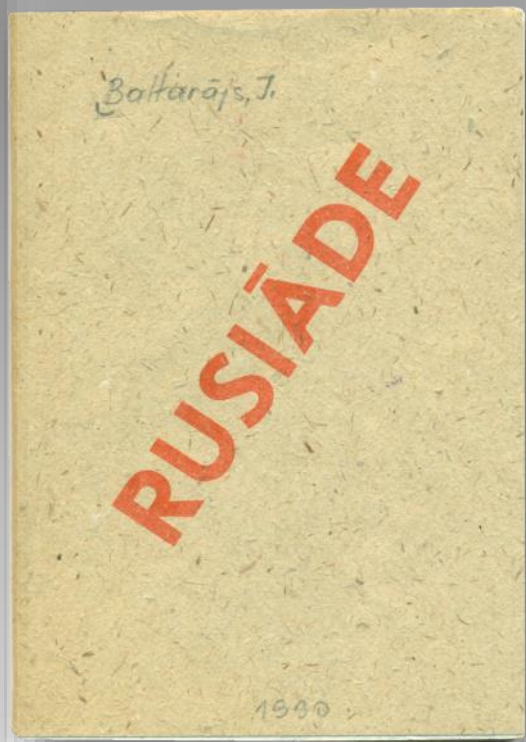
Apspiesto Eiropas tautu pārstāvju konferencei Strāsburgā, Madrides raidījumu daļu okupētai Latvijai, Amerikas Bals raidījums, Nacionālais Fonds apgādājis ar informācijas izdevumiem un reportāžām. Par Vergu darbu nometnēm raidījumiem okupētai Latvijai runājis vorkutietis Ad. Albat, par Austrālijas latviešu saimes centieniem mūsu tautas brīvības labā, Andrejs Eglītis. Maskavas organizētā „starptautiskā miera kongresā” Stokholmā, lespaidīgi iedarbojās Fonda pretlīdzekļi, speciālās skrejlapas un citi materiāli, bagātīgi pārplūdinādami sanāksmes telpas un atsvišķu grupu konferenču galdus. Par to ziņoja arī Brīvās Eiropas raidītājs.

APSPIESTO EIROPAS TAUTU apvienības uzbūve, darbs un pašreizējās centieni apspiesto labā, Nacionālā Fonda apceru serijs izsūtīti Skandināvijas presē, (zvidru valodā) kā arī iespiestie informācijas materiāli par šo spēkā augošo organizāciju angļu un franču valodās.

JAUNUS FAKTUS

Mūsu pierādījumu spēks brīvā pasaulē mūsu tautas tiesību cīņā ir patiesība. Mūsu uzdevums nav noliegt jaunās komūnistu vilts kustības okupētā tēvzemē un Padomju vordzībā ar mūsu tautas dzīvo spēku — bet tās pareizi izgaismot citu tautu sabiedrībā. Ar apšaubīšanu, noliegšanu vien mūsu neatkarības centieniem brīvā pasaulē nekas nav līdzēts — jāliek pretī jauni pierādījumu fakti, — dokumenti un liecinājumi par latviešu gara un miesas bojāšanu tiesī šajā laikā, kad komūnisti savu vilts ofensīvu ved uz kulmināciju. Nav nozīmes šodien strīdēties, cik deportēto atgriezies, (lai Dievs dotu, ka reiz atgriezies visi), bet gan pierādīt, cik deportēti šodien no okupētās Latvijas zemes? Cik baznīcu tēvzemē pēdējos 2 gados pārvērstas par zirgu stajļiem, un cik noslepkavoti, kā 1940-41. gadā un vēlāk? Tas pats citās problēmās Padomijas apspiestībā — jaunus faktus, jaunu varēšanu, patiesību un drosmi Maskavas danājiņu vilts šķīvam utverē, nedz līdz nenozīmīgu apšaubīšanu, daudzās gādījumos bazējoties uz 5 un 10 gadus veciem faktiem, ar ko šodien brīvā pasaulē nav iespējams par mūsu tautas postu efektīgi runāt, nedz pastāvēt Maskavas melu priekšā.

Komūnisms šodien ir brīcsmārgs kā 1940-41. gadā un vēlākās deportācijās — tas tapis vēlīgāks un maskētāks noziedzīgos nodarījumos pie mūsu tautas miesas un dvēseles. Jaunus faktus, kad mūsu leinādnieka metodes, matijās tīri revolucionārām izēmēm nezīnātājs brīvās pasaules uz tverē, — jaunus atspēkojumus, jaunus dokumentējošus materiālus par šodien okupētajā Baltijā — tas mūsu karstais darba lauks.

A 9 (474) 7

Bernholm A.

RIGA TODAY

1956.

1956. gads

Nokļu M. Strautmanes divīdai.
 Piedalās: Andrejs Eglītis, Richards Jansons,
 Vidvaldis Vilenšs un Marija Strautmane.

Vasaras kamandējumam "Datori labākās
 lauku skolām" cēla izdevumiem 2000 kr.
 Stipendijām 1998. gadam ir aptuveni
 50.000 kronas.
 „Atelpas” bērvišu novietnēm piešķirts
 2000 kronas.

LNK informācijas pakalpojums pasūcēs
 gatavu oktobra mēneša rīkli.
 Ēs pieņemams iespējams trak medības
 Latvijā.

Šī valdes sēde var izraidīt padziņā
 zvīdīgā un Andreju Eglītis. Andrejs
 Cer, ka ddivoleja jaunajums vīdā
 diādunā būs atbilstošs.

Valdes pr. s. [Signature]
 Šī protokols [Signature]

Retilums:
 Jānis LNK parstornis Brisbane, Austrālijā
 Richards Zirbulis
 26 Cherrside str.
 Orange, Ald 4051, Austrālijā

Valdes sēdē kopā runājām, 9. septembrī
 Marija Strautmane divīdai.
 Piedalās: Marija Strautmane, Richards
 Jansons, Gabriella Balodis (protokols)

• Lūgums no Stroganovas (2 vīdus jau lidots).
 Pārbauda aktuālos aprēķinus, ja atbilst
 apraustatājumam - piešķirt 2000 kr.

• Nolēmj piešķirt pabalstu 12 bērniem.

(nodots pārbaudīšanai Dz. Lejņmai)

• A. Eglītis arņests Dz. Lejņmai 5000
 (bez valdes lēmuma).

• Pišķir lidkrekļus 10 bērniem celām
 un skolām un pūdizimān lido gāde bejām.
 - 255 LS (≈ 3500 kr.).

• Datori - salas skolai (Mielu raj.)
 un Pēlešu skolai (Mielu raj.), katrāi ≈ 10 000 kr.

• Jarakstis čeks M. Strautmanei par
 74.500 kr.; Dz. Lejņmai 57 000 kr.,
 celām un bērviem 3500 kr.,
 datoriem 20000 kr.

Valdes m. [Signature]
 Protokols - Gabriella Balodis

„O, Rusi! Tavs elements — garmoj”
 Jā, bija reiz, bet tagad — von...
 Vairs krievus nemaz nepazīstam.
 Vai tos lai tādēļ mazāk nīstam?

Mūža vēsturē šai tautai raibe,
 Dēļ svešu zemju asins līja.
 Bet mūžos būs tās korna traips
 Si baigā rēgu komēdija.
 Caur to tās vārda ir dubļos mīta.
 Ka gļēvi padarās pret vārdu.
 Krievs krievam pat ir nepazīta,
 Jo nesakāta tautas gari.
 Šķiet, lāga krievi launosies,
 Ka vīnu tautu peļ. Mans Dievs,
 Ko fakists-boļševiks ir lējis —
 Nav tauta vairs! — KONGLOMERĀTS.
 To nīvēdams pārkaušējis,
 Kā musai tam nav tautas grūt.
 Tam apšaubāma attīstība
 Greizs ētika un garā līdība.
 Tam politības apšaubāma
 Saura domā, spēkā ma vienpusīga.
 Tās Padomijas tautas pūlis,
 Ko latvijl sauc par krieviem.
 Sis vārds vistipskākais tiem,
 Skan labāk nekā salmuķulis.
 To varām līcināt mēs klaji,
 Tiem darbā neveicams nekais,
 Daudz zemū brāku rozafāju,
 Pat miljoniem — šie neļēgas.
 Ar terroru tie tautas vadā,
 Pa nometnēm un cietumiem,
 Sirds zemširdībā pulso tiem,
 Pa otra jūtām smejoj brādā.
 Vai arī tie reiz pārmētis,
 Ka pārāditi gaismā baigā?
 Tā. Paskaidrojums te būs lās:
 Tie redzēti ir vaigu vaigā.
 Plūst tāni maza kāmēra,
 Kur 18 kvadrātmetri.
 Pavisam bija pagrabā,
 Tur viri septīdcsmit pieci.
 Ne sēdēt, gulēt, paelpot.
 Vai moka lielākas kāde spētu
 Tik lēnas, skandras izgrūdot!
 Te inkvizitors nobāleto.
 Tur doktors Viesijs zaudē prātu,
 To aizveda, lai „mierinātu”.)

RUSIĀDE

... tā raud pēc bērniem, vīra.
 — Vai vīpus kopā nesūtīja?
 — Nē, čeka tos jau Rīgā šķīra.
 — Jā, Golgota šī Sibīrija.
 Un vecā māmuliņa? — —
 — — — — Nav.
 Tā nomirusi ceļā jau
 Un aprakta Kotelnicā, —
 — Ai jā!

(Cūkstī par izsūtīto likteņiem)
 I. Baltarājs.

Sis ir pirmais okupētās Latvijas mijkārēli rakstītais
 manuskripts, kas sasniedzis brīvo pasauli un publicēts.
 Ar to Latviešu Nacionālais Fonds Skandināvijā nodod
 mūsu cīņai un dvēseļu modrībai jaunam latviešu tautas
 ciešanu dokumentāciju, kas rakstīta čekas pagrābu un
 citu šausmu priekšā, vērojot deportēto karavānu un
 elpojošo nāvīgo Rusiādes dvingu, kas smacēdama
 nolaidusies pāri latviešu tautas šūpuļiem un kapiem.

Un tomēr zem Rusiādes drausmu spaidiem visus
 šo garos okupācijas gadus dzīvs un nesalauzts zvēro
 tautas gars, kas pasaules norisēs redzīgs un zinīgs caur
 postā stāvošā dzejnieka acīm parāda mums ne tikai
 šausmu apokalipties ainas, bet arī dvēseļu stiprumu.
 Dzīji tautas nelaiemes rēgoņā slēpūšās dvēseles nepār-
 traukti risina likteņa traģiskās formulas, un šeit nav velti
 un tukši jādīzijas, ka mūsu uzdevums reiz mājās pārvest
 jau gatavus un izdomātus priekšrakstus, kā Latvijas
 nākamību veidot. R u s i ā d e rāda, ka apspēstā latviešu
 tauta domā redzīgi un asi, jūtot un skatot cauri brīvās
 pasaules nepilnīdām solījumu miljoniem un savu asinu
 dūkstīm. Nacionālā pazemē dzimst nākamības plānojumi
 un purpuraini blāzmo upuru neizsappotie brīvības sapni.
 Dosim tiem brīvas Latvijas debesis, kur dusēt, un
 cilvēkiem brīvu zemi, kur staigāt — pārējo tie izdomās
 paši.

Stokholmā, 1956. g. oktobrī.

Andrejs Eglītis.

Vienīgā iespēja - brīvības revolūcija

LNFS DESMIT DARBA GADU JUBILEJAS SANĀKSME

(Stokholmā, -be). — Latviešu nacionālā fonda Skandināvijā 10 gadu jubilejas sanāksmē Stokholmā 8. decembrī bija ieradies kupls skaits viesu, kā arī LNFS padomes locekļi, arī no attālākām Zviedrijas malām. Sanāksmi ievadīja valdes priekšsēdis Andrejs Eglītis ar uzrunu (skat. atsevišķi). LNFS padomes priekšsēdis Kārlis Lobe garākā runā pakavējās pie aktuāliem jautājumiem fonda gadadienā. Sanāksmi noslēdza prāv. O. Sakārņa vadīts īss svētbrīdis. LNFS jubilejas pieņemšanā tās pašas dienas vakarā piedalījās rīksdaga priekšsēdis M. Skūglunds, rīksdaga loceklis prof. E. Hostads un prof. B. Nērmanis, kas sirsnīgos vārdos pateicās fondam par tā darbu, mudinādami nenogurt un prasīt brīvību Latvijai.

Fonda telpās svinīgās sēdes laikā notika trimdas latviešu grāmatu un informācijas izdevumu izstāde, ko iekārtoja arch. R. Legzdiņš ar dēlu Andreju. Jubilejas ievadījumā fonda vicepriekšsēdis Dr. V. Gintens un L. Sileniece ieradās Ziemeļu muzejā un nodeva tā direktoram G. Bergam fonda velti — Imantas apgāda Latviešu tautas dziesmu izdevumu.

Plkv. K. Lobe jubilejas sarīkojumā izteica dziļu pateicību fonda valdes priekšsēdim Andrejam Eglītim, kura

darbdiena bieži trūkumā un salā bijusi veltīta fondam, kā arī fonda dibināšanas iniciatoram nelaiķim eģnīm V. Salnam. Runātājs uzsvēra, ka LNFS pastāvējis un strādājis uzticībā trimdas sūtbai. Skaitļi ir vajadzīgi un jāsniedz, teica K. Lobe, bet tie būtu tukši, ja tos nepildītu idejas spēks. Bēgļa dvēsele vēl dzīvo vērtību un piederības sfairā, bet iekārtošanās patvēruma zemē nes līdzī pielāgošanos, kas mazina sākotnējā vērtību spēku. Tā ir bīstama tendence. Krievu aristokrātijas emigrācija izplēnēja, jo tai nebija kontakta ar jauno paudzi un tās ideāliem; izplēn arī tās emigrācijas, kuru motīvs — labākas dzīves meklēšana.

Tā krievu emigrācija, kas tagad aug par spēku, ir padomju režīmu pieredzējuši jaunāki paudze; vienīgo iespēju nākotnei tā saskata Krievijas brīvības revolūcijā. Kas esam mēs — bēgļi vai cīnītāji? Ja esam cīnītāji, mums jāzina, ka politika bez konsekvencēm ir tikai studiju darbs. Bet politiska konsekvence ne vienmēr ir karš. Mums jāapvienojas — visu apspiesto tautu miljoniem un to brīvībā esošajiem cīnītājiem — lai sludinātu brīvības revolūciju, lai mestu Pad. savienības tautās ideju par savienības sadalīšanu tautu etnogrāfiskās robežās. Šai darbā jāiekļaujas ikvienam, ieskaitot emigrācijas inteliģenci, zinātniekus, māksliniekus, nobeidza K. Lobe.

Fonda tā jubilejā personīgi sveica daudzi Zviedrijas latviešu organizāciju vadītāji un pārstāvji, bet rakstiskus sveicienus ar sūtni K. Zariņu priekšgalā bija sūtījuši mūsu diplomātiskie pārstāvji un organizācijas visā pasaulē. Novēlējumos dominēja pārliecība, ka LNFS izvirzījis mūsu konkrēto atbrīvošanas darbu darītāju priekšplānā, un silti jo silti vārdi bija veltīti nenogurstošajam fonda garbniekam dzejniekam Andrejam Eglītim.

Vienīgā iespēja - brīvības Revolūcija

LNFS DESMIT DARBA GADU JUBILEJAS SANĀKSME

(Stokholmā, -be). — Latviešu nacionālā fonda Skandināvijā 10 gadu jubilejas sanāksmē Stokholmā 8. decembrī bija ieradies kupls skaits viesu, kā arī LNFS padomes locekļu, arī no attālākām Zviedrijas malām. Sanāksmi ievadīja valdes priekšsēdis Andrejs Eglītis ar uzrunu (skat. atsevišķi). LNFS padomes priekšsēdis Kārlis Lobe garākā runā pakavējās pie aktuāliem jautājumiem fonda gadadienā. Sanāksmi noslēdza prāv. O. Sakārņa vadīts īss svētbrīdis. LNFS jubilejas pieņemšanā tās pašas dienas vakarā piedalījās rīksdaga priekšsēdis M. Skūglunds, rīksdaga loceklis prof. E. Hostads un prof. B. Nērmanis, kas sirsnīgos vārdos pateicās fondam par tā darbu, mudinādami nenogurt un prasīt brīvību Latvijai.

Fonda telpās svinīgās sēdes laikā notika trimdas latviešu grāmatu un informācijas izdevumu izstāde, ko iekārtoja arch. R. Legzdiņš ar dēlu Andreju. Jubilejas ievadījumā fonda vicepriekšsēdis Dr. V. Gintens un L. Sileniece ieradās Ziemeļu muzejā un nodeva tā direktoram G. Bergam fondā velti — Imantas apgāda Latviešu tautas dziesmu izdevumu.

Plkv. K. Lobe jubilejas sarīkojumā izteica dziļu pateicību fonda valdes priekšsēdim Andrejam Eglītim, kura darbdiena bieži trūkumā un salā bijusi veltīta fondam, kā arī fonda dibināšanas iniciatoram nelaiķim sūtnim V. Salnam. Runātājs uzsvēra, ka LNFS pastāvējis un strādājis uzticībā trimdas sūtbai. Skaitļi ir vajadzīgi un jāsniedz, teica K. Lobe, bet tie būtu tukši, ja tos nepildītu idejas spēks. Bēgļa dvēsele vēl dzīvo vērtību un piederības sfairā, bet iekārtošanās patvēruma zemē nes līdzī pielāgošanos, kas mazina sākotnējā vērtību spēku. Tā ir bīstama tendence. Krievu aristokrātijas emigrācija izplēnēja, jo tai, nebija kontakta ar jauno paudzi un tās ideāliem; izplēn arī tās emigrācijas, kuru motīvs — labākas dzīves meklēšana. Tā krievu emigrācija, kas tagad aug par spēku, ir padomju režīmu pieredzējuši jaunāki paudze; vienīgo iespēju nākotnei tā saskata Krievijas brīvības revolūcijā. Kas esam mēs — bēgļi vai cīnītāji? Ja esam cīnītāji, mums jāzina, ka politika bez konsekvencēm ir tikai studiju darbs. Bet politiska konsekvence ne vienmēr ir karš. Mums jāapvienojas — visu apspiesto tautu miljoniem un to brīvībā esošajiem cīnītājiem — lai sludinātu brīvības revolūciju, lai mestu Pad. savienības tautās ideju par savienības sadalīšanu tautu etnogrāfiskās robežās. Šai darbā jāiekļaujas ikvienam, ieskaitot imigrācijas inteliģenci, zinātniekus, māksliniekus, nobeidza K. Lobe.

Fonda tā jubilejā personīgi sveica daudzi Zviedrijas latviešu organizāciju vadītāji un pārstāvji, bet rakstiskus sveicienus ar sūtni K. Zariņu priekšgalā bija sūtījuši mūsu diplomātiskie pārstāvji un organizācijas visā pasaulē. Novēlējumos dominēja pārliecība, ka LNFS izvirzījis mūsu konkrēto atbrīvošanas darbu darītāju priekšplānā, un silti jo silti vārdi bija veltīti nenogurstošajam fonda Darbiniekam dzejniekam Andrejam Eglītim.

Lettiska Nationalfonden

Stockholm

NORDISKA MUSEET har från Eder såsom gåva
mottagit Latviešu tautas dziesmas. Bd 1-12. Kopenhägenā
1952-56,

och med anledning härav ber jag att till Eder få ge uttryck
åt museets stora tacksamhet.

Stockholm den 10 december 1957.

Styresman för Nordiska museet och Skansen.

LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS STOKHOLMĀ

Ziedojumus lūdzam sūtīt:

Nacionālais Fonds
Box 108
Postgīro 35 14 82
Stockholm 1.

Vai arī Fonda galvenam pārstāvim
ASV

H. Mindenbergam
4022 Sunnyside Ave N.
SEATTLE 3, Wash. 98103

Ar taisnības zobenu reiz tomēr
visi apspiestie uzvarēs.

balutis
geistaute
induse-
muceniece
janis
kronbergs
lapukins
neillis
soikans

LETTISCHE KUNST IN WESTEUROPA

ausstellungen
in

MÜNCHEN: 18. nov. – 27. dez. 1958
„haus der begegnung“ rauchstraße 22
täglich von 14 – 22 uhr, außer dienstag

HAMBURG: 10. jan. – 15. febr. 1959
„haus der begegnung“ agnesstraße 44
täglich von 14 – 22 uhr, außer montag

Wir laden Sie höflichst ein
zur Eröffnung der Ausstellung
„Lettische Kunst in Westeuropa“
im „Haus der Begegnung“
am Dienstag, den 18. November 1958 um 18.30 Uhr

Lettischer Nationalfond
in Skandinavien

München · Egenhausen
Rauchstr. 22

FRIHET
OCH
RÄTTVISA

DIEVS, SVĒTĪ
LATVIJŪ!

Latviešiem krievu Okupētā
Latvijā

Šis nedaudzās mūsu dzelzceku rindās domātas jums kā
brīvības sveiciens no brīvās pasaules latviešiem Eiropā,
Amerikā, Austrālijā un citās zemēs, lai, kad krievu pātaga
latviešu tautu spiež svinēt asinainās okupācijas divdesmit
gadu „svētkus“. Dieci brīvības stundi — tā nāks, un
Maskavas varmāks būs spiesti atkāpties Dieva un taisnības
priekšā. Tad latviešu tauta varēs brīvi lemt pati par savu
valstisko dzīves formu — bez bailēm, ka tiktu aplaupīta kā
šodien pie sava gara un miesas.

1960. gada jūnijā, Stokholmā.

Kārlis Skalbe

MEŽS

Sūpoiet mani, Daugavas vīni,
Kā mani špoja vasarās zaļās
Dzimtienes mežu burvīgās sāļkas.
Pārī egļu tumšajiem pociem
Izkāris, zarus ar sarkanām ogām,
Sērmačulis ācina, egles nākt pretī
Skujū villainēs smagās un plātās.
Mani sirmie vecčēvi celmi
Pacel galvas ar paparžu matiem,
Meža puķes, kas reti redz sauli,
Noliecas klusi kā svēmtētas baltas.
Tas ir tas mežs, kur reiz bērniņā maucū
Pirmo saldo zemeņu kārbu,
Abas delnas krāsojot sārtas
Pelēkā elckšņa smaržīgā sulā;
Mežs, kur kā bēglis vēl noliecu galvu
Rudeņa lietū zem paeģļa zariem.
Ne tur mīlas tekas es minis,
Vientuļi kļīstot zem ēnainiem zariem,
Klusi glāstīju atmiņu tēlus.
Manas vajātās, izdzītās domas
Slēpdamās tur sev taisīja līdzas
Augstāko ozolu stīprākos zarus,
Apvija asiem ērkšķiem un krauliem.
Plesīgu pūtnu zibošām acīm
Raudzījās vīpas pār mežiem un tālēm,
Gaidot spožo brīvības sauli.
Tā kā pagāns nestundā balga
Piesauc svētās upes vai kalnus, un
Piesauc savas dzimtenes mežus!
Draugē, man liekas, ka brīnīni notiks,
Celsies mans mežs pret varmākiem bargiem,
Saknu soliem dimdēdams klajā
Gāzīsies viņš pār naidnieku pulkiem,
Kas mums sauli un brīvi grib laupīt,
(Viens no Skalbes pēdējiem dzejoļiem,
rakstīts 1945. gada Zviedrijā.)

Arveds Svābo

KURSAS VADĀTAJS

Vai nav vienlīgā, kurās kapos glābā,
Kāds raksts un zīme — Krusts vai pusmēness;
Būs vīrsājs mūža māja labā labā,
Ja Dieva bites sirdī medū nes.
Tā teicu reiz. Nu aprakts svēso velos
Bez atvadām un sila pulksteņiem.
Bet miera nav: ik nakti sauc, lai ceļos,
Kāds vadātājs no kursu pakalniem.
Viņš mani ved pa spožām kāvu takām,
Kur drasē tie, kas skanda aizsauli,
Un liec, lai stājos rindā tieši blakām
Un vieglu daru savu dvēseli.
Cūk garus ceļos jūdi jūdzu stabs —
Gars rīfēs atpakaļ, lai kur tavs kaps.
Kā ZVANIEM SKANĒT BĪJ
Kā zvaniem skanēt bīj —
Un kareļiem mājās nākt —
Un mātes kļēpi galvu spiest —
Un teikt: Es esmu beidzis ciest.
Kā zvaniem skanēt bīj —
Viss nopūti pilns līdz malām,
Vissīckālais ziedu kauss, visdzīlākais avots —
Un jūra.
Vai viena roka cīņai ceļās,
Vai viena mute Dievu slavē,
Vai viena puķe trūdos sīfēns,
Vai viena dvēsele mīlēt pošās,
Vai vienas acis priecēt taisās —

1961.g.

LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS

Dibināts 1947. gadā

POSTBOX 108 • STOCKHOLM 1 • SWEDEN

GALVENAIS PĀRSTĀVIS ASV: LEONS RUMAKS

31 Miller Place
HEMPSTEAD, N. Y.

Latviešu Nacionālais Fonds ir globāla mūsu cīņas organizācija par Latvijas brīvību un latviešu tautas vitalitātes interesēm.

LNF informē brīvo pasauli par Latvijas valsti, zemi, tautu un kultūru, bet jo sevišķi par Latvijas okupāciju un okupantu terroru, reizē brīdinot Rietumus no līdzīga likteņa.

Soreiz LNF griežas pie Jums ar laipnu lūgumu pēc ziedojuma:

1. Jaunas filmas sagatavošanai par latviešu tautas smalcīgo ikdienu rusifikācijas žņaugos. Slepni izvestie uzņēmumi izdarīti 1961. g. Rīgā, Jelgavā u. c.
2. Pārbēdzēju no okupētās Latvijas (J. Mazulāna u. c.) informācijas materiālu izdošanai angļu valodā.
3. 3000 slepni izvestu negatīvu izstrādāšanai uzņēmumos un vēlāk atsevišķā grāmatā. Uzņēmumi liecina par deportēto dzīvi Sibīrijā, latviešu zemniecības un lauku sētu iznīcināšanu.
4. Rokas grāmatai par Latviju angļu valodā. Gar šo darbu 60 līdzstrādnieki strādā četrus gadus. To nobeigs šogad.

LNF darba programma ir daudz plašāka un tā aptver visas brīvās zemes, kur mīt latvieši.

Andrijs Fjertis

LNF valdes priekšsēdis

Leon Rumaks

LNF galvenais pārstāvis ASV

Ziedojumu liste № 560

Nr.	Ziedotājs	\$\$	Ierosinājumi, vēlējumi, piezīmes

Ziedojumu liste līdz ar čeku, Money orderi vai naudu jānosūta uz: LNF, Postbox 108, Stockholm 1, Sweden. Cēki un Money orderi rakstāmi uz Latvian National Fund.

9474

PROBLEMS OF THE BALTIC I

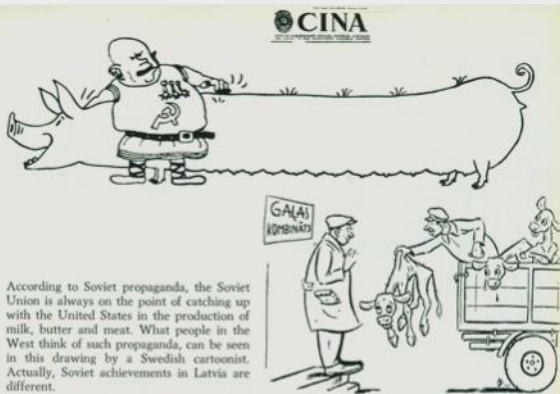
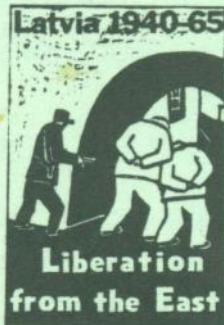
THE BALTIC STATES AND THE SOVIET UNION

REPRINTED FROM A REPORT OF THE COUNCIL OF EUROPE, WITH A PREFACE AND SUPPLEMENTARY COMMENTS

1962.
STOCKHOLM

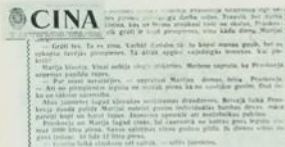
ALONG LENIN'S BRIGHT ROAD

BY JANIS MAZULANS

According to Soviet propaganda, the Soviet Union is always on the point of catching up with the United States in the production of milk, butter and meat. What people in the West think of such propaganda, can be seen in this drawing by a Swedish cartoonist. Actually, Soviet achievements in Latvia are different.

— Pilsdāniņi, tie nav šādu sūgāžu ķēnēriņi.
Cartoon in "Cina": "I'm sorry, but we do not buy hides."

Soviet authorities are, of course, aware of the manipulations with statistics and figures concerning production, which is evident from the cartoon in "Cina".

Arī šādu sūnāžu Pilsdāniņi šķēnē. Ar Valija Jacevica.

We sympathise with Miss Valija and her friends—they certainly work hard. But the Soviet State neglects their work to such an extent that they do not even have filters for the milk. Instead of filters, milk is strained through a piece of cloth.

— Pilsdāniņi, tie nav šādu sūgāžu ķēnēriņi.
— Lūk, un šādi arī ķēnēriņi...

But some figures are correct, and we do not doubt that the caption to the picture on milk yields in Bauska country, Karl Marx' kol-khoz is correct. There the milk-maids got 3064 kilograms milk from each cow — 556 kg more than in 1956. The best milk-maid was Valija Jacevica, who got 5100 kg milk from each cow.

LATVIEŠU NATIONĀLAIS
FONDS STOKHOLMĀ
1947—1965.
Box 108, Stockholm 1
Postgiro iemaksām:

Neaizmirsīsim latviešu tautas likteni krievu okupācijā. Tas ir mūsu pirmais uzdevums Fonda darbā 1965. gadā.

Galvenās vadlīnijas:

- Līdzdalība baltiešu globālo informācijas biļetēnu apgādā. (Ieskaitot biļetēnu spēju valodā).
- Dažāda veida publikācijas okupētajai Latvijai sakarā ar okupācijas 25 gadiem un Dziesmu svētkiem Rīgā.
- Pārkrievošanas politikas īss savilkums angļu un zviedru valodās.
- Staļina—Čruščova laikā izdarītā genocīda un citu noziegumu starptautiskās izmeklēšanas priekšdarbi noziedznieku saraksta sastādīšanai.
- Latviešu prozas izlases sagatavošana zviedru valodā. Atbalsts jaunatnes un kultūras darbam. Daudz citu pasākumu.

Lūdzam Kr. 15:— Fonda atbalstītāja maksu par 1965. gadu.

LATVIEŠU NATIONĀLA FONDA VALDE
1965. gada martā, Stokholmā

Latviešu tautas verdzinātāji visvairāk baidās no iespiestā vārda, kas vienu otru reizi okupācijas mīkkrēslī atsevišķās lāpās parādās jauno un veco dvēseļu dusmās radīts un galvenais — bez kakla kungu kontroles. Bez cenzūras. Šie tautas dvēseļu pagrīdē dzimušie vārdi no nometas lapaš ielā vai lauku sabiedrisko namu ceļos, izplatās kā nedzēšama uguns vēja nestā. Te minētos faktus apstiprina pēdējā laika pārbēdzēji no okupētās Latvijas Eiropā — brīvajā Eiropā. Viņi apstiprina un stāsta arī par tām bailēm, kādas Latvijas sarakanie vagari pār dzīvo konstatēdami viena vai otra veida literatūras pēkšņu parādīšanos Baltijas jūras krasta apdzīvotās vietās, kas, nākdamas no brīvās pasaules vēsta par emigrācijas neapklusināmo balsi apspiesto tautas brīvības labā. Šī veida parādības otrpus Baltijas jūras stiprina latviešu morālos spēkus garajā un grūtajā gājienā uz tautas rīta pusi. Pārbēdzēji apstiprina, ka brīvās un necenzētās literatūras sameklēšanai Kurzemes piekrastes rajonos nozīmētas pat sarkanarmijas vienības, lai tādā kārtā aizkavētu tās tālāku nokļūšanu latviešu tautas rokās un dvēselēs.

Mūsu politiskam informācijas darbam jāvērsas divos virzienos: apspiesto tautu iekšienē, cenšoties apiet okupantu barjēras; Brīvās pasaules valstu vadību un sabiedrības slāņojumos, laužoties ar jauniem un veciem Maskavas slepkavību apsūdzības materiāliem, reizē arī kā brīdinājumu šī gadu simteņa beigu posmam, ko vēl pārvalda brīvās tautas. Latviešu Nacionālais Fonds — globāls informācijas institūts turpat 20 gadu darbā savu iespēju robežās šie minētos virzienos centies sasniegt pozitīvas zīmes. To arī samērā bieži apliecina mūsu centienu izpratējas balsis brīvajās zemēs un atbalsts tēvzemes mīkkrēslī.

Nekādu apspiesto cietumu atvēršanu šodien nesola neviena brīvā lielvalsts. Ne jaunos solījumos un simpatiju apliecinājumos meklējams īstais brīvības ceļš. Vispirmokārt tas jāapjauž pašu apspiesto tautu dvēseļu ieturībā. Spēkā. Apgemšanās ticībā izturēt un dzīvot. To labi izteicis Ints Baltarājs okupētās Latvijas pagrīdē rakstītais rindās, kur blakus apliecinājumam, citās vietās pavid arī sarkasms.

Rakstītais pēdējos mēnešos sasniedzis mūsu darbinieku sāmi Zviedrijā.

Ints Baltarājs

Šī zeme vai pilsētas mūsu?

*Viss pilns ar duņķām, ivaniem.
No Liepājas līdz Livānietim,
Visvairāk to gan Rīgā.
(Laikmetīga dziesmiņa)*

Ak lāga latvieti, tu, aita, piemīlīgā,
Vairs saimnieks neesi, kāds biji kādreiz Rīgā.
Balts, mīksts tev kažociņš, maigs, piemīlīgi gudrs,
Kur sildās krievu uts.

Balts, maigs, mīksts kažociņš, pats — padevīgi kluss.
Uz kūti tevi dzen, kā visus lopītus ...
Kam paliks beidzot nams, ko cēli, sviedrus lēji?
Tur dzīvos ienācēji.

Jā, tie ... kūts iemītnieki agrākie.

Ints Baltarājs

Pie drupām

Te bija ziedošs dārzs. Viss drūms un izdedzis.
Hur klēts, kūts, māja, pirts nu tās zem drupu klāsta ...
Te bija tēva kūrts tev kādreiz sūpulis,
Nu skaudras atmiņas caur sāpēm tevi glāsta.

Prom jaukā bērziņe, viss zudis, itin viss,
Aiz rījas piederība pat vecā liepa glāsta ...
Tu stāvi neziņā, viens, atstāts, izmisis,
Par tavām ciešanām un mokām seja stāsta.

Vai būtu atlicis tev dzīvē vēl kaut kas?
Bij vienīgais tev draugs kas dalītos ar tevi.
Uz mūžu kapā tas, kaut kur pie Amūras.

Vai vēlreiz dzīvi celt un atdot darbam sevi?
Ne, ne. Ja sāpēm tā par to ir jāmaksā.
Bet klusi dvēselē tev ūkstēja kāds: jā.

Sveicinām latviešu tautu krievu okupantu rikotos dziesmu svētkos Rīgā 1965. gada jūlijā. Zinām labi, ka dziedātāju pulks sadzīts kopā ne jau lai priekā skandētu latviešu dziesmas, bet kalpotu apspiedēju varas propagandai par „laimīgiem 25 gadiem krievu verdzībā”. Savas sāpes un cerības jūs tomēr varēsīt vienā otrā latviešu dziesmā izdziedāt.

Sveicinām latviešu tautu krievu okupantu rikotos dziesmu svētkos: Latviešu Apvienība Austrālijā, Vācijā, Amerikā, Anglijā, Kanadā un vistuvāk tēvzemei — Latviešu Nacionālais Fonds Zviedrijā — Stokholmā. Nacionālais Fonds Stokholmā sūta jums šeit publicētās rindas jūsu morālo spēku stiprināšanai. Ciņa par krievu apspiesto Baltijas tautu brīvību nerimsies. Un brīvība atnāks.

Dievs, svētī Latviju.

LATVIŠU NACIONĀLĀ FONDA adrese: Box 108, Stockholm 1.

AICINĀJUMS PADOMJU BLOKAM AMNESTĒT VISUS POLITISKOS IESLODZĪTOS

Latviešu, igauņu, lietuviešu, poļu, unguru un rumāņu nacionālās organizācijas kopā ar Baltijas komiteju un ACEN delegāciju Stokholmā sakārā ar deportācijām no Baltijas valstīm izdevušu uzskaitu ar prasību dot amnestiju visiem padomju bloka politiskiem ieslodzītiem. Uzskaitu starp citu saicis:

Deportācijas no Baltijas valstīm iesākās 1941. gada 14. jūnijā. Līdz šim deportēti uz vergu nometnēm 750.000 baltieši.

Vergu nometnes ir Padomju savienības izgudrojumi. Tās pastāv kopš 1921. gada.

Vergu nometņu sistēma sasniedza kulmināciju Staļina laikā. Toreiz Padomju savienībā bija apmēram 200 vergu nometņu apgabali. Otrā pasaules kara priekšvakarā Padomju savienībā bija ap 15 līdz 25 miljoni vergu.

Čručkova, kaut arī nosodīja Staļina politiku pēc viņa nāves, tomēr vergu nometnes neizbeidza, bet turpināja tās nedaudz samazinātā veidā. Brežņevs un Kosigins, kas gāza Čručkovu, arī paturēja vergu nometņu sistēmu. Tagad šīs nometnes joprojām ir ieslodzīti apmēram 5 miljoni vergu, galvenā kārtā politiskie cietuņnieki.

Pēc Eiropas padomes nesent sniegtām ziņām Viduseiropas valstīs aiz dzelzs priekškāra, neeskaot Poliju, tagad ir apmēram 130.000 politisko acietināto.

Iemesli, kāpēc visi padomju valdnieki tik neatlaidīgi pieturas pie vergu nometņu sistēmas, ir šādi:

1. vergu nometnes sagādā neiedomājami lietu darba spēku tik smagiem darbiem, pie kuriem nevienas brīvas strādnieks nekad nekertos;
2. vergu nometnes ir līdzeklis, kā likvidēt aktīvus un spēcīgus ražma pretiniekus;
3. vergu nometnes ir līdzeklis padomju kolonialisma un krivcināšanas politikas īstenošanai.

Vergu darba nometnes Padomju savienībā praktizētas tādos apmēros, kam nav līdzīgt modernā vēsturē. Režims sāka to praktizēt jau divdesmito gadu beigās, lai iegūtu dažādas izejvielas Sibīrijā un ziemeļu apgabalos, lai būvētu kanālus u. c. Cirstautbnieki, kā latvieši, lietuvieši, igauņi, ukraiņi un gruziņi procentuāli ir vergu nometnēs daudz lielākā skaitā nekā krievi.

Uzskaituma parakstītāji Vidus Eiropas un Austrumu Eiropas tautu pārstāvji brīvā pasaulē griežas pie visām brīvājam tautām un valdībām, pie brīvās preses un pie pasaules sabiedriskās domas un starptautiskām organizācijām ar aicinājumu:

izdarīt spiedienu uz Padomju savienību, lai Baltijas valstis, ko Padomju savienība pievienoja pret šo tautu gribu, un visas apspiestās tautas atgūtu brīvību un neatkarību;

izdarīt spiedienu uz Padomju savienību un Austrumu un Vidus Eiropas komunistu valstīm, lai tās amnestē visus politiskos ieslodzītos un atļauj viņiem atgriezties savās dzīves vietās, lai atver savas robežas un atļauj saviem pilsoņiem brīvi apmeklēt citas zemes un apmetties tur uz dzīvi, ja viņi tā vēlētos.

Latviešu vārdā uzskaitu parakstījis Nacionālā fonda priekšsēdis V. Ginters.

APSPIESTO NĀCIJU NEDEĻA

Savienoto valstu kongress 1959. gadā vienbalsīgi pieņēma likumu, pēc kura jūlija trešā nedēļa katru gadu ir veltīta brīvības idejām un saucas par apspiesto tautu nedēļu. Parasti šai gadījumā valsts prezidents izdod deklarāciju, kurā aizstāv apspiestās tautas un sola palīdzību brīvības iegūšanai. Daudzās vietās visās Savienotās valstīs notiek sarīkojumi un manifestācijas varmācības nosodīšanai un lai stiprinātu apņemšanos neatkāpties no ciņas par brīvības atgūšanu visām apspiestām tautām.

VIZĪTE

ASV ĀRLIETU MINISTRIJĀ

Apvienotā Baltiešu komiteja apspriežas ar

Savienotā Latviešu ārlietu ministru Rasku

Savienoto valstu ārlietu ministrs Dins Rask 23. jūnijā pieņēma Apvienoto Amerikas baltiešu komiteju ar tās priekšsēdi profesoru P. Leiju priekšgalā. Sirsnīgās diskusijās analizēja trīju Baltijas tautu — latviešu, igauņu un lietuviešu problēmas sakārā ar to, ka Padomju savienība okupēja Baltijas valstis 1940. gadā un vēlāk anektēja.

Apvienotā baltiešu komiteja nodeva ārlietu ministram Raskam iesniegumu, kurā pašreizējo stāvokli Baltijas valstīs kvalificē par visneglīgāko padomju kolonialismu un uzicina Savienotās Valstis uzņemties to centiens vadību, kas ar citu brīvo tautu atbalstu novērstu netaisnību, glābt Baltijas valstu iedzīvotājus no sistēmatiska genocīda un restaurējot brīvību un pašnoteikšanās tiesības.

Apmeklējuma nolūks bija izteikt Baltijas valstu iedzīvotāju pateicību par Savienoto valstu negrozāmo politiku un padomju okupācijas aizīšanu. Savienoto valstu stingrā stāja baltiešiem tagadējā drūmā laikā ir vislielākais cerības stars uz gaišāku nākotni.

Ar apmeklējumu Apvienotā baltiešu komiteja grib arī izteikt Baltijas valstu iedzīvotāju protestu pret starptautisko likumu un morāles principu laušanu, ko Padomju savienība izveidusi ar kailu militāru varu pirms 25 gadiem un nodarīto netaisnību līdz šim nav izlabojusi. Politisko un cilvēcego tiesību atņemšana igauņiem, latviešiem un lietuviešiem un komunistu režīma uzspiešana laikmetā, kad citas tautas vienu pēc otras atbrīvo no svešzemju virakundzības, ir razbainieckis kolonialisms Eiropā.

TĒVZEMES BRĪVĪBA NAV TUKŠAS FRAZES. TĀ DIBINĀS UZ NEATLAIDĪGU DARBOŠANOS NO PAAUDZES UZ PAAUDZI.

ŠOGAD Latviešu Nacionālais Fonds atskatīsies uz 20 darba gadiem apspiestās latviešu tautas brīvības centienu sekmēšanā dažādos darba sektoros globālā mērogā.

ŠOGAD sabiedrība saņems kapitālizdevumu

LATVIA COUNTRY AND PEOPLE

ap 700 lapas puses biezu latviešu tautas likteņa liecinieku. Grāmatu izsūtīs septembrī.

ŠOGAD tālāk veidojami pasākumi, kas saistās ar baltiešu globāliem ziņu biļeteniem par okupētās Baltijas aktuālām problēmām, dažādi informācijas pasākumi okupētai Latvijai, rūpējami materiāli citu tautu valodās par Latvijas 50 gadiem ārzemju presē, TV, radiofonos un nacionālās kultūras sektorā. ŠOGAD Latvijas vārds daudzinaams un pieteicams vairāk kā jebkad brīvo tautu parlamentos un sabiedrībā, vērsot neatlaidīgu uzmanību uz komunistu pasākto Baltijas tautu nacionālās iznīcināšanas procesu. Nenorimt un neaizmirst.

Lūdzam minēto ieceru veikšanai Nacionālā fonda atbalstītāju maksu Kr. 15.— par 1967. gadu. Arī par 1966. gadu, kas to vēl nebūtu paspējis nokārtot. Uzvar neatlaidīgais.

Paldies.

Latviešu Nacionālā
Fonda valde.

Stokholmā,
1967. gada septembrī

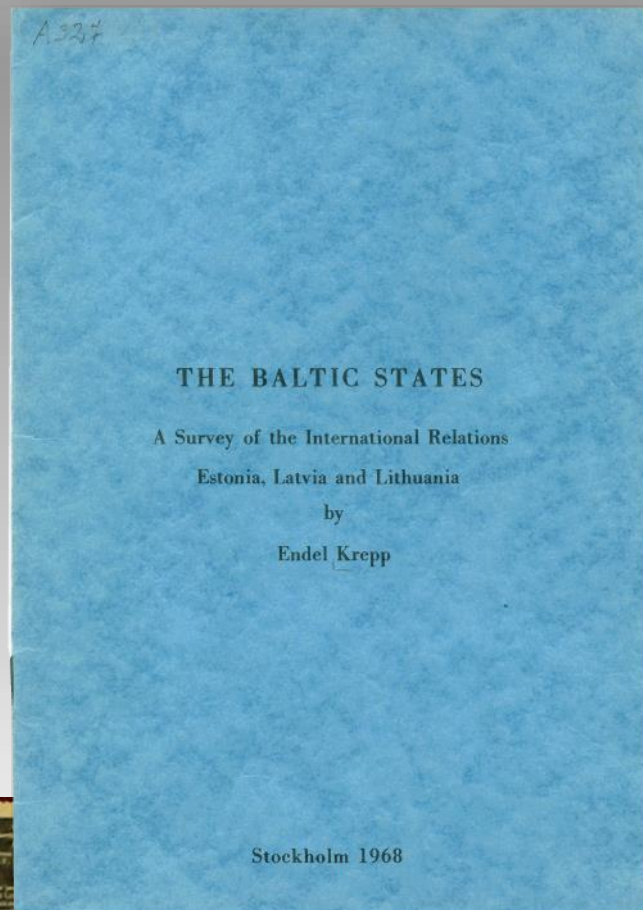
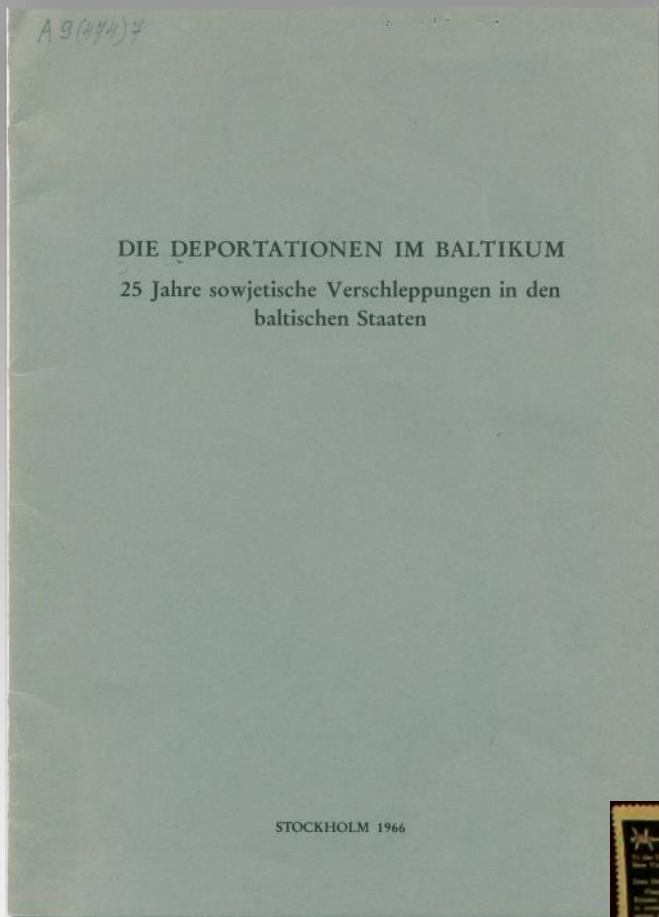
LNF padome 1967. gada 25. februārī

Pirmajā rindā no kreisās: E. Strazdiņš, O. Freivalds, A. Ginters, K. Lobe, A. Ūdris, J. Andersons, P. Piķelis.

Otrajā rindā no kreisās: J. Kaulēns, S. Boriss, L. Talters, D. Klāvs, R. Šmitmanis, A. Strautmanis, A. Landsmanis, A. Rozenbahs, R. Jansons.

Trešajā rindā no kreisās: H. Valdmanis, L. Straubergs, J. Teriņš, N. Zīrnis, J. A. Grinbergs, J. Rutkis.

Augšā: nezināms

Teivens Gēteborgas pilsētas bibliotēkai
nodod LNF izdoto grāmatu
Latvia. Country and people. 1969

L N F
 LETTISKA NATIONELLA FONDEN
 LATVIEŠU NACIONALĀIS FONDS
 LATVIAN NATIONAL FOUNDATION
 101 21 Stockholm 1, Box 108
 Tel. 30 73 84, Postgiro 35 14 82

Mums atkal ir jāiziet ielās ar saviem karogiem, ar lāpu ugunīm, demonstrējot nesalauzto gribu brīvās pasaules acu atvēršanai krievu kolonialisma postīgās varas darbiem apspiesto tautu miljonos un plānojumos pasaules iekažošanā. Mūsu soļu dunās, mūsu protesta balsīs, mūsu draugu deklarācijās apspiesto brīvības virzienā vienmēr dažādos ceļos klausās arī latviešu tauta un tad nejutās pamesta viena krievu rusifikācijas vilņa nepārtrauktā plūdumā. Apspiesto tautu dienas un nedēļas notiek visā brīvajā pasaulē. Novembrī, Anglijā, tādas rīko Britu liga Eiropas brīvībai.

Otrdien, 28. oktobrī plkst. 18.30 pulcējoties Sergeļa laukumā (Sergels torg) lāpu gājienā uz Stokholmas pilsētas namu, pulcējoties kopējām gājienam ar ungāriem, igauņiem, lietuviešiem, ukraiņiem un c. mūsu zviedru draugiem — demonstrēsim vēlreiz atgādinot:

1. Soruden pāiet 30 gadi kopš divu asiņainu tirannu tautu iznīcināšanas nolīguma — Molotova-Ribentropa. Tas iedzina verdzībā Baltijas valstis un atļāva krievu zābakam iekāpt tālu Eiropā.
2. Pirms 25 gadiem tūkstošiem mūsu zemju bēgļi devās pāri Baltijas jūrai briesmām cauri lauždamies uz Zviedrijas krastu — krievi bija iznīcinājuši viņu brīvās demokrātiskās neatkarīgās valstis. Šajā laikā izaugusi jauna paaudze brīvajā pasaulē un okupētajās zemēs. Zviedrijas baltiešu jaunā ģenerācija demonstrācijā apliecinās skaidri saskatītu tā paša tiranna vaigu, no kuŗa šausmās bēguši vecāki.
3. Demonstrācijā brīvajām tautām atgādināsim nesenaļā pagātnē samīto Ungāriju, brīvības tieksmju nožņaugšanu Čehoslovākijā, cietuma režīmam līdzīgo klimatu Baltijas valstīs un pašā Padojumu Savienībā, atgādināsim latviešu tautas iznīcināšanu rusifikācijas politikā.

Brīvību prasīsim apspiestām tautām, brīvību Baltijas jūras krastos. Brīvību mums nevar iedot, tā izcināma politiskā un revolūcionārā ceļā apspiesto kopumā mūsu brīvās pasaules draugu atbalstā.

Demonstrāciju organizē un vada pazīstamā Jūnija Komiteja.

Otrdien, 28. oktobrī plkst. 18.30 pulcēsimies Sergeļa laukumā (Sergels torg) lāpu gājienam uz Stokholmas pilsētas namu. Protesta sanāksmē galvenais runātājs būs bij. dāņu ārlietu ministrs O. B. Krafts.

Latviešu Nacionālais Fonds,
 oktobrī, Stokholmā

Andersson & Kogardi Tryckeri AB Västerås 1969

Demonstrācija 1969. gadā

DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!

LATVIJAS HIMNA

Dievs, svētī Latviju,
 Mūs' dārgo tēviju,
 Svētī jel Latviju,
 Ak, svētī jel to!
 Kur latvju meitas zied,
 Kur latvju dēli dzied,
 Laid mums tur laimē diēt,
 Mūs' Latvijā!

SVEICINĀM latviešus krievu okupētajā tēvēmē Latvijas valsts 50 gados, 1968. gada 18. novembrī. Mūsu visu reiz brīvā un demokrātiskā neatkarīgā Latvija ir atkal no jauna jāizcīna un jāatjauno ar brīva cilvēka — tautas tiesībām pašiem lemt par savu valstisko formu un visu citu, kas saistās ar brīvības vārdu visdziļākā izpratnē, bez krievu un citu virskundzības. Krievu kaŗaspēka varmācīgo Baltijas valstu okupāciju nav atzinušas Amerikas Savienotās Valstis, Austrā-

Francija, Anglija u. c. Sveicinām ar latviešu dzejnieku amerikā, Zviedrijas, Anglijas, Vācijas, Francijas, Austrālijas, Stokholma.

KĀRLSĀUJĀ ZEMES MĪSĀI

Tur, savā zemē, bij man sava sēta,
 To atstāju es bargā liktenvarā,
 Kaut mani deli gāja par to kaŗā. —
 Tā audzu audzēm bija svēta.

Tik vien es līdzī aiznesu no mājas,
 Kā sauju zemes. Kāisiet to pār šķirstu
 Man kapā, kad es sveķā zemē mirstu. —
 Lai tā pār maniēm pišķiem klājas.

Kārlis Dzīleļa

NEMIRSTĪBA

Kad tu esi nāvē miris
 Un jau dusi kapu kalnā,
 Neesi pavisam miris,
 Ne ar ledū salis salnā,
 Kaut gan dusi kapu kalnā.

Pacel velēnu ar roku,
 Pagriez ausi gaismas pusi
 Un tad klausies kapu koku,
 Kā tas šalko, kad tu dusi.
 Pagriez ausi gaismas pusi.

Tā ir dziesma, kas tur runā
 Tā, kā mūžus runājusi,
 Tavas tautas dziesma runā,
 Kad tu kapu kalnā dusi,
 Tā, kā mūžus runājusi.

Dziesma veldzē miru sirdi,
 Dzīvu sirdi baro dziesma,
 Nesabirst kā pelni irdi.
 Tavu tautu baro dziesma,
 Tā kā maize baro dziesma.

Un, kad guli kapu kalnā,
 Neesi pavisam miris,
 Ne ar salis ledus salnā,
 Ne kā pelnu pišķis iris.
 Neesi pavisam miris.

Kāda neredzama roka
 Pakar divieli sudrabaino
 Tev pie tava smilšu loga,
 Dziesmu divieli sudrabaino,
 Lai ap tevi spīd un daino.

Kāda neredzama roka
 Izklāj tev pie nama duru,
 Tur uz augsta zaru loka,
 Tāla vēja baltu buru
 Izklāj tev pie nama duru.

Un, kaut esi nāvē miris,
 Kareivis, kas kaujā kritis,
 Neesi pavisam miris.
 Tālu mūžu dziesmā ritis
 Kareivis, kas kaujā kritis.

Ne ar tava tauta mirta,
 Lai gan grūsta ļaunā pekļē.
 Plata ūdens šiekņa šķirta
 Tā vēl savu dziesmu meklē,
 Lai gan grūsta ļaunā pekļē.

Tā vēl savu dziesmu daino,
 Savu nemirstības daino,
 Izkar divieli sudrabaino,
 Gaida rita blāzmu zaļu,
 Tālāk savu dziesmu daino.

Zinaida Lazda

SVĒTAIS VAKARS

Tu uzlūko mūs,
 Ar skatienu tālu,
 Tu redzi mūs, Latvija,
 Atšķirtos.

Ir svētais vakars,
 Dreb dvēseļu nami,
 Un rudens rūsā
 Pland debešos.

— Vai jūsu balsis
 Nāk jūrai pāri,
 Vai jūsu slāpes
 Negaisos vird?

Es redzu: daudzī
 Guļ zelta zārkos
 Un nepamostas,
 Un nesadzird.

Man elpa žņaugta,
 Es lēni mirstu.
 Vai jūsu dārzos
 Skan dzīru rags?

Zūd vakarsaule,
 Bēg ausmas pirksti,
 Un ēnu akmens
 Uzguljas smags.

Jūs klusi raudat
 Kā savās bērēs.
 Par agru raudat —
 Vēl dzīva es.

Vēl mieru meklēt
 Nak man pie kājām,
 Vēl man uz krūtīm
 Dus dvēseles.

Vēl augšā celšos
 No nāves cisām
 Un aicināšu
 Kā vētras zvans:

Kur esi, tauta?
 Dobji vaid zeme,
 Un šūpojas gaisos
 Liktenis mans. —

Tu uzlūko mūs
 Ar skatienu tālu,
 Tu redzi mūs, Latvija,
 Atšķirtos.

Ir svētais vakars,
 Dreb dvēseļu nami,
 Un rudens rūsā
 Pland debešos.

Veronika Strēlerte

No kreisās: K. Lobe, N. Dzalbe, A. Strautmanis

LATVIA

COUNTRY AND PEOPLE

Ar tādu nosaukumu Latviešu Nacionālais Fonds izdod grāmatu, kas latviski tiek saukta Rokas grāmata par Latviju, — grāmatu par mūsu tautas likteņiem baltās un nebaltās dienās.

No vairākiem viedokļiem šī grāmata ir vienreizīga, līdz šim nebijusi. Tā apraksta Latviju visos aspektos: tās dabu, zemi, iedzīvotājus, kā arī valsti, tiesības, kultūru un saimniecību. Par skaatījuma apjomu sīkāk runā īss saturs rādītājs.

Tā apraksta Latviju pāri laikmetiem: iepazīstina ar kādu parādību, autori nereti met skatu atpakaļ pagātnē un saista to ar šodienu. Uzsvars tomēr likts uz tagadni — pedējiem 50 gadiem. Īpašas pūles veltītas, lai iegūtu plašus materiālus par šodienu.

Tā apraksta parādības lietišķā stilā ar faktiem un skaitļiem. Aprakstus labāk saprast palīdz pāri par simtu diagrammu un kartogrammu. Jautājumus sīkāk studēt atvieglō norādījumi uz literatūru.

Grāmatas pamatdoma ir rādīt pasaulei, ka Latvija ir stabils jēdziens raibajā pasaules kartē, kas ietver noteiktu teritoriju un saistās ar dzīvu, intelligentu, darbīgu tautu un senu kultūru. No šiem un citiem priekšnoteikumiem izriet tiesības uz savu valsti.

Grāmata domāta kā faktu un datu krājums sveštautiešu sabiedrībai, kas viena vai otra iemesla pēc interesējas par Baltijas un Austrumeiropas telpu un tās problēmām. Bet to var izlietot arī latvieši, lai šādu interesi radītu un padziļinātu. Tālāk grāmata būs labs palīgs latviešu jaunajai paaudzei rietumos, kas labi orientējas angļu valodā un kam citādi grūti iegūstami reti sastopami avoti latviešu valodā.

Grāmatas sagatavošanā piesaistīta plaša lietpratēju saime. Darbs prasīja daudz laika un ievilkās

gaumā, līdz tika nobeigta aizkavēja neveiksme apgādzot izdod Latviešu Nacionālo un pašaujas uz latviešu tr Grāmatas virsredaktors ir

Šis nepieciešamais informatīv lapp. Kultūras darba veikšanā mūsu ievērojamākie zinātnieki, ki un citi savu nozaļu speciā manis, A.Dravnieks, E.Hauz Eglitis, Anšlavs Eglitis, V.Gint viņš, V.Kreicbergs, K.Kundzi davs, N.Lazdiņš, J.Leimanis, dzītis, J.Rutkis, E.Rozītis. A.Sj kā arī starplaikā mirušie: K.Straubergs, J.Poruks, K.Dzīl- ieja, J.Grins.

ROKAS GRĀMATAS SATURS

Ievadam: Latviešu tauta vēstures spogulī, A.Spekke.

I ZEME UN DABA. Red. Jānis Rutkis.

1) Ģeografiskais stāvoklis, J.Rutkis. 2) Ģeoloģija un derīgie izrakteņi, A.Dreimanis. 3) Reljefs, J.Rutkis. 4) Klimats, J.Rutkis. 5) Termiskās sezonas un veģetācijas periods, J.Rutkis. 6) Iekšzemes ūdeņi, E.Kanaviņš. 7) Latvijas piekraste, E.Kanaviņš. 8) Augu ģeogrāfija, H.Skujā. 9) Veģetācija, J.Rutkis. 10) Fauna, K.Princis.

II ĢEOGRAFISKIE REĢIONI UN TERRITORIĀLĀS VIENĪBAS. Red. Jānis Rutkis.

1) Robežas un administratīvais iedalījums, N.Lazdiņš un J.Rutkis. 2) Pilsētu vēsturiskā attīstība, J.Bokalders. 3) Pilsētu apraksti, A.Landsmanis. 4) Ģeografiskie reģioni, J.Rutkis.

III VALSTS. Red. V.Kreicbergs.

1) Vēsturisks atskaats. 2) Konstitūcija. 3) Centrālās valsts iestādes. 4) Pašvaldības. 5) Bruņotie spēki. 6) Politiskā attīstība Rakstu autors V.Kreicbergs.

IV LATVIJA OKUPĀCIJAS VARĀ. Red. V.Kreicbergs.

1) Sovjetizācija, V.Kreicbergs. 2) Padomju vara 1940.—1941., V.Kreicbergs. 3) Vācu okupācija 1941.—1944., K.Dzīlleja. 4) Krievu okupācija pēc 1944. g., K.Dzīlleja. 5) Latviešu tautas cīņa par brīvību, K.Dzīlleja. 6) Latvijas problēma starptautiskās tiesībās, K.Dzīlleja.

V IEDZĪVOTĀJI. Red. A.Landsmanis.

1) Latviešu etnogrāfiskā telpa, K.Staļšans. 2) Latviešu fiziskā antropoloģija, J.Ābolīšs. 3) Iedzīvotāju sastāva analīze, A.Landsmanis. 4) Latvieši ārpus Latvijas, A.Landsmanis.

LATVIA

COUNTRY AND PEOPLE

LNF 20 gadu jubileja 1967. gadā Stokholmā

No kreisās:

J. Rudzītis, A. Strautmanis, K. Lobe

No kreisās:

S. Boriss, J. Rudzītis, A. Strautmanis,
N. Dzalbe, A. Ūdris, K. Lobe

JŪS VARAT LAIMĒT:

1. Etnografiski pareizu Piebalgas, Nurmuižas, Ainažu, Vaiņodes, novadu tautas tērpus (sieviešu) pēc mēra, laimētājai izvēloties vienu tērpu no minētiem, vai arī pēc vienošanās ar mākslas audēju Dz. Ciparsoni Zviedrijā, citu novadu tautas tērpus.
 2. 10 eks. Latviešu Nacionālā Fonda kapitāldarbu ap 700 lpp. Latvia Country and People.
 3. 10 eks. nacionālās mūzikas skaņu plates.
- Laimēsti pieprasāmi, piesūtot laimējušo ziedojuma zimi Latviešu Nacionālām Fondam Postbox 108, 101 21 Stockholm 1, Sweden, vēlākais līdz 1972. gada 15. februārim. Līdz minētajam laikam nepieteiktie laimēsti paliek Latviešu Nacionālā Fonda rīcībā.
 - Laimētājs skaitās ziedojuma zimes piesūtītājs. Laimēstus izsludinās latviešu laikrakstos.
 - Ziedojuma zime 2 dolāri vai līdzvērtīga summa citās valūtās. Ziedojuma zīmju skaits 2000.
 - Ziedojuma zīmju izloze 1971. gada 30. decembrī, Stokholmā.

P. Liepiņš,
Fonda kasieris

Andrejs Eglītis,
Ģenerālsekretārs

Vald. Ģinters,
Valdes priekšsēdis

Ziedojuma zime

Nr 1172

LATVIEŠU
NACIONĀLĀ
FONDA

DARBA
ATBALSTAM

LENIN'S HERITAGE

On guard for freedom

Izdotie baltiešu legionāri

Neizmirsīsim Zviedrijas valdības izdoto baltiešu legionāru likteni. Kas ar viņiem noticis? Šodien? Cik vēl dzīvo, cik nomicīti padomju savienības soda nometnēs, cik atgriezušies no tām sakropulotī? Daudz jautājumu zīnuju. Varbūt palīgā varētu nākt Zviedrijas Sarkanais krusts. Varbūt no Zviedrijas valdības varētu pieprasīt zināmu atpūti naudā tām šinēnā okupētā Latvijā, kurās pazaudējušas savus dēlus vai arī tiem legionāriem, kas soda nometnēs sakropuloti un vairs nav darba spējīgi.

Zviedrijas Ārlietu ministrs Ola Ullstenis devis iespēju LĪF pārstāvim vēsturniekam J. Zalcmanim Fonda uzdevumā iepazīties ar Ārlietu departamenta arhīvu izdoto legionāru publikāciju — par legionāru materiāli vēl nekārtājamā arī citās Zviedrijas iestādēs. Tas tiek darīts, lai varētu nonākt pie sērļa — publikācijas. Vēl par legionāru arhīvu Ārlietu departamentā:

Krājumu, kas aptver laiku līdz 1948. gada aprīlim, ievada krievu sūtniecības Stokholmā "paskaidrojums", Ārlietu departamenta 1945. gada 2.6. Šai "paskaidrojumā" norādīts, ka "saskaņā ar militārās kapitulācijas aktu" vācu bruņotajiem spēkiem bija jāpaliek "vietās kur tie atradušies kapitulācijas parakstīšanas brīdī". To ievērojot, sūtniecība esot pilnvarota iesniegt zviedru valdībai "priekšlikumu" izdot padomju valdībai "visus vācu (un tādus, kas bijuši vācu kontrolē) karavīrus, virsniekus un citu militāro personālu, kas ieradās zviedru ostās." Padomju militārās iestādes Bormholmā un Ziemeļvīcijā esot saņēmušas "instrukcijas attiecībā uz minēto personu pārvešanu tālāk pēc tam, kad zviedru iestādes būs atļūkušas tām izbraukt. ...Padomju valdība ir uzdevusi sūtniecībai Stokholmā no zviedru valdības saņemt oficiālu soliījumu, ka tā nedos patvērumu nevienam karavīram un virsniekam, kas bēgusi no padomju-vācu frontes p ē c akta par vācu cilvītu militāro kapitulāciju parakstīšanas." Noslēgumā, sūtniecība lūdz paziņot, kad un kur izdošana varētu notikt.

Krievu "paskaidrojumam" šeit sarakstā starp zviedru civilām un militārām iestādēm, kā arī dažāda veida iesniegumi, dienesta atziņas, telegrammas — un protesti pret divēju Zviedrijas valdību turpat vai uzniecīgo iztapību Maskavai. Cita vīdā, mūsu uzmanību saista aizsardzības štāba "PM" (Pro Memoria) Ārlietu departamentam, kas datēta 11.3., un kurā norādīts, ka Maskavas "prasība" izdot Zviedrijā internētos karavīrus nebūtu attiecināma "uz militārpersonām, kas atstājušas fronti p i r m s kapitulācijas akta parakstīšanas". Pēc štāba priekšnieka domām, tādā esot nepieciešama "stipīga izmeklēšana katrā atsevišķā gadījumā". Valdībai esot laikus jārēķinās ar bēgšanas mēģinājumiem, "jo zināmi nevienu internētie, kā, piesērān, latvieši un citi, ieskatot, ka izdošana notiktu "ēfās briesmas viņu dzīvībai". Pēc mūsu neļūvērojumi, Zviedrijas valdība, kurā tomēr bija pārstāvētas visu demokrātiskās partijas, jau lācī paziņoja krievu sūtniecībai, ka tā "ir

gatava ļaut vācu un vācu kontrolē atvēršām militārpersonām, kas atbēgušas uz Zviedriju vācu kapitulācijas l a i k ā atstāt šo zemi. Jāpiezīmē, ka starp minētām personām ir arī tādās, kuras ieradušās Zviedrijā pirms kapitulācijas akta parakstīšanas. Šis paziņojums, protams, sevi ietver, ka valdība nedos patvērumu ...augstāk minētajām militārpersonām". — Dokumentu krājumā nav liecību ne par to, ka kāds lielās koalīcijas valdības loceklis būtu pret šo lēmumu rezervējies, nedz arī par to, kādēļ krieviem tik izpatīgi "piedāvāti" arī tie internētie, kas bija izkļuši Zviedrijas krastā p i r m s 8.5.

Maskavas tuvākus norādījumus vēltīgi izgaidījušies, lielās koalīcijas valdības ministerece socialdemokrātiskā valdība, kas bija stājusies amatos 31.7., septembra otrajā pusē krievu sūtnim atgādāja "vēlēšanas, lai vācu militārpersonas, kas atbēgušas no austrumu frontē tagad b e i d z o t ceļo māj-up". Par spīti apstāklim, ka Zviedrija jau pirms trim mēnešiem piekritusi padomju prasībai šai lietā, piekritīgās iestādes joprojām nezina, kas un uz kurieni v ā c i j ā internētie sūtāmi. Par piemērotāko "izdošanās vietu" šai iesniegumā minēta britu okupētā Lībekā. Ka krievu "prasība" attiecos arī uz 147 latviešiem, š ignaujami un 9 lietuvjiem, Stokholmā tad sen vairs šaubu nebija.

Kremlja atbilde uz uzniecīgo atgādājumā sekoja tikai 13.10.: maskavieši vēlējas "saņemt" internētos "uz padomju kļuēnu zviedru ostā". Vislielāko uzmanību pelnī līdā šim vien šaušanās piemēnā, krievu sūtnim ministru ūstena un dēna stingri slepenā dienesta atziņe 10.12. par tulku netraucētu sarunu ar krievu sūtni. Šai sarunā, kā tagad esam uzzinājuši, Ārlietu ministrs vēltīgi lūdzis sūtni pānākt Maskavas "atteikšanos" no baltiešiem. — Tāda pat uzmanība vēltijama rīkdaģa locekļa un laikraksta "Svensska Dagbladet" šefredaktora Ivara Anderssona liecībai par to, ka ūstena un dēna valdības sēdē 4.12. ierosināja norādīt krievu prasību attiecībā uz latviešu, igauņu un lietuviešu karavīriem. Ministru prezidents P. A. Hanssons, kurš sākotnēji aizstāvējis ūdēna viedokli, "atkritis" pēc tam, kad trīs viņa valdības locekļi — E. Ulfgrēns, P. Skōlds un G. Strāngs (vēltākais finansu ministrs) — "noteikti pieprasījuši nemanīt jau pavasarī pieņemto lēmumu. — Valdības sēdē pēc tam, pret šo lēmumu rezervējies ministri H. Quensels, G. Danielsons un H. Zetterbergs.

Krājumā bez tam ir visai plašs liecību materiāls par karaļa Gustava V. personīgo, krievu nekaunīgi noraidīto iesnāstīšanas mūsu jaunēķju un vīru labā, par Maskavas "ierosinājumu" sūtīt "cājās" arī baltiešu civilos bēgļus — un laikrakstu izprieņumi par nosauktām tūvām un tūlām, kas — gan ar izpānānien — visumā bijušas mums labvēlīgas. Londonus un Dievīdā "vīdus prenes balsis kāi to nevīdīgi atainētas pateicībā! Aptuveni plašā materiāla analīze ļauj

secināt, ka Zviedrijas socialdemokrātiskās valdības izdabāšanas Maskavai pamatā bijuši trīs apsvērumi:
1/ Stājina Krievijas lielvalsts stāvoklis, tās ģeogrāfiskais tuvums — un vēlēšanās pagaisināt uzvarētāju neapmierinātību ar Zviedrijas it kā vācien draudzīgo politiku kara pirmajā pusē;
2/ Cerības noslēgt Zviedrijai visnotāj izdevīgu tirdzniecības līgumu ar Krieviju;
3/ Valdības locekļu lielākās daļes un socialdemokrātijas vairāk vai mazāk pakļauto organizāciju un laikrakstu viedoklis mūsu nesamierināmi pretkrievīdās nostājes sakarā, kā arī visai naldīgais pieņēmums, ka lielkrievu impērija ir demokrātiski socialistiska valsts.

ARTURS LANDSMANIS

DE MISSTOLKADE LEGIONÄRERNA

Et baltisk debattināģ

LETTISKA NATIONELLA FONDEN

Iecerēts arī neliels baltiešu kopizdevums par deportāciju 40 gadu materiālu publikāciju.

BALTIC STATES

A DOMESTIC ISSUE. AN INTERNATIONAL PROBLEM

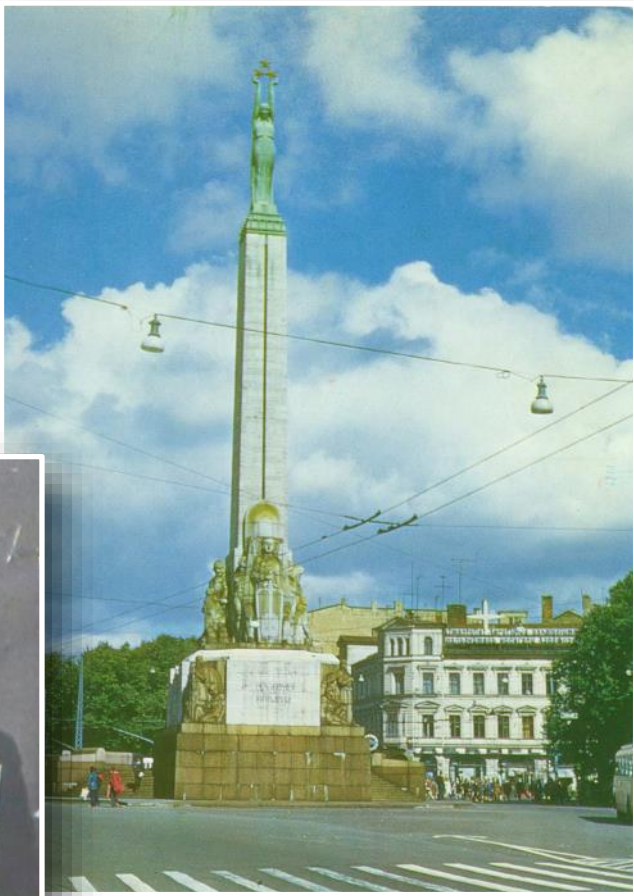
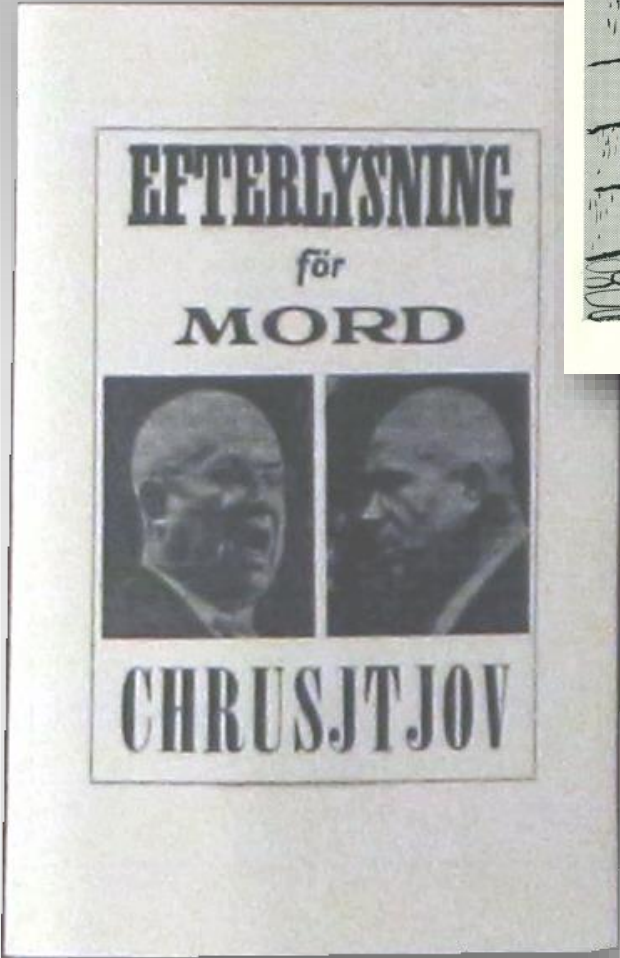
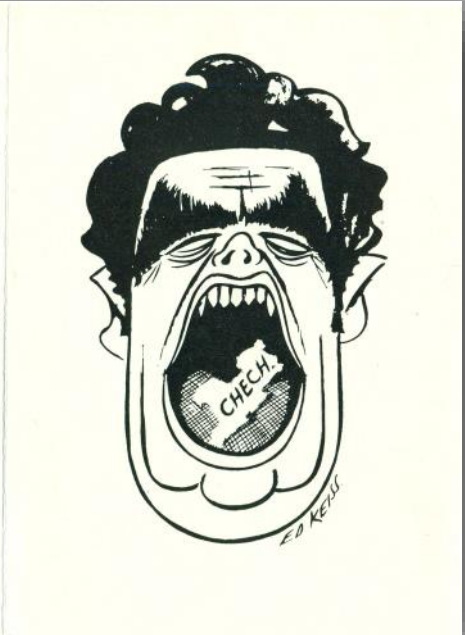
By Senator John W. Knigbt and Emily Dēģģģ

LATVIAN NATIONAL FOUNDATION Stockholm 1960

Arturs Landsmanis

A. Egļītis, A. Landsmanis. 1970

AVSPÄNNING

VERONIKAS STRĒLERTES
UN
ANDREJA EGLIŠA
— MOSU LATVIJAS IEVEROJAMO
DZEJNIEKU DARBU VAKARS

Latviešu Nacionālā Fonda sarīkojums Gēteborgā
1972. gada 11. martā

DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!

LATVIJAS HIMNA

Dievs, svētī Latviju,
Mūs' dārgo tēviju,
Svētī jel Latviju,
Ak, svētī jel to!

Kur latvju meitas zied,
Kur latvju dēli dzied,
Laid mums tur laimē diet,
Mūs' Latvijā!

POLLUTION

in
SOVIET RUSSIA
and countries occupied and exploited by Russia, especially in
LATVIA and UKRAINE

Эстетику — в производство!

Aesthetics in production!

Рисунок А. КРЫЛОВА

Крокодил, No. 31, Москва 1971

isajiem vilņiem no brīvās pa-
vijā.

to plkst. 19.00—19.30 ar 19,69m,
ēli no ASV ar 19,65m un 13,80m
plkst. 20.30.

tura raidījumus svētdienās plkst.

— Vispusīga satūra raidījumi

plkst. 21.05—21.20 ar 25,60m,

lielajos baznīcas svētkos latviski

redītamūdeņiv utis no arsvārd

slanīza ven sītdāqudo uzdv

esdienās un sestdienās, no plkst.

trānisku raidījumu ar motto —

enās no 19.30—19.45 ir baptistu

zivība". — Dienžēl, Monte Karlo

ik pavasari un rudeni maina raidīšanas laiku, vilni un dažreiz pat nedēļas dienu.

Madride tagad raida katru dienu no plkst. 21.15—21.30 ar 32,04m vilni un motto „Tēvzemei un brīvībai”. Tā ir telegrafa aizņemta josla. Bez tam dažreiz stipri traucējumi. Atkārtojumu ziņo otrā dienā plkst. 10.15 ar 32,74m un plkst. 13.45 ar 32,74m vilni.

No Rietumvācijas latviski raida katru dienu pēc plkst. 21.00 ar motto „Brīvā Latviešu Bals”. Raida ar 26±1/2m un 46,9±1/2m. Parasti ap 26,4m biežāk dzirdēts. Raidījums tagad mēdz būt pilnīgi netraucēts. Raida arī ar telegrafa raidītājiem aizņemtā joslā. Sad un tad maina vilni.

Visos raidījumos uzrādītais laiks ir tagad Latvijā ievestais Maskavas laiks.

KĀRĻA SKALBES PIEMIŅAI

Kād karotāja zobens dusai saņem nāves maksti,
Tam tautas izmisums un sāpji mūžam neļaus rūsēt;
Kāpj laikiem cauri nemirstīgi asmens cirstie raksti,
Ar asuru purpurotu tautas pārļaicībā kūšēt;
Tur latvju sējis sēj, vēl upēs Dieva ēna iras,
Bēns pestīšanu acis nes vīrs kapu lauku grīšļiem —
Uz jaunām audzēm raksti nemirstīgie stāstos šķīras
Par valsti ceļamo no uguns, dievības un pišļiem.
Andrejs Eglītis

NETURĪJAI

Brīvības nesēja jūra,	Mākoņi neaizsegs tevi,
Un šalcot tu piepildi telpu	Pāri draudošiem vilņiem
It kā varenas plaušas	Laipnā saule bez bēdām
Ar savu mūžīgo elpu.	Staiģā ar rožainām pedām.
Jūra, ar tevi plašu	Domāju, stāvēdams krastī,
Zeme mana velk dvasu.	Ko lai dzimtenei dotu?

Brīvības nesēja jūra,	
No sava dzintara pūra	
Nes man daiļāko rotul	
	Kārlis Skalbe

ZEME UN SAULE

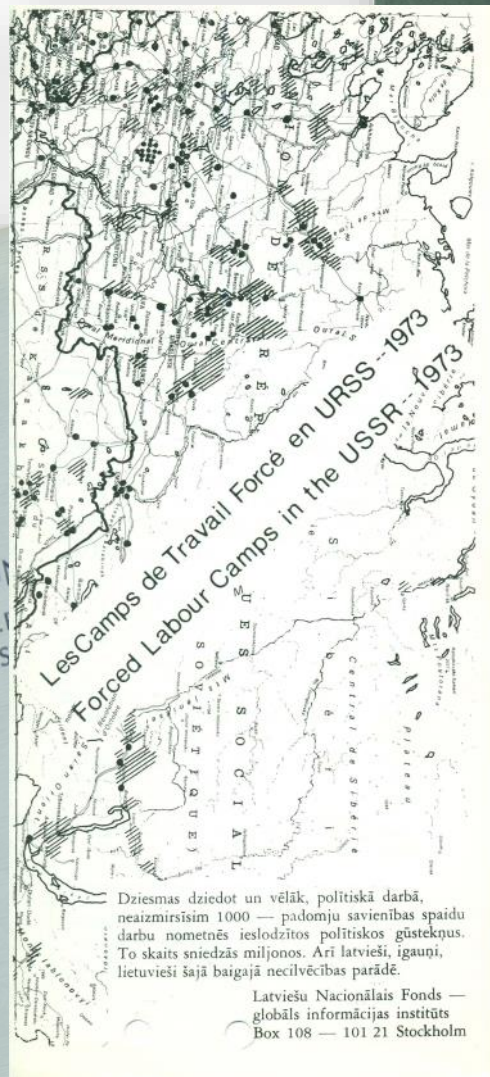
Zeme nevar visu panest,	Saulē, dievīkšņā gaisma,
Tumšo klēpi vaļā sedz,	Teic, vai ir kāds augstāks prāts?
Rāda nomocītos tēlus,	Saulē, tautas sirdsapziņa,
Lai tos gaišā saule redz,	Sargāt, glābe un žēlot nāc!

Kārlis Skalbe

LNF padomes sēde. 1974

SVERIGE OCH DE BALTISKA
STATERNAS OCKUPATION

LETTISKA NATIONELLA FONDEN
LATVIAN NATIONAL FOUNDATION
LĀTVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS

101 21 STOCKHOLM 1, BOX 108
TEL. 30 73 84, POSTGIRO 35 14 82

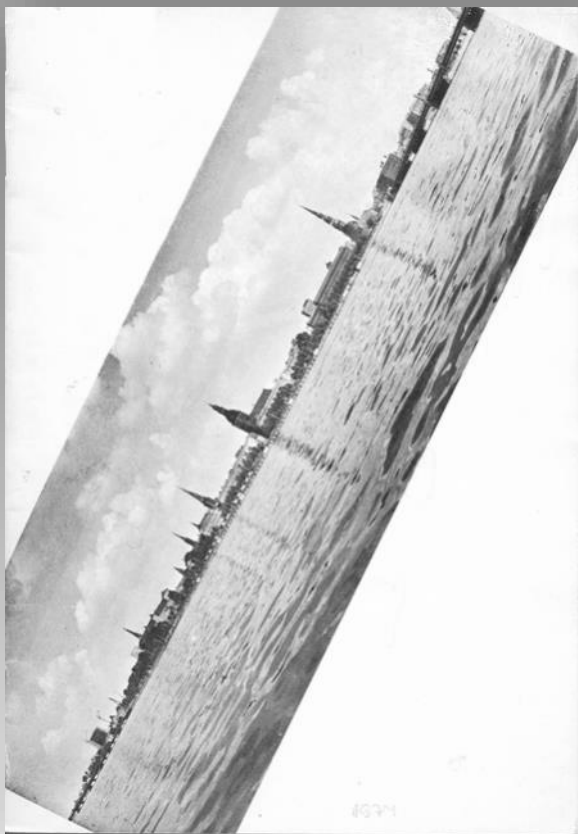
Krievu apspiestās Baltijas tautas un daudz citas nav tik vienkārši izdzēšamas rusifikācijas politikā savu zemju robežās, vai arī izkļiedētas Padomijā, tās neatsakās no dziņas pēc brīvības un apvienošanās savās neatkarīgās demokrātiskās valstīs. To apliecina šodienas balss no redzamām un neredzamām politisko kustību frontēm okupētā Baltijā un Padomju Savienībā. Mums svešumā šie brīvības centieni jāatbalsta ar konkrētām darba programmām informējot brīvo tautu sabiedrību par atbrīvošanas iedīgu kustību krievu koloniālisma spaidos. Mūsu darba programmā: Latviešu tautas dzīvā spēka problēmas okupētajā Latvijā, angļu valodā. Informācijas materiāli okupētai Latvijai. Aktuālie biļeteni angļu, vācu, spāņu, zviedru valodās u.c. Bez paguruma turpinās globālais informācijas darbs latviešu tautas likteņa dokumentēšanā un vēstīšanā brīvajā pasaulē, kaut arī rezultāti dažkārt neparādās mūsu vēlēšanās ātrumā, bet angļus nes tikai pēc gadiem. Šo darbu prasa latviešu tauta krievu okupācijā un šodien to prasa ļoti dzirdami. Nekādas brāļošanas sirenas ar okupācijas varu mūsu pašu pasaku stāstītāju palaistas, vai arī Rīgas okupantu pūstas diendienā, nespēs mūs no mūsu darba programmām novirzīt. Būsim atsaucīgi šiem centieniem, būsim modri savās dvēselēs, nepaliksim kapeiku ļaudis, kas, tās žvadinādami pazūd svešās tautās un savos kapos.

1974. gada sākumā LNF padomes vēlēšanas. Lūdzam Kr. 15:— Fonda atbalstītāja maksu Fonda darba veikšanai. Klāt iemaksas karte. Paldies.

1973. g. septembrī *LNF valde*

DROŠĪBAS KONFERENCE?

Latviešu Nacionālais Fonds kopā ar Baltijas Komiteju Stokholmā rādījis sadarbības paraugu Helsinkos un Ženevā — apspiesto Baltijas tautu likteņu labā savu iespēju robežās.

NEVĒLAMĀ REPORTĀŽA

LATVIESU NACIŅĀLAIS FONDS
Stokholmā, 1974.

Žilide, A
**Pretestības
kustība
Latvijā**

PRETESTĪBAS KUSTĪBA LATVIJĀ

VELTIJUMS LATVIESU JAUNATNEI

Stokholmā, 1972.
LATVIESU NACIŅĀLAIS FONDS

1972.

Resistance Movement in Latvia

LETTISKA NATIONELLA FONDEN
LATVIAN NATIONAL FOUNDATION
LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS

101 21 STOCKHOLM 1, BOX 108
Tel. 30 73 874, Postgiro 35 14 82-5

Mūsu darba programmā:

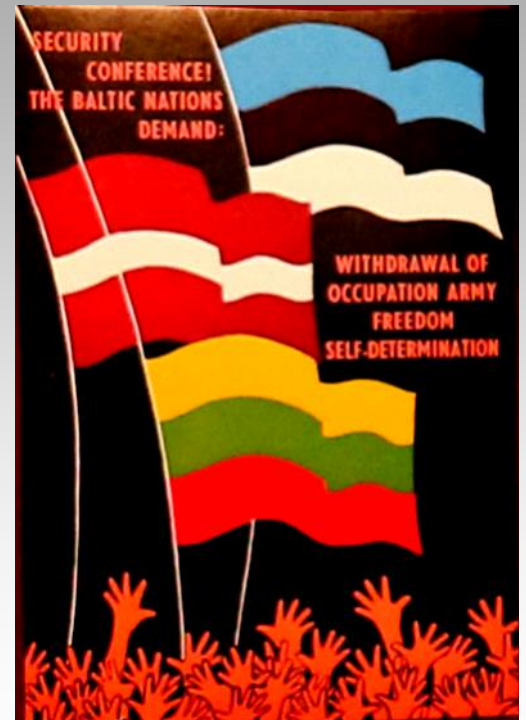
Sabiedrībā jāizvieto divi izdevumi angļu un latviešu valodā — mag. oec. A. Landsmaņa Tautu dzīvā spēka problēmas okupētā Baltijā.

Neatkarīgi no šodienas politiskiem notikumiem brīvo tautu interese par baltiešu likteņiem komunistu spaidos stipri pieaugusi un uzrāda ievērojamu pozitīvu spēku nostāšanos mūsu tautas brīvības prasību labā. Nav šaubu, ka ar tautas izturību un mūsu visu pūliņiem nāks arī sengaidītā brīvība krievu verdzinātām tautām — arī latviešu tautai. *Tikai nepaguri!* Mūsu vidū ir arī cits ienaidnieks un to sauc apātija un remdenums. Jāpārvar. *Mūsu darba programmā:* Nacionālai kultūrai starptautiskā mērogā, mūsu jaunatnes nacionāliem centieniem — nedalīta uzmanība un atbalsts. Informācijas materiāli okupētai Latvijai. Aktuālie biļeteni angļu, vācu, spāņu, zviedru valodās u.c. Fakti par okupētās Latvijas ikdienu. Kas notiek Baltijas valstīs — kopmanuskripts ar A. Kingu vācu valodā. Turpinās globālais informācijas darbs latviešu tautas likteņa dokumentēšanā un vēstīšanā brīvajā pasaulē, kaut arī rezultāti dažkārt neparādās mūsu vēlēšanās ātrumā, bet augļus nes tikai pēc gadiem. Šo darbu prasa latviešu tauta krievu okupācijā un šodien to prasa ļoti dzirdami. To zina arī tie, kas apmeklējuši okupēto Latviju. Kopā ar Baltijas Komiteju Stokholmā mēs esam līdzīgi arī Eiropas drošības konferencē baltiešu brīvības centienu sekmēšanā.

Lūdzam Kr. 15:— Fonda atbalstītāja maksu Fonda darba veikšanai. Klāt iemaksas karte. Paldies.

1974. g. oktobrī

LNF valde

A 944.4

Arturs Landsmanis

PERSIST OR

PERISH

Soviet Russia
Destroying Baltic Peoples

PASTĀVĒT VAI IZNIKT — ir mūsu tautas liktenproblēma, kad apdraudēts dzīvības pavadēns ar tukšiem šūpuļiem un svešu tautu ieplūdumu mūsu tēvzemē. To parādāmi izgaismo LNF izdevums *Pastāvēt vai iznīkt* — autors mag.oec. A. Landsmanis. Mēs gribam pastāvēt un mēs varam pastāvēt tikai kā vienas tautas veselums brīvībā un neatkarīgā demokrātiskā Latvijā. Uz šo mērķi ved mūsu ceļš — *pastāvēt* kā tautai. Kā mēs varam palīdzēt pastāvēt Maskavas varmācībā ieslodzītam latviešu tautas kodolam? Mēs varam stiprināt tā morālos spēkus ar mūsu starptautisko politisko informācijas darbu. To darot pastāvēsim arī mēs svešum.

PASTĀVĒT

LNF materiāli-licinājumi ieguva savu atbalsi Sacharova starptautiskā izmeklēšanas komisijā Kopenhāgenā, kur daudzu mocekļu vēstījumos tika izteikta apsūdzība par Pad. Sav. izdarītiem noziegumiem pret tautām un individu. Mūsu informācijas materiāli fragmentos parādījās arī ārzemju presē. Sacharova komisijas darbā piedalījās LNF padomes loceklis V. Briedis. Asa bija maskaviešu reakcija Kopenhāgenas „Tribunālam”, kad liels ārzemju žurnālistu pulks licinieku balsis atbalsoja pāri kontinentiem.

PASTĀVĒT

Žeņeva—Helsinki. LNF — Baltijas komitejas pārstāvji dažāda veida informāciju par okupēto Baltijas valstu šodienu un pagātni gan ar klātienu, gan neklātienu nodevuši Eiropas drošības un sadarbības konferencē Žeņevā un Helsinkos. Pēdējos LNF — Baltijas komitejas pārstāvji darbojās tieši Finlandijās namā tūkstošgalvainā žurnālistu saimē. Bija ievērojams publikāciju skaits ārzemju laikrakstos. Rezultātā no visām baltiešu dažādāda paveida izdarībām — spītīga tālāk lauzas dziņa —

PASTĀVĒT.

These Ruins accuse — LNF un svešuma baznīcas kopizdevums, fragmentos, vēsta par tēvzemes dievnamu iznīcināšanu. Publikācija savu galveno uzdevumu veiks vispasaules baznīcu pārstāvju sanāksmē Nairobi šoruden. LNF šo izdevumu izsūtījis baznīcām visos kontinentos tuvu pie 1000 eks. Atsauksies ārzemju prese un baznīcu pārstāvji.

PASTĀVĒT

Par indivīda un tautu tiesībām elpot brīvības gaisu kā rietumos tā austrumos, atkārtotā starptautiskā kongresā Lucernā kategoriskās formās izteicās dažādu Eiropas valstu pārstāvji, arī delegāti, kas nesin izkluvuši no Pad. Savienības brīvībā. LNF pārstāvēja A. Landsmanis

PASTĀVĒT

LNF publikācija tēvzemes laikraksta paveidā BRIVIBAI. Informācijas materiālu ievedumi un izvedumi. Zemniecības un baznīcas iznīcināšanas procesa dokumentācija uzņēmumos.

PASTĀVĒT

LNF publikācijai *Auspānning* pievērsta zviedru sabiedrības uzmanību; grāmatu sadedzināšanas dokumentam okupētā Latvijā, kas liecina par Bībeles, prof. E. Dunsdorfa un Andr. Egliša darbu sadedzināšanu Rīgā. Tuvākās dienās iznāks *Pastāvēt vai iznīkt* angļu valodā. Isumā skicētai LNF darbībai vēl jāpiemēta atbalsti jaunatnei — Minsteres latviešu ģimnāzijai (prof. Auškāpa stipendijas) un citi materiāli devumi kultūrai un mākslai, arī politiskā sektorā.

Lūdzam LNF atbalstītāju maksu par 1975. gadu Kr. 15.—. Lūgums neattiecās uz tiem, kas iemaksas jau nokārtojuši.

Mēģināsim ieskatīt realitātē mūsu tautas *pastāvēt vai iznīkt*. Ko varam palīdzēt? Kas vēl jāsauc palīgā? Baltiešu spēka vien nepietiek. PASTĀVĒT.

1975. g. novembrī.

LNF

Arturs Landsmanis

PASTĀVĒT VAI

IZNĪKT

Baltijas tautu destrukcija
Padomju Savienībā

V. Ģintars un A. Landsmanis Zviedrijas parlamentā

LETTISKA NATIONELLA FONDEN
LATVIAN NATIONAL FOUNDATION
LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS

101 21 STOCKHOLM 1, BOX 108
Tel. 30 73 84, Postgiro 35 14 82-5

Ko nesīs 1975.gads Padomju Savienības kolonialisma apspiestām tautām? Ko dos mūsu tautas brīvības cerībām nākamībā?

A. Solženicins un miljoni ar viņu ir pārliecināti - Maskavas varu salauzīs iekšējie spēki. Un tie aug ar jauna - gaiša cilvēka augšanu. A.Solženicins saka: "Ari es atgriezīšos savā brīvā tēvē, bet ne šodien."

Stiprināsim iespēju robežās mūsu tautas morālos spēkus tēvē, ar politiskā informācijas darba programmām, tajās starptautiski atbalsojot mūsu tautas likteņus un reizē cerības.

ŠAJĀ DARBA GADĀ MĒS PUBLICĒSIM

Okupētās Latvijas baznīcu iznīcināšana - dokumentācija uzņēmumos un aprakstos. Kopīgs izdevums ar svešuma baznīcas pārstāvjiem. Angļu valodā.

Sagatavojam mūsu skolām okupētās Latvijas šodienas lauku un pilsētu ainojumus krāsu diapozitīvu komplektos.

Sagatavojam pastkaršu seriju, kas atspoguļos tēvē, kāda viņa ir šodien

Publicēsim atjaunotā izdevumā ar papildinājumiem prof. A.Švābes Lettlands Historia. Zviedru valodā sagatavojam arī Padomju Savienības imperiālisms.

Latviešu Nacionālā Fonda globālais informācijas darbs, kas tuvojas 30 gadu robežai, ietver sevi arī aktuālus biļetenus angļu, vācu, spāņu valodās, uzkrātus un apstrādātus faktu materiālus par okupētās Latvijas, Lietuvas, Igaunijas tautu dzīvā spēka problēmām latviešu un angļu valodās, un daudz citu.

Kopā ar Baltijas Komiteju Stokholmā mēs esam līdzī arī Eiropas drošības konferencē baltiešu brīvības cētienu sekmēšanā.

Mūsu atbalsts jaunatnes nacionāliem centieniem un kultūrai.

Latviešu Nacionālo Fondu pēdējā laikā "atceras" arī Latvijas okupantu un krievu laikraksti. Varas viriem nepatīk globālais informācijas darbs latviešu tautas likteņu dokumentēšanā un vēstīšanā brīvajā pasaulē.

Lūdzam Kr. 15:- Fonda atbalstītāja maksu Fonda darba veikšanai.

Šī informācija tiek izsūtīta visiem L N F atbalstītājiem. Lūgums ziedot neattiecas uz tiem, kas jau samaksājuši par 1975. gadu

L N F valde
1975. g. februārī.

Latviešu Nacionālais Fonds
Stokholmā, 1976. gadā

LETTISKA NATIONELLA FONDEN
LATVIAN NATIONAL FOUNDATION
LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS

101 21 Stockholm 1, Box 108 — sarakstei.
Tel.: 30 73 84, Postgiro 35 14 82-5 — iemaksām.
Birojs Västmannagat. 27 nb.

KĀDAS DARBA PROGRAMMAS LNF DOD 1976. GADĀ?

Svešuma latviešu — baltiešu kopējie politiskie veikumi ir labi uztverti okupētajā Latvijā, Lietuvā un Igaunijā. Šeit minētās balsis no tēvēmes nav vienīgās. To ir samērā daudz. (Grīvāns, Upmanis un citi.)

Nepagursim izteikt savas tautas likteņus brīvās pasaules starptautiskos forumos, neko neatlīksim uz rītdienu, nedz darbu, nedz naudu.

KĀDAS DARBA PROGRAMMAS LNF DOD 1976. GADĀ?

Vispirmā — stiprināt latviešu tautas morālos spēkus okupētā Latvijā izejot no dažādu informācijas materiālu *ievedumiem* tēvēmē un mūsu globālā informācijas darba brīvajā pasaulē. Tēvēmēi dodam arī speciālo izdevumu nelielo laikrakstu *Brīvībai*.

Otrā — Pastāvēt vai iznīkt angļu valodā THESE RUINS ACCUSE un Kurzemes sirds vēl dzīva — zviedru valodā. Globālo, okupētās Baltijas aktuālo problēmu ziņu biļeteni zviedru, angļu, vācu, spāņu valodās. Faktu kopojums par Pad. Sav. pārkāpumiem Eiropas drošības konferences nolīgumos (kopā ar Baltiešu komiteju) angļu valodā. Sacharova komitejas Kopenhāgenā starptautiskās izmeklēšanas darba rezultātu publikācija ar LNF atbalstu zviedru valodā par Pad. Sav. pārkāpumiem tautu un cilvēku tiesībās. Jauni materiāli izstādei Zviedrijā — Latvija aizmirsta zeme, publikāciju — Okupētās Latvijas dienas grāmata latviešu valodā ap 300 lapas puses ar uzņēmumiem. Esam domājuši arī par mazu publikāciju par okupētās Latvijas spaidu darbu noņemšanu. Un daudz citu ieceru.

Lūdzam LNF atbalstītāju maksu par 1976. gadu Kr. 15:— Ziedoju-mus. Paldies sakām par devumu 1975. gadā.

Mēģināsim ieskatīt realitātē mūsu tautas *pastāvēt vai iznīkt*.

Ko varam palīdzēt? Kas vēl jāsauca palīgā? Baltiešu spēka vien nepietiek. PASTĀVĒT!

1976. g. martā

LNF

MIRUŠIE APSŪDZ

1976.

MIRUŠIE APSŪDZ

LIECIBAS PAR DZIVI PADOMJU JŪGĀ
LATVIJĀ

Sakārtojis un rediģējis
ARTURS PLAUDIS

LATVIEŠU NACIŅĀLAIS FONDS
1976

Alfreds Dzilums
DOMSÖNDAGEN
Roman

LETTISKA NATIONELLA FONDEN
STOCKHOLM 1973

AD
ALFREDS DZILUMS
**ÄN SLÄR
KURLANDS
HJÄRTA**

LETTISKA NATIONELLA FONDEN
1977

LATVIJA

ŠODIENAS
FRAGMENTI

Dzintars, J. 1

J. DZINTARS

OKUPĒTĀS LATVIJAS DIENAS GRĀMATA

1944. — 1972.

LATVIEŠU NACIŅĀLAIS FONDS
1976

Dzintars, J. 2

1980.

Latviešu Nacionālā Fonda INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

LNF PĀRSTĀVJIEM, ATBALSTĪTĀJIEM, LATVIEŠU SABIEDRĪBAI. PADARĪTS UN IECERES.

Latviešu Nacionālais Fonds
1947. - 1979.

Sarakstei - Box 108
101 21 Stockholm 1

Birojs - Västmannagata 27nb
Stockholm.

Nr. 4(10)1979.

Atvērta ikdienas no plkst. 10. - 17.

Paeģlis pie Valmieras "Baloža" mājas. 3,10 m. apkārtmērs. Sīkstī turās savā zemē, ar zariem un saknēm savijies. Mēs ticam, ka arī latviešu tauta ar savu garīgo spēku izturēs svešnieku spaidus savā zemē. Palīdzesim. Palīdzesim ar taisnu un stingru valodu iepretī okupantiem, nedz ar izpaušanu.

Aizvadītais gads Latviešu Nacionālā Fonda globālā informācijas darbā bijis stipri nenierīgs, daudzkārt saistīts ar L. Niedres un Ž. Skudras traģiskiem likteņiem ņemot vērā okupācijas "tiesas vīru" piespriestos bargos sodus L. Niedren 10 gadu un Ž. Skudram 12 gadu soda noņemnes. Vai cēsim par ko?
L. Niedre ar Ž. Skudras palīdzību okupētajā Latvijā mēģināja saglabāt savu iespēju robežās vēl

saglabājamo - iznīcināšanai pamestās kultūrvēsturiskās vērtības, kurās ietilpa dievnami, lauksaimniecības ēkas nojaukšanas un sagraušanas stādījā, melioratoru saposītītie parki, upes un upītes, saposītītie pieminekļi un citi objekti. L. Niedres iecerēs bija iepelnāts Zviedrijā izveidot plašu kultūrvēsturisku arhīvu, tajā apvienojot arī citu autoru dabas skatu un citu uzņēmumus gan no Latvijas neatkarības laika, gan no abām okupācijām. Šāds krājums dotu daudz svešuma latviešu jaunajai audzei, skolu jaunatnei, kura tēvzemes agraškos dabas krāšņumus nekad nav redzējusi un arī neredzēs vairs šodien industrializēto lauku svešajos krievzemes sēdžu vaibstos.

Spiegošana, militāro ziņu vākšana un izvešana brīvajā pasaulē LNF uzdevumā, kā tas "noformēts spriedumā" - ir parastie klasiskie čekas meli bez pierādījumiem. Kāpēc tik nevēdzīgi Rīgai un Maskavai jēmo? Maskavas ziņu aģentūras Tassa telegrammā 18. novembrī (speciāli izmeklēta diena) LNF iztaisa par tādu "varenību", kas grib sagraut padomju Latvijas pastāvošo iekārtu. Zviedrijas attiecīgām iestādēm tika dots netiešs mējiens, ka LNF darbs ir pretrunā ar Zviedrijas neitralitātes politiku. Zviedru preseī pārmeta, (Expressen, Svenska Dagbladet un citām avīzēm) ka tās L. Niedri pataisa par mocēki un, ka arī paši zviedri piedalās spiegošanā. Punkts. Visu Rīgas laikrakstu - Cīņas, Padomju jaunatnes, Sov. Latvijas, Rīgas radiofons un Maskavas Lit. Gazetas un "tiesas vīru" histeriskie uzbrukumi LNF ir kvalificējami kā naids izpausme pret visu baltiešu-latviešu politisko darbu savu zemju brīvības centieni labā. Arī pret turīstiem - brīdinājums, esiet rātni, nepublicējiet patiesību par okupētais Latvijas šodienu - bāt vai nebāt.

Kur paliek tautu-cilvēku tiesības brīvi izteikt savus uzskatus? Hēsīnuku nolīgums? Arī Ž. Skudra gribēja brīvi pasacīt, kāpēc viņa dēlam jāmaksā 1000 rubļu par krievu nozagtām cūkām pie Ķīnas robežas, kur dēls izpildīja obligatorisko kara dienestu. Ž. Skudra tur "pamanījās" arī dažu labu dižgabalu un valodēs dzirdējis kautko līdzīgu, kas atgādina Mašeka "Kareivja Šveika brašos piedzīvojumus". Pēc Rīgas un Maskavas, izrādās, "izspiegota turpat vai visa Padomija.

Tāds ir cilvēku tiesības Padomju Savienībā - okupētā Latvijā. Izteiksi brīvi savus uzskatus, tiksī pakārtis pie āmura un sirpja - cītiem vārdiem, iegūsts soda noņemnes. Tāds ir arī L. Niedres un Ž. Skudras liktenis šodien starp daudzīem tūkstošiem.

A CALL FOR HELP
Humanitarian considerations compel me to urge the immediate release of ZANIS SKUDRA, held in prison on a trumped up charge of "espionage". His real crime was taking pictures of ruined churches to publish abroad, embarrassing to the Soviet Union.

In secret court proceedings, on Nov. 3, 1978, ZANIS SKUDRA, a native Latvian, was sentenced to 12 years of hard labor.

I urge you to intercede with such Soviet authorities as you think fit, urging our partners in "DETENTE", to release ZANIS SKUDRA.

Mr. Mrs. Miss _____
Address _____
City _____
State _____ Zip Code _____

The National Committee for Human Rights and Fundamental Freedoms
P.O. Box 403, Lubbock, TX 79401
Printed with Financial Assistance of
Latvian National Fund, LNF.

PLACE
10 CENT
STAMP
HERE

The Honorable _____

A 947.4

Agnis Balodis
**Sovjets
 och Nazitysklands
 uppgörelse
 om de
 baltiska staterna**

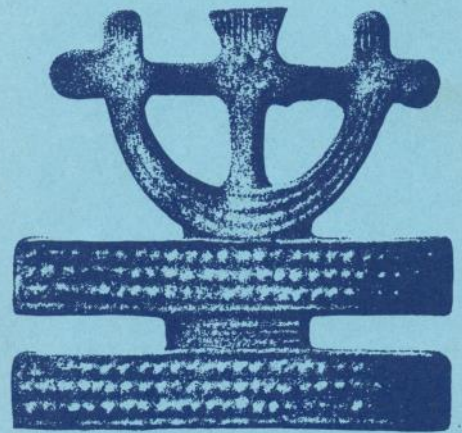

Lettiska Nationella Fonden

A 902(474)

**LATVIJAS
 SENATNEI**

RAKSTU KRĀJUMS VELTĪTS VALDEMĀRAM ĢINTERAM

1979

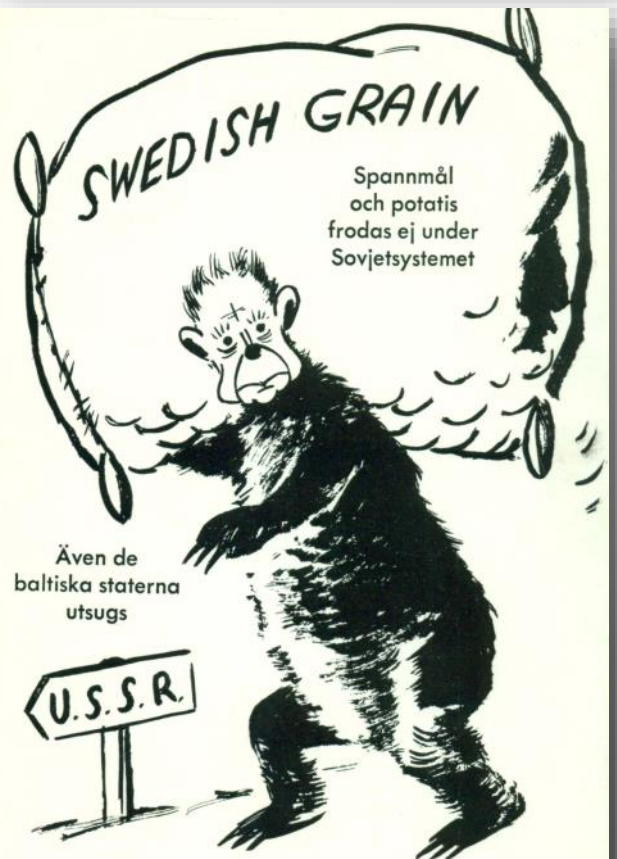
AD

Sorma, A.

KOLIMAS PIEZĪMES

1972

REPUBLIKEN LETTLAND 60 ÅR

60 år har förflutit sedan de baltiska folken i första världskrigets slutskede tillkämpade sig nationellt oberoende.

Lettlands provisoriska parlament – Lettlands folkråd – proklamerade Lettland som självständig republik den 18 november 1918. Den av rådet utsedda regeringen hade att verka under mycket svåra förhållanden. Sovjetiska trupper angrep den nya statens territorium redan den 5 december. Regeringen tvingades lämna huvudstaden Riga och flytta över till Liepaja. I samband med de tyska ockupationsstyrkornas reträtt intogs Riga den 3 januari 1919 av enheter ur Röda armén.

Denna första sovjetryska ockupation blev av kort varaktighet och redan den 22 maj befriades Riga av lettiska och baltyska militära enheter.

I den fortsatta kampen för att befria hela landet tvingades letterna tidvis att kämpa på två fronter, dels mot Röda armén, dels mot det andra tyska interventionsförsöket – det s.k. "Bermont-äventyret".

Den 1 februari 1920 slöts vapenstillstånd mellan Lettland och Sovjet – och den 11 augusti samma år undertecknades fredsfördraget mellan de bägge länderna. I fördraget erkänner Sovjetunionen utan förbehåll Lettlands oberoende, självständighet och suveränitet och fransäger sig för evig tid alla anspråk som Ryssland hade gentemot Lettlands land och folk. På detta följde icke-angreppsavtalet av den 5 februari 1932.

Sedan kriget slutat och fred och frihet vunnits inleddes i Lettland en intensiv uppbyggnadsperiod på de administrativa, ekonomiska och kulturella områdena. Lettlands parlament, saeimān, antog den 15 februari 1922 det demokratiska Lettlands konstitution.

I strävandena att bygga upp förbindelser med Västeuropa inom handel och kultur kom orienteringen gentemot den närmaste grannen Sverige att inta en betydande plats.

Vid Lettlands universitet fanns en lektorstjänst i svenska språket och litteraturen. Den svensk-lettiska vänskapsföreningen var mycket aktiv. I syfte att skapa och utveckla vänskapsband mellan Sverige och de baltiska staterna skapades Baltiska institutet. Detta utdelade stipendier till unga vetenskapsmän från de baltiska staterna. I institutets kurser vid Stockholms universitet deltog också många lettiska studenter, särskilt i de humanistiska ämnena.

Den svenska firman Svenska Entreprenad AB byggde det första kraftverket vid Daugava, efter ritningar utformade av Vattenbyggnadsbyrån i Stockholm. De bägge ländernas statschefer, kung Gustaf V och Lettlands president Zemgals, utbytte statsbesök.

Under sin korta självständighetstid uppnådde Lettland en betydande ekonomisk blomstring och en snabb utveckling inom utbildning och kultur.

Konung Gustaf V möter i Riga av president Zemgals.

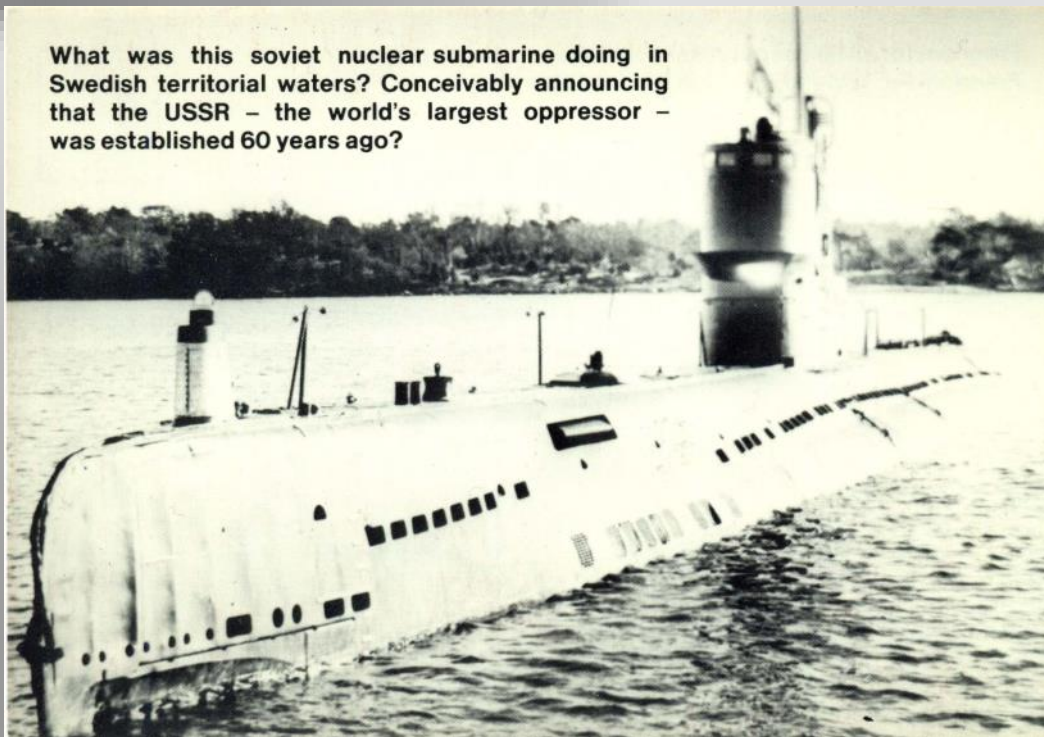
Lettland och de övriga baltiska republikerna förlorade sin självständighet och inkorporerades i Sovjetunionen som ett resultat av den s.k. Molotov-Ribbentrop-pakten mellan Hitler och Stalin. Hitler-Tyskland förde överläggningar med Sovjetunionen om en icke-angreppspakt. Slut-samtalen i Moskva leddes av Stalin själv och den 23 augusti 1939 undertecknades avtalet. I ett hemligt tillägsprotokoll delades Östeuropa upp i intressesfärer och Sovjetunionen säkrade sig fullständig handlingsfrihet i de baltiska staterna.

Ultimatum och ockupation

Redan den 5 oktober 1939 tvingas Lettland att underteckna en biståndspakt med Sovjetunionen och upplåta militärbaser, som bemannades med 30.000 rödarmister. I pakten framhölls att Lettlands suveränitet, politiska struktur och ekonomiska system på intet sätt var berörda. Men redan på hösten 1939 betecknades Lettland på kartor utgivna av Röda arméns generalstab som Lettiska SSR – dvs Sovjet-lettland. Lettlands sovjetisering var alltså bestämd redan när biståndspakten undertecknades. Sovjetunionens kommissariat för den statliga säkerheten utgav redan den 11 oktober en hemlig instruktion: "Förberedelser för deportation av antisovjetiska element i Litauen, Lettland och Estland".

Till slutet av mars 1940 framhöll Sovjetunionen vid upprepade tillfällen att biståndspakterna som slutits med Lettland och de övriga baltiska republikerna garanterade dessa republikers suveränitet. Men den 16 juni fick Lettland ett ultimatum från Sovjetunionen med fullständigt oberättigade anklagelser och krav att en gentemot Sovjetunionen välvillig regering omedelbart skulle utnåmnas – och dessutom att ett obegränsat antal ryska trupper skulle tillåtas i landet. Redan följande dag överskred sovjetiska armeenheter Lettlands gränser. Sedan de ryska trupperna ockuperat Lettland infann sig vice ordföranden i folkkommissariernas råd A. Vyšinskij i Riga med uppgiften att leda Lettlands sovjetisering.

What was this soviet nuclear submarine doing in Swedish territorial waters? Conceivably announcing that the USSR – the world's largest oppressor – was established 60 years ago?

**DIE PREISGABE
DER BALTISCHEN STAATEN
1939
EINE BEWUSSTE HANDLUNG
DER HITLER-REGIERUNG**

JANIS ZALCMANIS
1979

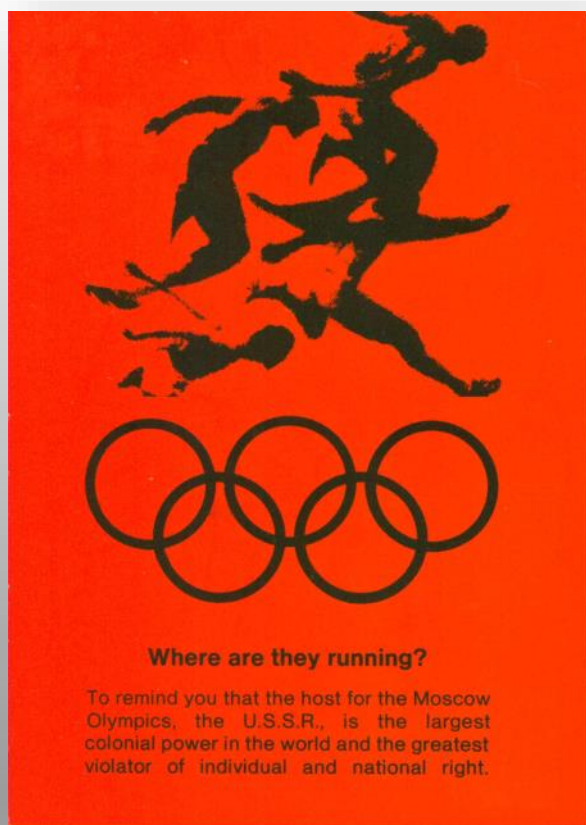

HOLLOW GLORY

**BALTIC ATHLETES
ON SOVIET OLYMPIC TEAMS
1952-1976**

G GUBINS
1979

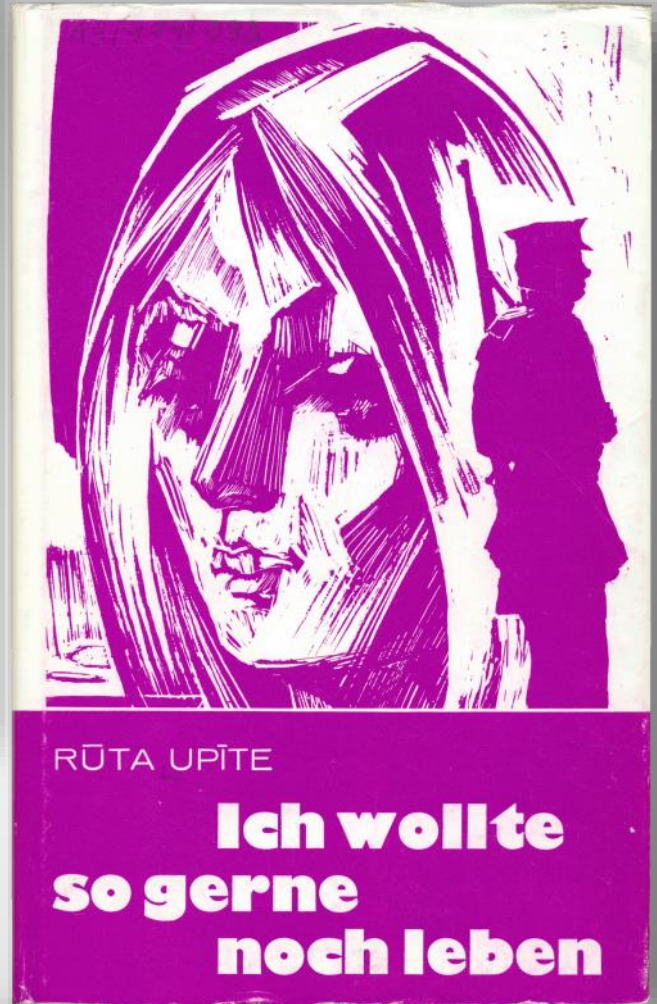
LETTISKA NATIONELLA FONDEN
LATVIESU NACIONALAIS FONDS
LATVIAN NATIONAL FOUNDATION
101 20 STOCKHOLM 1, BOX 108
TEL. 30 73 84, POSTGIRO 35 14 82-5

Latviešu Nacionālais Fonds sevišķi pēdējos gados, arvien bijis Rīgas, Maskavas varas vīru un laikrakstu krustugunis, jo mūsu kopējais darbs tēvzemes brīvības centieni labā okupantus uztraucis un saniknojis. Varmākas jūt, ka LNF ir saskarē ar apspiestās latviešu tautas nacionāliem sirdspukstiem. Tā ir taisnība. Arvien turpinās dažādu informācijas materiālu ievedumi tēvzemē un arī izvedumi. Esam ieguvuši jaunus uzņēmumus, informāciju, kas vēstī-latviešu tautas pretestība okupācijas varai un pārkrieivināšanas centieniem izpaužas pasīvā un aktīvā pretdarbībā rūpniecības uzņēmumos un skolās, arī kolchozos. Mūsu tautas kodola morālisko spēku stiprināšanai svarīga brīvās pasaules informācija. Tuvākos mēnešos sekos jaunas LNF publikācijas angļu valodā par okupētām Baltijas valstīm un Olimpiskām spēlēm Maskavā. Olimpiskām spēlēm veltīta arī pastkarte. Sagatavošanā latviešu valodā Okupētās Latvijas dienas grāmatas otrā daļa un piemiņas krājums Dr. V. Činteram – aizsaulē aizsautam LNF valdes priekšsēdim. Tikko esam sabiedrībai nodevuši publikāciju Die Preisgabe der Baltischen staaten 1939, Eine bewusste handlung der Hitler-regierung – autors J. Zalcmānis. Šī publikācija ievērojamā eksemplāru skaitā saniegusi preses sanākumi Bonnā par Stalina-Hitlera pakta un starptautisko tautu pašnoteikšanās un cilvēku tiesību konferenci Lucernā. LNF informācijas materiāli arvien pieprasīti netikai Skandināvijā – Eiropā, bet arī citos kontinentos globālā informācijas darbā.

Mūsu ieceru īstenošanai lūdzam LNF atbalstītāju maksu 15:ZKr. par 1979 gadu. Lūgums neattiecas uz tiem, kas jau samaksājuši. Paldies.

Latviešu Nacionālā Fonda vārdā,
valdes priekšsēža vietnieks
Kārlis Graufelds

Stokholmā, 1979. gada septembrī

RŪTA UPĪTE

**Ich wollte
so gerne
noch leben**

O. Sakārnis, M. Grīvāns, A. Eglītis. 1977

krogā. Tai devušo cilvēku, Uda Summa zī-
 -dabstiem RNF un regulāriem. Soreiz, Satorskas
 -dabstiem. Kr. 45 - O. Joubin's uzturamā (no 058)
 RNF tāpat kāucot uz Hālsinzu beidzot
 saraksmi. Dabstiem informāciju arhivā. Kr. 100 -
 Baltijas Komitē - darbu atbalstam. J. Nielsen
 par visbijas atvēršanu lietu uzturamā ar Kr. 56 -
 Kr. 116 - J. Kelnigam kīpēt uz Burusu - Gēteborgu
 - priekšlikumi: J. Johansson ar Kr. 350 - par ma-
 -nuscriptu atvēršanu un dokumentu glābšanu
 Britic States. (E. Deling, senāts J. Knight)
 R. Jonsas dokumentu atvēršanu Holandā glāb -
 Kr. 150 - Ešteuropijas komitē - turpmāk atbal-
 -stam Kr. 75 - publicistai O. Thilstrupa - Gēteborgā
 draugu 75 gadu būvām Kr. 100 - Kr. 40 st. Borli-
 -sam det. informāciju uz Gēteborgu. ST. Borli st. ma,
 nēvā pūkt. Zviedru avīžu, Zviedru Izglītības.
 - Kr. 346 + Kr. 401, 005 - ar 1980 gada RNF
 telpās notikta jaunā tre. Tā ir gada Kr. 9, 504 -
 - Kr. 2, 376 - publicistai Holandā
 glāb - 1000 - eks. māks Kr. 6, 045 -
 Eks. cina Kr. 10 - publicistai - Latvijas senāts
 Kr. 10, 024 - 700 eks. (500 - tre. notikta senāts)
 Universitātes grafiskā (A.B.) - turpmāk un
 turpmāk. Sākoties Dabstiem uzpūds Kr. 55, 95 -
 Eks. cina Kr. 35 - publicistai - Baltic
 States - A. Domestic Issue, An International
 Problem - by senator John W. Knight and
 E. Deling - Kr. 3185 - sākoties Dabstiem.
 1200 eks. Universitātes reģionā vel nā. -
 Sākoties uz spānijas - eks. cina Kr. 17 -
 Olimpiādes parādes papīrs - 3000 eks -
 Kr. 990 - Gēteborgā koncepts Stokholmā, 1780.
 5. janvārī, Gēteborgā 6. janvārī.

Kr. 7007 - Ministri's yimnigji +1 - no autogrāfā fonda
 RNF RNF. Jans RNF parādes stāts -
 950 (A. Dabstiem koncepts stāts +1 - par 950)
 P. E. Burkens - 1713 N. E. 88th str.
 Seattle, Wa. 98115 - U.S.A.

slānētāmi telpā
 priekš. 2000
 Valdes vicepriekšsēdis: K. Graufelds
 Andr. Fichtls, yem sek.

- 1980 -

Protokols Nr. 155 -
 Fondu valdes saraksmē 1980 gada 31. janvārī fonda
 telpās, deturbliens priekš. 1733 - priekšsēdis: K. Graufelds
 J. Bergheles, A. Landsmanis, A. Fichtls, S. Jansons,
 R. Jansons. ST. J. vata valdes vice priekšsēdis -
 K. Graufelds, protokoll. A. Fichtls.
 Valde apstiprina 1979. gada slēguma bilanci
 un regulāru izvērtējumu kontu. (skat. grāmat-
 -veža slēguma pārskatu) - Jēģenim - Kr. 204, 54, 321
 - Jēģenim - Kr. 127, 72, 01 - atlikums - Kr. 76, 821, 20 -
 Hogurājumus divās grāmatgājās Kr. 151, 648, 40 -
 Jēģenim vel atvēršanu jēģenim turpmākā novē-
 -lējumi - 85000 - Valde apstiprina ar 1980 gada
 darbu projektu fonda padomē saraksmē 24. februā
 Stokholmā. Tai lētādi Kr. 160, 000 - Jēģenim turpmākā
 Notim lētādi 1 eks. R. Galtberga dokuments
 krājumu. Tā ir sākta ar baltijas problēma.
 Maks Kr. 300 - Priekšsēdis Hālsinzu universitātes
 Latvijas nodalā sēno avīžu un grāmatu turpmākā
 - turpmākā Kr. 2000 - ar mikrofilmām. G. Taltberga
 - turpmākā turpmākā Kr. 360 - (koncepti turpmākā)
 Kr. 250 - turpmākā turpmākā turpmākā turpmākā
 turpmākā ar RNF parādes turpmākā turpmākā turpmākā

A 327

BALTIC STATES

A DOMESTIC ISSUE,
AN INTERNATIONAL PROBLEM

By
Senator John W. Knight
and
Emils Dēliņš

LATVIAN NATIONAL FOUNDATION
Stockholm
1980

Vecumi

LATVIEŠU NACIONĀLĀ FONDA

1982. GADA PADOMES VĒLĒŠANU

APVIENOTS KANDIDĀTU SARAKSTS

1. Balodis, Agnis 49	Stokholmā	20. Ouba, Ansis	Eskilstūnā
2. Bulter, Voldemārs	Stokholmā	21. Ozoliņš, Sergejs 67	Stokholmā
3. Čūibe, Leons 66	Upsalā	22. Purviņa, Mirdza 60	Norčepingā
4. Dunkele, Irēna 66	Upsalā	23. Rozenbachs, Ansis 58	Eskilstūnā
5. Dzalbe, Nora 65	Gēteborgā	24. Rutkis, Jānis 74	Stokholmā
6. Eglītis, Andrejs 69	Stokholmā	25. Sausiņš, Juris 36	Gēteborgā
7. Graufelds, Kārlis 35	Stokholmā	26. Sinka, Imants 66	Karlstatē
8. Jansons, Richards 54	Stokholmā	27. Slokenbergs, Māris 46	Halstavikā
9. Jansons, Skaidrīte 44	Stokholmā	28. Straubergs, Andrejs 49	Stokholmā
10. Jurjaks, Rudolfs 66	Flūdā	29. Strazdiņš, Ernests 66	Halstavikā
11. Kadīkis, Mārtiņš 68	Lundā	30. Svarāns, Valdis 40	Sēderteļjē
12. Kancāns, Ēriks 24	Stokholmā	31. Šmitmanis, Roberts 70	Eskilstūnā
13. Kaulēns, Vilis 69	Eskilstūnā	32. Švābe, Lidija 63	Stokholmā
14. Klāvs, Doumants	Halstavikā	33. Teriņš, Jānis 51	Norčepingā
15. Krasts, Arvids 74	Vesterosā	34. Ūdris, Arvids 71	Upsalā
16. Kemme, Alfreds	Jēnceptingā	35. Ūdris, Johansons, Ilze	Mersta
17. Landsmanis, Arturs 68	Stokholmā	36. Vikmanis, Jānis 21	Upsalā
18. Malinčs, Francis	Halstavikā	37. Zīnis, Nikolajs	Halstavikā
19. Legzdiņš, Andrejs 45	Stokholmā		

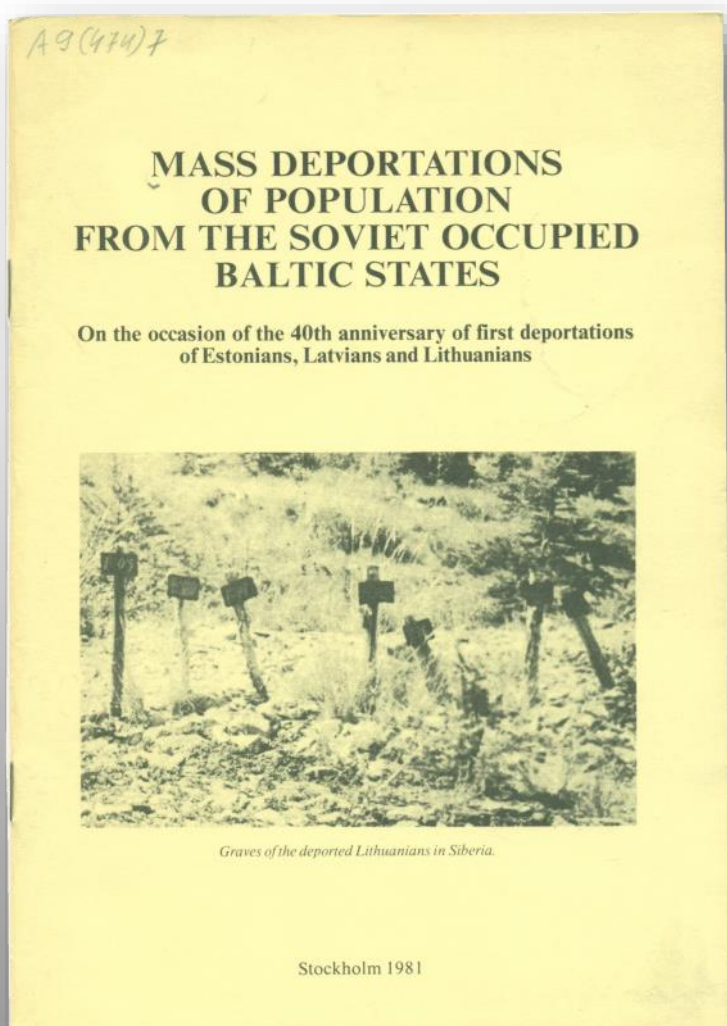
Piezīme: No kandidātiem svītrojami vismaz 7.

1700 gadi
/ 30g. = 56,66 gadi

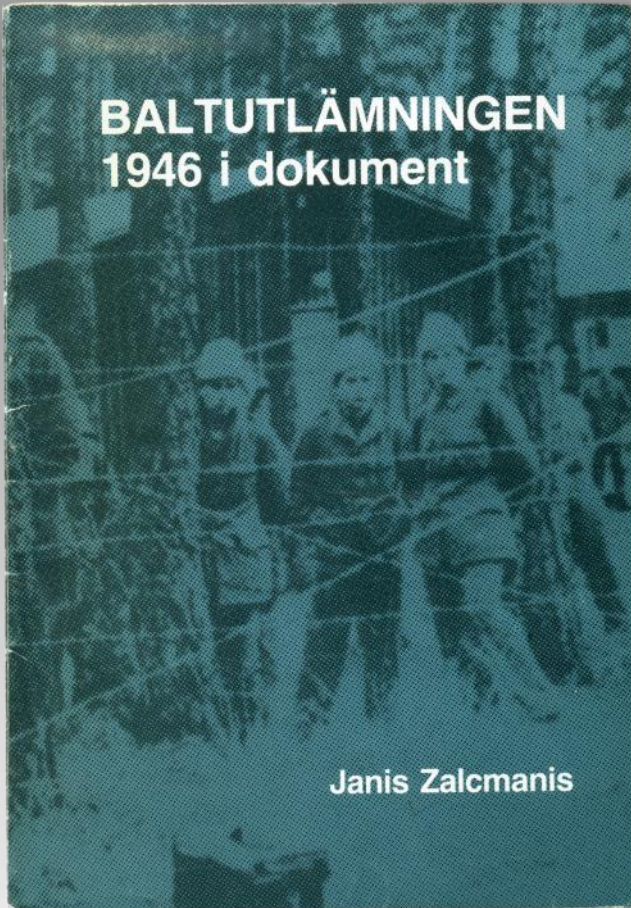
[Handwritten signature]

LNF valde. No kreisās: A. Landsmanis, A. Egļītis, A. Ūdris, I. Čuibe, R. Legzdīņš¹. 1981

I. Spilners un A. Egļītis. 1980

BALTUTLÄMNINGEN 1946 i dokument

Janis Zalcmānis

114/3	Tarassova, Dina	1920.	Litīmes nometnē
114/3	Tarassova, Dina	25.3.	
114/3	Tarassova, Dina	1906.	Jelgavā, Lielā 63
114/3	Tarassova, Dina	34.3.	Liepāja, Brīvzemnieku
114/3	Tarassova, Dina	1891.11.X	Rīga, Stabu 18-22
114/3	Tarassova, Dina	1916.	
114/3	Tarassova, Dina	1917.	Rīga, Rozmaņu 3-4
114/3	Tarassova, Dina	1913.7.11	Bērzes Ozolīgos
114/3	Tarassova, Dina	1913.20.1	Rīga, Jersikas 18-28
114/3	Tarassova, Dina	1925.28.11	Liepāja, Bernatū 51-7
114/3	Tarassova, Dina	1923.16.VIII	Rīga, Likuma 25-2
114/3	Tarassova, Dina		Liepāja, Kalēja 10-4
114/3	Tarassova, Dina		Rīga, Jersikas 18-26
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, S.kaļiņ.pulkā
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, nometnē
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, Alberta 4-2
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, Trauzna 46
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, Čegela
114/3	Tarassova, Dina		Rīga, Stabu 33-6
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, Sotolāns 1-8
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, pag.
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, nometnē
114/3	Tarassova, Dina	1920.23.VIII	Rīga, Terbatas 85-3
114/3	Tarassova, Dina	1890.16.VIII	Rīga, Slokas 109-1
114/3	Tarassova, Dina	1919.16.1	Rīga, Slokas 109-1
114/3	Tarassova, Dina	1878.8.11	Rīga, Slokas 109-1
114/3	Tarassova, Dina		Rīga, K.P.Barona 11
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, Polsteiņu ciema
114/3	Tarassova, Dina		Preiļi, Lūparis
114/3	Tarassova, Dina	1914.5.17	Barbeles traktoru stac.
114/3	Tarassova, Dina	1922.	Sloka, Kapt.Žolņa 54
114/3	Tarassova, Dina	1907.6.VII	Lubānu ciema
114/3	Tarassova, Dina	40.3.	Preiļi, Brīvības 143-6
114/3	Tarassova, Dina	1904.14.VII	Preiļi, Brīvības 143-6

THESE NAMES ACCUSE

10.decembris, 1982.g.
Stokholms

Top of forced labor camps for Baltic deportees in U.S.S.R.

LETTISKA NATIONELLA FONDEN
LATVIEŠU NATIONĀLAIS FONDS
LATVIAN NATIONAL FOUNDATION
101 20 STOCKHOLM 1, BOX 101
TEL. 30 73 44, POSTGÅRD 35 14 82-5

Aug.god. _____

Š.g. 12.oktobrī dzejniekam un patriotam Andrejam Eglītīm piepildījās 70 gadi. Dzejnieks pats nevēlējies "publisks" apbalvošanas vai svinības, vienīgi pieņēma LNF valdes priekšsēdza ar ģimenes pieņemšanai. Tē 11.oktobrī, sabiedrības vārdā, valdes priekšsēdza dēls Indulis pasniedza balvu Andrejam Eglītīm 30,000,- ziedru kronu vērtībā.

Andrejs Eglītis LNF telpās pieņem valdes apveiktu.

Indulis Braufelss pasniedz A. Eglītīm balvu.

Balvai tika pievienoti visu apveicēju vārdi - tuvu pie 700 skaitā - vēlāk nāca klāt vēl apveicēji, un kopumā ar 10.Jec. A.Eglītis ir saņēmis 30,000,- ziedru kronas.

Keviena summa nevarētu izteikt pateicību mūsu tautas brīvības cīnītājiem, bet tomēr mēs esam izrādījuši mūsu lielo cieņu un pateicību cilvēkam kas nemīgi dzīvo līdz mūsu tautas liktēnā strādājis pret netaisnības un nelies.

ZIEDOTĀS SUMMAS NO EKSPĀS 13,070,- ziedru kr.; ASV (2,332,-; Kanādas (320,-; Austrālijas un Jauzēlandes 4,200,- ziedru kr.

Visas pasākumus visiem kas ir strādājuši pie naudas ievākšanas.

LNF valdes priekšsēdis
Kārlis Braufelss

Latviešu Nacionālā Fonda INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

LNF PĀRSTĀVJIEM, ATBALSTĪTĀJIEM, LATVIEŠU SABIEDRĪBAI.

PADARĪTAIS UN IECERES.

Latviešu Nacionālais Fonds
1947. - 1983.
Nr. 12 1983

Sarakstei - Box 108
101 21 Stockholm
tel. 08/30 73 84

Birojs - Västmannagata 27nb
Stockholm
Atvērts no plkst. 11.-17.

Brīvība dažkārt nav izcīnāma vienā paauzdē. To zinām arī mēs. Mūsu lielākais spēks mūsu tautas brīvības cēlienā veicināšanā ir globālais politiskais informācijas darbs. Ar to vistiešāk un pārliecinošāk mēs varam izteikt mūsu tautas likteņus. Šodien jau esam pieraduši, ka Amerikas savienoto valstu prezidents R. Rēgens uzrunā apspiestās Baltijas tautas. Sakām - tie ir tikai vārdi. Un tomēr, šie vārdi okupētajā Latvijā dod mīlu pacēlumu dvēselēs. Šajā situācijā sacītos vārdus nemaz nav iespējams realizēt. Tie domāti nākamībai. Tas attiecināms arī uz mūsu globālo informācijas darbu. To okupētajā tēvzemē gaida kā stiprinājumu, morāla spēka devēju. Tam seko Amerikas balss raidījums, Minchenes Radio Brīvība, speciālos ievadījumos tēvzemē, tūristu informācijai un c. Ar gandarījumu atzīmējam LNF un PBLA kopizdevumu THESE NAMES ACCUSE gūto ievērtību pasaules presē The Times, Die Welt, arī mazākās Eiropas laikrakstos Berlingske Tidende, Kopenhagen, Aftonposten, Oslo, Sydsvenska Dagbladet un Goteborgs Posten Zviedrijā un citos. THESE NAMES ACCUSE saņēmis Svētais tēvzemē Pāvests Romā, dažādu zemju parlamentu locekļi, baznīcu pārstāvji. (Pēdējie par kristiešu vajāšanām Padomju savienībā-Baltijā, negrib dzirdēt.)

TOTE KLAGEN AN

ZEUGNISSE ÜBER DAS LEBEN
UNTER DEM SOVIETJOCH IN LETTLAND

GEORDET UND REDIGIERT VON
ARTURS PLAUDIS

ins Deutsche übersetzt von
Erdmann Vierhoff

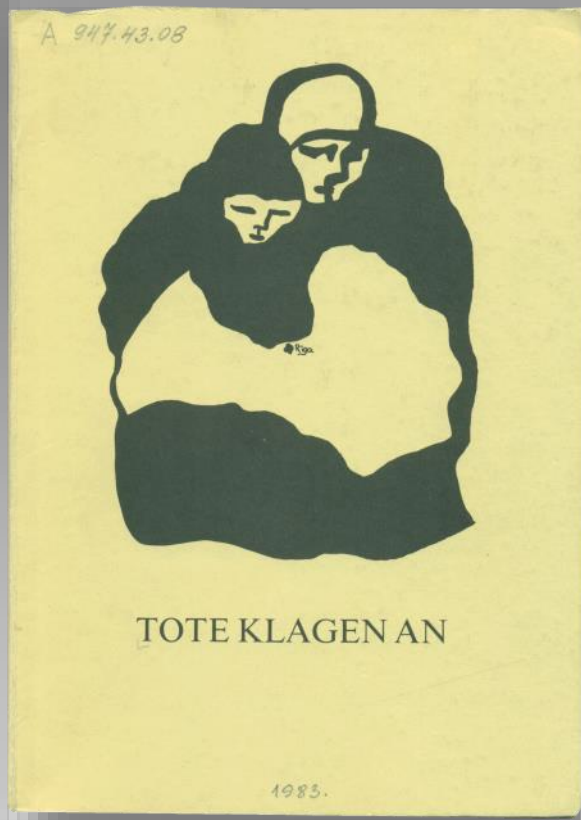
zācijai Zviedrijā, skatu plašu un grāmatu dāvinājumi Latviešu ģimnāzijai Minsterē un Latviešu papildskolai Stokholmā. Pēdējais samaksāts arī par mācību grāmatām. Materiāls atbalsts arī tēlniekam V. Balutim darbu izstādei Parīzē un ērģelnieces B. Miezies koncertam Zviedrijā. Savu rūpi LNF turējis arī par pārbēdēju V. Vanagu Gotlandē, apcietinātiem okupētajā Latvijā un viņu piederīgiem, kā arī atbalstītājs V. Vēveres demonstrācijas Upsalā par cilvēku tiesību neievērošanu tēvzemē. Atbalstīta baltiešu izstāde Gēteborgā - Tema Baltikum. Vispasaules baznīcu pārstāvju sanāksmē Upsalā LNF devis speciālu publikāciju THESE - RUINS ACCUSE - sanāksmes dalībniekiem. Papildinātu THESE RUINS ACCUSE, DV Kanādā, izplatījis Vispasaules baznīcu lielsanāksmē Vankuverē. LNF atbalstā izdota vēsturnieka J. Zalcaņa grāmata BALTUTLÄMNINGEN 1946 I DOKUMENT - visumā devusi pozitīvas atsauksmes zviedru presē. Autors piedalījies arī TV raidījumā.

MASS DEPORTATIONS OF POPULATION FROM THE SOVIET OCCUPIED BALTIC STATES

On the occasion of the 40th anniversary of first deportations
of Estonians, Latvians and Lithuanians

LNF devis informācijas materiālu juristu grupai Parīzē par cilvēku tiesību problēmām okupētā Latvijā, Franču ziņu aģentūrai AFP, Zviedrijas TT, AP un JP. Laikrakstus Le Monde, bibliotēkām Somijā un Norvēģijā, kā arī Zviedrijā, V. Bukovska Komitejai Amsterdamā un c. Reportāžas dotas Amerikas Balss un Minchenes raidītājiem. Sadarbība un atbalsts Austrumeiropas Sadarbības Komitejai Stokholmā, Piešķirumi jaunatnes nacionālo centienu sekmēšanai Latviešu ģimnāzijā Minsterē Jaunatnes Vasaras kursiem Zviedrijā Vispasaules latviešu jaunatnes kongresa dalībniekiem Austrālijā (no Zviedrijas), Akadēmiskajai organi-

ASV prezidenta Rēgena vēstule Apvienoto Nāciju Ģenerālasamblejai

1983. gada 26. jūlijā mēs atzīmējam 61. gadskārtu, kopš Savienotās Valstis atzina de jure trīs Baltijas republikas - Lietuvu, Latviju un Igauniju. Katra no šīm valstīm bija pilntiesīga Tautu Savienības loceklis un bija parakstījusi neuzbrukšanas līgumu ar Padomju Savienību. Tomēr visas trīs valstis priekš vairāku četrdesmit gadu termiņiem inkorporēja Padomju Savienībā. Tas bija Molotova-Ribentropa kauņpūnā pakta rezultāts, kas sadalīja Austrumeiropu naci un padomju interešu sfairā.

Turpinot Baltijas valstu nelegālo okupāciju, balstoties uz Molotova-Ribentropa pakta nosacījumiem, Padomju Savienība pārkāpj starptautiskos likumus, īpaši tiesības uz pašnoteikšanos, kādas ierakstītas Apvienoto Nāciju chartā un sekojošās ģenerālasamblejas rezolūcijās. Ģenerālasamblejas rezolūcija 1541 par pašnoteikšanos nosaka, ka izšķiršanās par inkorporāciju citā valstī „var notikt tikai tad, ja par to brīvi izteikuši savu gribu šīs teritorijas iedzīvotāji, būdami pilnā apziņā par statusa maiņu, un viņu griba ir izteikta demokrātiskā procesā, taisnīgās un vispārējās vēlēšanās.” Taču bīdama tālu no šādu demokrātisku procesu respektēšanas, Padomju Savienība lietoja brutālu varu, lai uzskūtu trīs Baltijas valstis savā impērijā.

1940. gadā Padomju Savienība iebruka, okupēja un anektēja Baltijas valstis, pēc tam sākot nežēlīgas sovjetizācijas politiku. Tad vienā pašā terora naktī, 1941. gada 14. jūnijā, padomju vara deportēja milzīgu skaitu baltiešu cilvēku uz Gulagu. Tur daudzi no tiem gāja bojā.

Pēc naci okupācijas Baltijas valstis Padomju Savienība atkal iebruka Baltijas valstis un nostiprināja savu kontroli slepkavojot, apspiežot un turpinot masu deportācijas. Starp 1944. un 1949. gadu no Baltijas valstu iedzīvotājiem, kas nedaudz pārsniedza 4.000.000, uz Sibīriju deportēja ap 600.000 cilvēku. Pretestība padomju okupācijai turpinājās līdz 1952. gadam, astoņus gadus pēc sarkanarmijas otrreizējās iesoļošanas.

Kopš tā laika padomju vara piekopusi forsetu apzinātu rusifikācijas politiku, kuņas nolūks ir denacionalizēt Baltijas valstis. Baltijas tautu reliģiskais, kultūrlālais un vēsturiskais mantojums tiek pazemots un apspiests. Taču ar visu to Padomju Savienība nav varējusi piespiest iedzīvotājus akceptēt totālitaras dominēšanas svešo dzīvi.

Šodien baltiešu tautas turpina cīnīties, lai sasniegtu savu brīvību un tiesības uz pašnoteikšanos. Dzijas saknes laidusi disidentu kustība, kas prasā nacionālas, politiskas un reliģiskas tiesības. Piemēram, Lietuvā, kur regulāri iznāk 15 pagrīdes izdevumi, kādi 148.000 cilvēku nesē iesniedza Maskavā protesta peticiju. Tas ir skaits, kam nav precedenta nevienā padomju kontrolētā zemē. Tipiski, padomju atbilde šiem centieniem atjaunot Baltijas brīvību ir bijusi baltiešu nacionālo tiesību liegšana un šo varonīgo lietuvišu, latviešu un igauņu ieslodzītāna cietumos, izsūtīšana eksilā vai ievietošana psihiatriskās iestādēs.

Amerikāņi daļas ar baltiešu tautu taisnīgo tiesības pēc nacionālas neatkarības. Mēs nevaram klusēt, ja PSRS valdība turpina liegt baltiešu tautām brīvību. Mēs atbalstām viņu tiesības pašām noteikt savu nacionālo likteni, tiesības, kas ierakstītas Helsinku deklarācijā, kas nosaka, ka „visiem cilvēkiem vienmēr ir tiesības pilnīgi brīvi, kad un kā tie grib, izšķirt savu iekšējo un ārējo politisko statusu, bez ierakstīšanas no ārpusē, pēc savas gribas sekot saviem politiskiem, saimnieciskiem, sociāliem un kultūrtāliem mērķiem”.

Šī iemesla dēļ Savienoto Valstu valdība nekad nav atzinusi Baltijas valstu piespiedu inkorporāciju Padomju Savienībā un nedarīs to arī nākotnē.

Šajā gadījumā mēs vēlamies no jauna apstiprināt šo politiku, atzīmējot 1922. gada notikūto triju Baltijas valstu de jure atzīšanu. To darīdami, mēs no jauna apliecinām savu uzticību Apvienoto Nāciju principiem un mērķiem, un mieram un brīvībai visā pasaulē.

LNF padome 1982. gadā.

No labās:

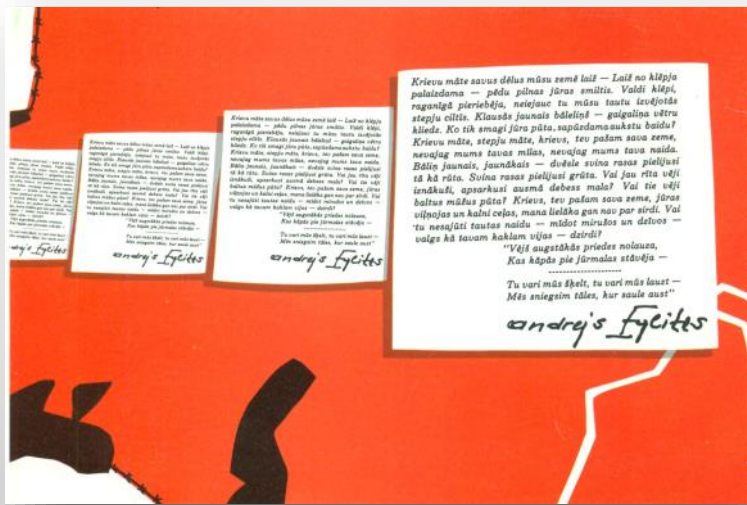
1. rindā: E. Kancāns, A. Čuiba, S. Jansone, A. Ūdris, I. Švābe, A. Egļītis, R. Jansons

2. rindā: A. Rozenbahs, S. Ozoliņš, M. Slokenbergs, V. Svarāns

3. rindā: A. Landsmanis, J. Vikmanis, A. Legzdiņš

Petras Innas foto

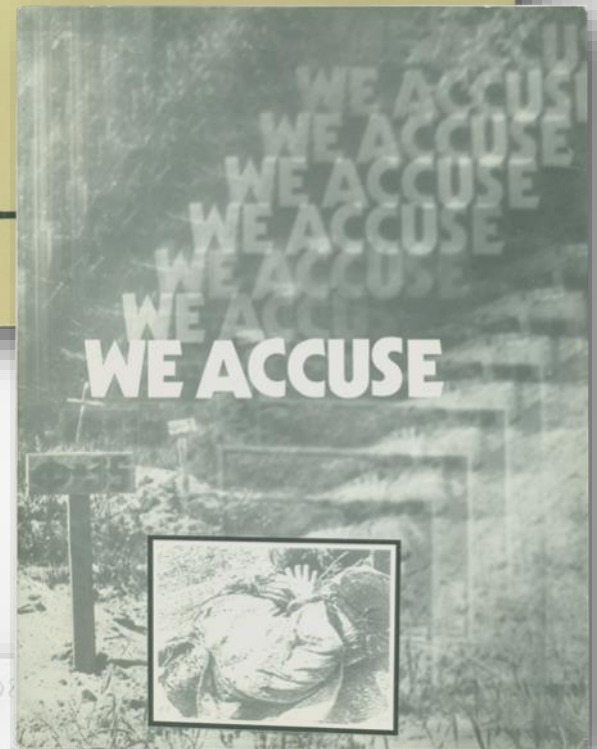
Riga, September 1983. Many retired, elderly people have a difficult time keeping their rooms warm because of faulty if any heating. They must therefore go out to find firewood.

Latvian National Foundation

A 9 (494) 6

Sp. Paegle

Kā Latvijas valsts tapa

A 947.43.02

Latvijas līgumi

Savstarpējās palīdzības pakts
starp Latviju un
Padomju Sociālistisko Republiku Savienību

Pact of Mutual Assistance between
the Republic of Latvia and the
Union of Soviet Socialist Republics

5. X 1939

Pacte d'assistance mutuelle entre la République de Lettonie
et l'Union des Républiques soviétiques socialistes
Beistandspakt zwischen der Republik Lettland und
der Union der Sozialistischen Sowjetrepubliken
ПАКТ О ВЗАИМОПОМОЩИ МЕЖДУ СОЮЗОМ СОВЕТСКИХ
СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ РЕСПУБЛИК И ЛАТВИЙСКОЙ РЕСПУБЛИКОЙ

Latvijas un Padomju Krievijas
miera līgums

Treaty of Peace between
Latvia and Soviet Russia

11. VIII 1920.

Friedensvertrag zwischen Sowjetrussland und Lettland
Traité de Paix entre la Lettonie et la Russie Soviétique
Мирный договоръ между Россией и Латвией.

1986

LNĀ PĀRSTĀVJIEM, ATBALSTĪTĀJIEM, LATVIEŠU SABIEDRĪBAI.
PADARĪTAIS UN IECERES.

Latviešu Nacionālā Fonda INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds
1947.-1984.
Nr. 14 1984

Saraksteļi - Box 108
101 21 Stockholm
tel. 08/30 73 84

Biņrojs - Västmannagata 27nb
Stockholm
Atvērts no plkst. 11. - 17.

GLOBĀLĀ INFORMĀCIJAS DARBĀ

Žurnālā Padomju Latvijas Komunistu, 1984.g. 9. numurā vēstures zinātnieks doktors V. Savčenko devis apceri - saudzīgi glabāt tautas varoņdarbu liecības - gatavojoties uzvaras 40 gadsimtā svētkiem 1985. g. Tēma - Lielais Tēvijas karš. Kas attiecās uz latviešu tautu, no vācu okupācijas nonākot krievu okupācijā. V. Savčenko darītu lielu un svētīgu darbu, ja censtos vēstures patiesības gaismā parādīt mūsu tautas varoņdarbu, zem Maskavas pātagas un deportācijām, vēl šodien sevi saglabāt dzīvu ar izteiktu nacionālu pretestību vārdcības apustulim. Ko ieguvusi latviešu tauta Maskavas 40 gadu jūgā? Atbilde būtu jādod mums visiem brīvajā pasaulē. V. Savčenko vēstures rakstītāji ir jau samēlojuši gadu simtu uz priekšu. Tāpēc 1985. gadā globālā mērogā no jauna jāpārāda melu valsts imperijas satenis - kā izdarības ar sagūstītiem tautām, ar viņu garu un dzīvo spēku, ar cilvēku tiesību izvarošanu un jaunas dzimtbūšanas liešanu.

Vēstures viltņiem okupētāji Latvijā arvien un bezcerīgi nopūlās - parādīt un pierādīt latviešu tautas komunistisko nostāju Otrajā pasaules karā, sarkano partizāņu bandu ļaupības atbalstot un sāpņojot par padomju varas atgriešanās ar slepkavībām, deportācijām, verdzību, ko tā jau neiz bijis piedzīvojuši. Nekas nebija aizmirsts toreiz un nekā nav aizmirsts šodien. Atjaunot brīvību Latvijai - sāpņoj mūsu tautu vācu okupācijā. Tāpat kā šodien krievu varā. Lūk, kas durās V. Savčenko meliem cauri un visai melu vēsturei. Fragmenti no viņa raksta Padomju Latvijas Komunistu Nr. 9:

"No Lielā Tēvijas kara beigu posma notikumem pagaidām maz vēl pēdītas Kurzemes kaujas. Tieši Kurzemē savu kauna un negoda pilno ga-

Resistance Movement in Latvia

lu piedzīvoja fašistu armiju grupa "Ziemeļi". Tur tika apbedītas arī latviešu buržuāzisko nacionālistu cērbas atkārtot "1919. gada variantu", t.i., ar ārvalstu militāro palīdzību atjaunot Latvijā savu kundzību. Šķiet, liela zinātniskā un idejiskā politiska nozīme būtu plaša mēroga pētījumam ar nosauktu nosaukumu, teiksim, "Kurzemes mežs", kurā atspoguļot cīņu pret okupāntiem frontē un viņu aizmūrē, vienlaikus būtu atmaskota hitleriešu un buržuāzisko nacionālistu netīrā politiskā spēle jautājumā par tā dēvēto Latvijas neatkarību.

Sobird runājot par padomju vēsturisku pētījumiem attiecībā uz Lielā Tēvijas kara notikumiem Baltijā, nedrīkst aizmirst, ka sakarā ar šiem notikumiem visinās sīva idejiskā cīņa starptautiskā mērogā. Vēsture ir karojoša zinātne. Mūsu skīras ienaidnieki mēģina visiem līdzekļiem mazināt Padomju Savienības lomu cīņā pret fašismu, noklusēt vai sagrozīt to spēku raksturu, kas nodrošināja padomju tautas uzvaru pār hitleriskajiem okupāntiem, un tādejādi montēcināt sociālistis-

kās sabiedriski politiskās iekārtas vēsturiskās priekšrocības. Šādi mēģinājumi sastopami daudzos izdevumos, kuros vēsture viltota visdažādākajos variantos. Piemēram, padomju karaspēka panākumus Baltijā dažādi buržuāziskie vēsturnieki mēģina izskaidrot nevis ar sī karaspēka stiprumu un karavadoņu kara mākslu, nevis ar pieaugušo PSRS militāro un ekonomisko potenciālu, ar armijas un tautas morāli politisko vienotību, bet gan ar to, ka viens no vācu ģenerāļiem ar savu līdzdalību savzvēstībā pret Hitleru (tā dēvētajā 1944. gada 20. jūlija kustībā) vājinājis vācu karaspēka vadību šajā reģionā.

Cik vien spēdami, pūlas arī "vēsturnieki" no latviešu nacionālistiskās emigrācijas aprindām. Viņi visiem spēkiem mēģina noslēpt latviešu tautas dziļo antifāšistisko noskaņojumu, noklusēt tās labāko daļu un meitu varoņo cīņu pret hitleriskajiem okupāntiem - gan Sarkanas Armijas rindās, gan partizāņu vienībās, gan pagrīdes organizācijās.

Tieši otrādi, par antifāšismu un sarkano fašismu brīvajā pasaulē rakstījuši ir vēsturnieki, ir citi publicisti nedz ko noslēpjot, bet mēģinot apgalisnot patiesības prizmi. Un noslēgumi:

"Tācu vēsturi nav iespējams grozīt. Padomju Latvijas sabiedrisko zinātņu speciālistiem un vēsturniekiem jādod pretspārs visiem mēģinājumiem viltot latviešu tautas slaveno pagātni. Jāturpina padziļināti izstrādāt tematiku, kas saistīta ar Lielā Tēvijas kara notikumiem Baltijā."

Ir tiesa: vēsturi nav iespējams grozīt ar Maskavas kara 40 gadu uzvaras dzīres svīnot pie vādas galītiem, pagrīdās derēs jauna LNĀ publikācija Resistance Movement in Latvia Mag. jur. A. Šilde - Grāmata papildināta ar jauniem materiāliem, kuŗas devis G. Rode un LNĀ. (Pirmais izdevums 1972.g.). Tajā latviešu tautas kakla kungi varēs iepazīties ar bruģoto, pasīvo un garīgo pretestību krievu okupācijā.

Resistance Movement in Latvia

1985.

Attention, World!

V. Kalniņš

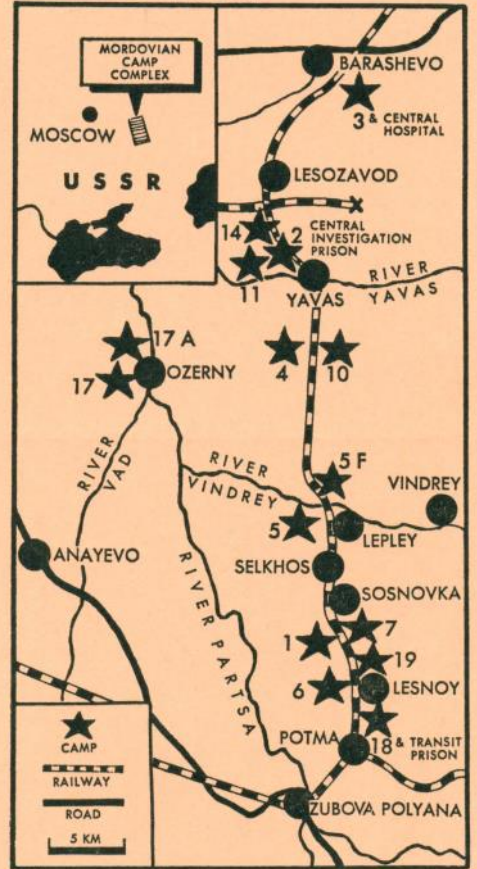
J. Kapostīņš †

Y. Galanskov

A. Ginsburg

Hundreds of thousands of honest citizens are still being sent to Soviet forced-labor camps, where human rights and human dignity are trampled on because of divergent political views. Among the imprisoned are many Balts, including the Latvians Kalniņš and Kapostīņš (See pictures).

1980. gads

Latvijas Satversmes Sapulces 1922. g.
15. februāra kopsēdē pieņemta

Latvijas Republikas Satversme.

Latvijas tauta savā brīvi vēlētajā Satversmes Sapulcē ir nolēmusi sev šādu valsts Satversmi:

I. nodaļa.

Vispārējie noteikumi.

1. Latvija ir neatkarīga demokrātiska republika.
2. Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai.
3. Latvijas valsts teritoriju starptautiskos līgumos noteiktās robežās sastāda Vidzeme, Latgale, Kurzeme un Zemgale.
4. Latvijas valsts karogs ir sarkans ar baltu švītru.

II. nodaļa.

Saeima.

5. Saeima sastāv no simts tautas prieksstāvjiem.
6. Saeimu ievēlē vispārīgās, vienlīdzīgās, tiesās, aizklātās un proporcionālās vēlēšanās.
7. Sadalot Latviju atsevišķos vēlēšanu apgabalos, Saeimas deputātu skaits, kurš ievēlams katrā vēlēšanu apgabalā, noteicams proporcionāli katra apgabala vēletāju skaitam.
8. Vēlēšanu tiesības ir abu dzimumu pilntiesīgiem Latvijas pilsoņiem, kuŗi vēlēšanu pirmā dienā ir vecāki par divdesmit vienu gadu.
9. Saeimā var ievēlēt katru pilntiesīgu Latvijas pilsoni kurš vēlēšanu pirmā dienā ir vecāks par divdesmit vienu gadu.
10. Saeimu ievēlē uz trim gadiem.
11. Saeimas vēlēšanas izdaramas oktobra mēneša pirmajā svētdienā un sestdienā pirms tās.
12. Jaunievēlētajā Saeima sanāc uz pirmo sēdi novembra mēneša pirmajā otrdienā, kad arī izbeidzas iepriekšējās Saeimas pilnvaras.

9

A. Eglītis un E. Voītkūns LNF telpās. 1985

LNF pārstāvji
R. Legzdiņš, A. Šalts, R. Šalta
apsveic zviedru tēlnieku,
kurš savulaik izkala brīvības
statuju,
Ragnar Mirmēdenu
95. gadskārtā.
1984

Baltiešu demonstrācijas gājiens Stokholmā. 29.07.1985.

Baltiešu demonstrācija Sengela laukumā. Stokholma. 29.07.1985.

LNF stands Frankfurtes grāmatu gadatirgū. 1985

Baltiešu „Brīvības un Miera” kuģa
sagaidīšana Stokholmā. 29.07.
1985.

4

Aizvadītā vasarā nemierīgajā Baltijas jūrā parādījās baltiešu Brīvības kuģis, prasot brīvību un cilvēku tiesības apspiestām Baltijas tautām.

Kopenhāgenā tiesāja mūsu tautas slepkavas.

Zinām, vēl burās nepūta brīvības vējš, vēl slepkava nav saņēmis sodu nedz Rīgā, nedz Maskavā.

Vēstis, ko saņemam no okupētās Latvijas, no pretestības ļaudīm, kā vienā balsī sauc: nepagurstiet savā politiskā darbā. Apklusīsit jūs, apklusīsim mēs.

LNF arī šogad iziet ar savām īpatnējām darba programmām, spieždamies tēvzemē un ģemdams no tēvzemes.

Sekoiet mūsu jaunajām publikācijām – Resistance Movement in Latvia, iecerēm – G. Rodes – Padomju savienības soda nometnēs un cietumos, Dr. A. Trapāna – Baltijas kara apgabals – Baltijas flotes un Baltijas robežapsardzība u.c.

Lūdzam mūsu darbu atbalstīt ar \$5. – Paldies!

ANDREJS EGLĪTIS,
Latviešu nacionālā fonda uzdevumā,
1985. gada vasarā, Stokholmā.

Kopenhāgenas manifests

Baltiešu tribunāls Kopenhāgenā deklarē, ka kādreiz neatkarīgo Igaunijas, Latvijas un Lietuvas valstu okupācija un anektēšana ir spīgtākais piemērs tam, ka Padomju Savienība pārkāpj internacionālos likumus un lauž līgumus, ko tā pati ratificējusi.

Masveidīga krievu imigrācija bīstami apdraud baltiešu identitāti un politisko struktūru: no okupācijas varas cieš valoda, kultūra, reliģija un pat vēstures mācīšana skolās. Baltijas valstu militarizācija ir pastāvīgs atgādinājums, ka pasaules miers ir apdraudēts.

Baltiešu tiesības uz pašnoteikšanos ir jāatjauno, tāpat kā jāizbeidz diskriminācija un ierakstīšanās šo tautu dzīvē viņu senču zemē. Pēc tam, kad ir uzklaustīti liecinieki par dažādiem dzīves un tiesību aspektiem un to pielietošana okupētajā Igaunijā, Latvijā un Lietuvā, Baltiešu tribunāls secina, ka Padomju Savienības rīcības rezultātā baltiešiem ir nodarītas un tiek nodarītas vēl tagad smagas netaisnības.

Baltijas valstu liktenis cilvēces vēsturē ir unikāls. Nekur citur pasaulē nav bijis parlamentāru demokrātiju, kuras tagad būtu okupētas, anektētas un kuras iekarotāja vara kolonizētu. Vienreizējs liktenis prasa vienreizēju pasaules demokratisko valdību rīcību. Mēs aicinām runāt par Baltijas valstu okupācijas jautājumiem visos pasaules forumos, prasot brīvību un neatkarību Igaunijai, Latvijai un Lietuvai.

Ar šo Kopenhāgenas manifestu mēs deklarējam, ka pašreizējā situācija Baltijas valstīs kaitē miera un brīvības iespējām Eiropā un pasaulē.

Sērs Džems Fosets (Sir James Fawcett)

Eiropas padomes — „Eiropas cilvēku tiesību komisijas” priekšsēdis.
(Anglija)

Teodors Feiter (Theodor Veiter)

Insbrukas universitātes prof.- Starptautiskā Nacionālo Tiesību un Reģionālisma Institūta — padomes prezidents. Cilvēku tiesību internacionālās līgas padomes loceklis. (Austrija)

Jurists Žans-Mari Dajē (Daillet)

Francijas parlamenta nacionālās aizsardzības padomes vicepriekšsēdis. (Francija)

Maikls Bordo (Michael Bourdeaux)

Kestonas kolleģijas dibinātājs un direktors. (Anglija)

Pēr Ālmarks (Per Ahlmark)

Ilggadīgs Zviedrijas rikstāga loceklis. (Zviedrija)

Las Ruinas Que Acusan
Las Ruinas Que Acusan
Las Ruinas Que Acusan

LAS RUINAS QUE ACUSAN

Latvijas Republikas Valsts Drošības dienests

Zviedrijā 1986. gadā.

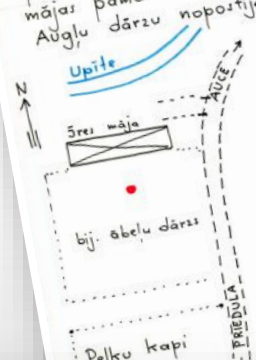
Zemgalē, Jelgavas apriņķī, bij. Veccauces pagasts apm 8 km dienvidos no Auces, pašā ceļa malā kas ved no Auces caur Vitiņa muižu uz Priedulu Mažeikiem, atrodas Putras mājas. Pirms II. Pasaules kara tā bija liela, bagāta lauku sēta - piedereja 2 brāļiem Burgiem.

1944. g. vasarā, krieviem tuvojoties, māju īpašnieki dārzā, dzīv. ēkas dienvidos pusē, zeme noglabāja vairākas kastes ar sidrabu, kristāla traukiem un zverādām. Māju iedzīvotāji aizbēguši un pamazām miruši. Latvijā viņiem radu nebija un lauku sētu pārņēma kolhozs, dārzā uzcēla strādnieku barakas. Ēkas pamazām nopluka, barakas nojauca. Uz dzīvojamās mājas pamata uzcēla 2-stāvu Tres māju kolhozniekiem. Aūglu dārzu nopostīja krievi.

Pēc gadiem, kad Latvija atkal būs brīva, vajadzētu turpu aizbraukt un ar metālu detektora palīdzību pārmeklēt bij. dārzā vietu, ēkas dievidos.

Ziņas par Putras mājām atvestas 1985. g. vasarā.

J. Niede

THESE RUINS ACCUSE

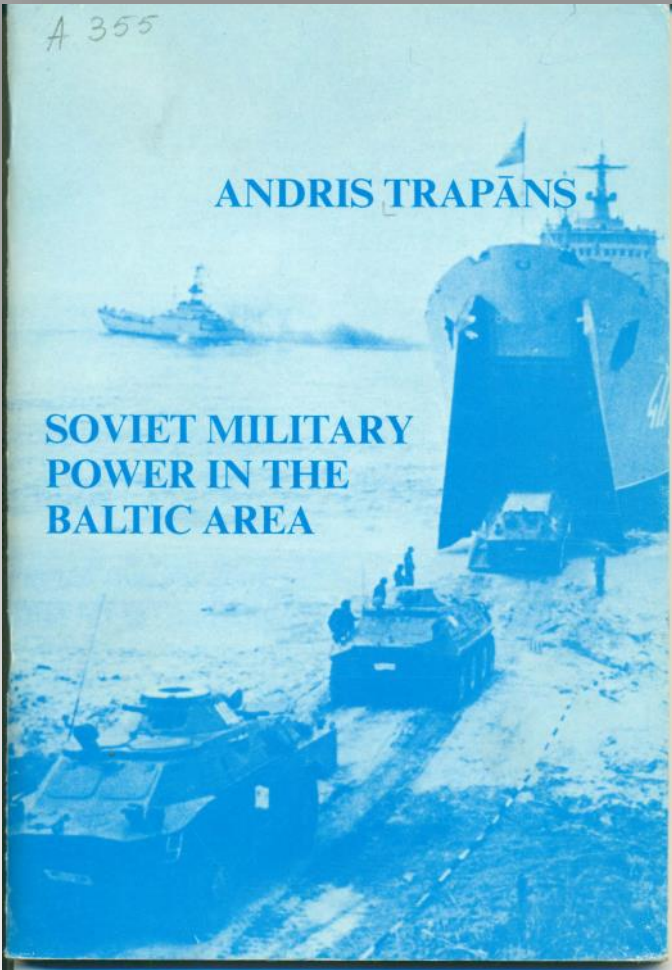

Tagad uz vecās mājas pamata uzcēla 2 - stāvu Tres ēka.

A 355

ANDRIS TRAPĀNS

SOVIET MILITARY POWER IN THE BALTIC AREA

A 947.43.08

PADOMJU VARAS IENAIDNIEKI

180.	Čerņis, Ēriņš	181.	Čerņis, Jānis	182.	Čerņis, Jānis	183.	Čerņis, Jānis	184.	Čerņis, Jānis	185.	Čerņis, Ēriņš	186.	Čerņis, Jānis	187.	Čerņis, Jānis	188.	Čerņis, Jānis	189.	Čerņis, Jānis	190.	Čerņis, Jānis	191.	Čerņis, Jānis	192.	Čerņis, Jānis	193.	Čerņis, Jānis	194.	Čerņis, Jānis	195.	Čerņis, Jānis	196.	Čerņis, Jānis	197.	Čerņis, Jānis	198.	Čerņis, Jānis	199.	Čerņis, Jānis	200.	Čerņis, Jānis	201.	Čerņis, Jānis	202.	Čerņis, Jānis
------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------	------	---------------

Katru baltiešu delēns Vīlād.
No Strupes.
Iesniegta apliecinājuma, kādēļ izziņots
nāts uz Rīgu, uz tīru. Sodīts ar 25 g.
notiesāts laukumā uz 10 g.
Uzrēķins no Rīgas, pēc tautības zīd.
Vērtējam draudzīgi noskaņots.
No Durbes.
Kāpteinis. Par partizānu darbību no-
tiesāts uz nāvi. 1950. g. 51. g. sēdēja
Stabu ielā, tad centrālcietumā.
Lauksaimnieks, Latgale.
No Valmieras apriņķa. Partizāna galoties
bija trīs lodes izšautas caur krūtīm.
Varonīgs zēns.
Sīdriņš.
Sodīts ar 25 g. Redzēts pēdējo reizi
1955. g. vidū.
Loti inteliģents. 1.80m garš. PFI-
dija barakas dienestu.
Notiesāts uz 25 g. Vīrnieks Latvijas
armijā. Dienējis ģen. Strekenbacha
divīzijā.
Brīvprātīgais?
Par piedalīšanos nemieros, paspīdus
sodīts.
Konkca Amuras soda apgabālā kā pus-
audze.
Konkca Amuras soda apgabālā kā pus-
audze.
Lauksaimnieks no Zemgales. Lauku mā-
jis pie mēmešu un māsas upēm. Latvi-
jis. Piedalījās vārdēdā. Neatlika.
Šolnieks, valstietis. Sodīts 25 g.
No Durbes apkaimes.

Fragments no čekas apcietināto sarakstiem

INF 1966. gada padomes vēlēšanu komisijas ziņojums.

22. janvārī, 1966. gadā, INF padomes vēlēšanu komisija, sastāvā no V. Kaulēna, S. Ozoliņa un E. Strazdiņa saņēma INF telpās vēlēšanu rezultātu konstatēšanai. Darbā, bez vēlēšanu komisijas vēl piedalās: A. Eglītis, A. Landsmanis un E. Ragovskis. Pirms balsu skaitīšanas vēlēšanu komisija konstatē: No izsūtītiem 719 sūtījumiem ar vēlēšanu materiāliem līdz rezultātu konstatēšanas dienai ir atpakaļ saņemtas 408 vēstules ar balsošanas materiāliem. No šīm vēstulēm 10 neatbilst instrukcijā paredzētiem noteikumiem un uzskatāmas par nederīgām. Derīgas 398 vēstules.

1966. gada INF padomes vēlēšanu rezultāti:

Padomē ievēlēti		
1.	Eglītis, Andrejs.	385 balsis.
2.	Teriņš, Jānis.	375 "
3.	Pavulēns, Valdis.	371 "
4.	Landsmanis, Arturs.	368 "
5.	Slokenbergs, Māris.	355 "
6.	Čuibe, Leons.	350 "
7.	Jansons, Richards.	350 "
8.	Kancāns, Eriks.	346 "
9.	Strautmanis, Arturs (jun)	333 "
10.	Strautjaks, Rūdolfs.	329 "
11.	Kaulēns, Vilis.	322 "
12.	Švābe, Igaļja.	322 "
13.	Sausiņš, Juris.	321 "
14.	Balodis, Agnis.	317 "
15.	Udris, Arvīds.	316 "
16.	Jansons, Skaidrite.	314 "
17.	Dunkele, Irēna.	312 "
18.	Rozenbachs, Ansis.	312 "
19.	Balodis, Daina.	307 "
20.	Dzalbe, Nora.	305 "
21.	Bulte, Volodemārs.	300 "
22.	Strazdiņš, Ernests.	297 "
23.	Kadiķis, Mārtiņš.	294 "
24.	Ozoliņš, Paulis.	284 "
25.	Svarēns, Valdis.	284 "
26.	Bušēvics, Juris.	267 "
27.	Klāvs, Daumants.	267 "
28.	Purviņa, Mirdza.	264 "
29.	Zirnis, Nikolajs.	264 "
30.	Udris-Johanson, Ilze.	255 "
Padomes kandidāti.		
31.	Mainačs, Francis.	254 balsis.
32.	Vikmanis, Jānis (sen).	248 "
33.	Krasts, Arvids.	245 "
34.	Čempe, Alfreds.	242 "
35.	Vilemsons, Visvaldis.	228 "
36.	Bērze, Ieva.	219 "

Vēlēšanu komisija:
V. Kaulēns (V. Kaulēns) *S. Ozoliņš* (S. Ozoliņš) *E. Strazdiņš* (E. Strazdiņš)

Pielikums I
LATVIEŠU NACIONĀLA FONDA NĀKAMĪBAS DARBA PROJEKTS
GLOBĀLA MĒROGA AR VIŠU ORGANIZĀCIJU LIDZDALĪBU).

OTRĀ FRONTE

Segvārda motivējums.

"Otrā fronte" domāts ka tas kopējs apzīmējums akcijai, kas šē tālāk aprakstīta. Tas neizslēdz iespēju, ka vēlāk var rasties cits, izteiksmīgāks apzīmējums.

"Pirmā fronte" šī sacerējuma izpratnē ir visas tās aktivitātes, ko mēs trimdas gados esam izveidojuši un vēl izveidojam balstoties uz argumenta, ka Latvijas valsts turpina tiesiski eksistēt, kā aneksijs ir nelikumīga un nav starptautiski atzīta. No šāda skatījuma izriet prasība restaurēt nelikumīgi iznīcināto Latvijas valsti.

Otrā fronte argumentu bāze ir cita. Šeit akcijas dibināmas uz tām starptautiskām tiesībām, kas pēdējos gadu desmitos radušās dekolonizācijas procesā, un kur vadītājs princips ir tautu pašnoteikšanās tiesības. Šī bāze aprakstīta tālākajās nodaļās. Ejot pa šo ceļu, agrākā neatkarība un apstākļi, kā tā gājusi bojā, nav sevišķi svarīgi elementi, toties priekšplānā izvirzās citi faktori.

Nav, protams, skaidrību vest citu tiklab "pirma" kā "otrā" frontē vienā laikā, vai arī pūrviest smaguma punktus no vienas frontes uz otru, jo šie ceļi viens otru neizslēdz.

Vajadzība pēc otrās frontes

Laikam tekot uz priekšu kļūs arvien grūtāk pamatot prasību pēc neatkarības ar varmācībām, kas nodarītas pirms 35 gadiem. Klausītājiem, par cik tie paši nepieder tā laika pseudzel un nav eiropieši, kļūs grūtāk iejusties apstākļos un novērtēt mūsu argumentus. Tēdi klausītāji par ti neapdrošinās ienemt stāvokli notikumos, par ko viņiem pašiem trūcīgas zināšanas, un kas pieder pagātnēi.

Zināms skaitis valstu tiesī vai netiesī atzinušas Baltijas valstis kā Padomju Savienības sastāvdaļu. Šādu valstu pārstāvji jūtas saistīti ar savu valdību lēmumiem un negribēs diskutēt šo lēmumu pareizību. Turpretim dekolonizācijas akcija iziet no stāvokļa šodien, tā nekomentē un nespricē par pagātni. Ar to jautājuma apsveršana iespējams piedalīties arī augstāk minētajām valstīm. Visas jaunzimušās valstis agrāk bija kādas imperijas neapstrīdēta sastāvdaļa.

LETTISKA NATIONELLA FONDEN
LATVIEŠU NACIONĀLAIS FONDS
POSTBOK 106, STOCKHOLM

LNĀ PĀRSTĀVJIEM, ATBALSTĪTĀJIEM, LATVIEŠU SABIEDRĪBAI.
PADARĪTAIS UN IECERES.

Latviešu Nacionālā FONDA INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds
1947. — 1988.
nr. 22 — 1988

Sarakstei — Box 108
101 21 Stockholm
tāl: 08 - 30 73 84

Birojs — Västmannag. 27b
Stockholm
Atvērts no plkst 12. — 17.

Cilvēki, esiet modri!

Vai Tautas Fronte ir tautas cerība?

Pēdējas nedēļas mēs visi ar satraukumu, izbrīnu un cerībām esam vērojuši notikumus Baltijas valstīs. Daudzi no mums vairākas dienas sēdēja pie radioaparātiem, lai noklausītos kā runātājs pēc runātāja norāva padomju varai pēdējās cīņās, goda un leģitimitātes driskas un atkāja to, kas tā ir: nāves un iznīcinības dzimavas latviešu tautai, nelāme visai pasaulei. Eksperti dažādās kultūras un saimniecības nozarēs atklāja to veidu, kādā padomju vara gadu gaitā ir sagrāvusi ziedošo Latvijas saimniecību un pārvērtusi to mašīnējai, kas ne latviešu tautai ne Latvijai nedod nekādu labumu, bet ir atbildīga par milzīgo krievu baru iepludināšanu mūsu zemē un par zemes, gaisa un ūdeņu bezmēra piesārņošanu.

Kā viss tas varēja notikt? Kāpēc padomju vara, kas vairs nebija tālu no savu plānu un mērķu piepildīšanās Latvijā, uzreiz pieļāvis šo attīstību? Jāsaka vēl, ka Maskava ir ne tikai pielaidusi šo attīstību, bet savā ziņā pati to ierosinājusi. Pie tam tā nav bijusi nekāda sākumā izplānota politika, bet lūzums noticis tieši pēc partijas konferences jūnijā. Ja ejam vēl tālāk pagātnē un salīdzinām Gorbačova runas, ko viņš teica 1987. gada februārī, Rīgā un Tallinā, tad redzam, ka pagrieziens ir gandrīz pa 180°. Lai arī kāda būtu partijas retorika, realitātes rāda, ka partija ir uzdevusi savu "virzošo un

vadošo lomu padomju sabiedrībā" un radījis sev blakus jaunu spēku — Tautas Fronti — kas savās prasībās daudzus svarīgos jautājumos atrodas pilnīgi pretējās pozīcijās.

Jaunais tautas milulis — Anatolijs Gorbunovs — savā lielajā runā Mežaparkā pateica to, ko tauta grib un sagaida, tieši to, kas dažas dienas vēlāk izvirzījās par Tautas Frontes galveno prasību: krievu ieceļošanas tūlītēja pārtraukšana un ekonomikas nodošana republikas rokās. Sevišķi šis pēdējais faktors ir ļoti nozīmīgs, jo kā Gorbunovs to pareizi norādīja, tā ir atslēga visu citu jautājumu sekmīgai nokārtošanai. Ja ekonomikas organizēšana un plānošana atkal būtu latviešu rokās un līdz ar to darba spēka kustības regulēšana, tad Latvijai netikai kā varētu apstādīt migrantu barus, bet arī atbrīvotos no dažiem simts tūkstošiem šo nevēlamo viesu. Līdz ar to būtu novērsts drauds mūsu tālākpasāvēšanai. Šis ir absolūtais prioritātes, viss pārējais, kas tuvinātu mūs neatkarīgai valstij, ir veicams pēc tam.

Novēroties no šīs dienas problēmām mums tomēr jāskatās nākotnē. Daudzu jo daudzu latviešu sirdis vēl arvien mit dzijas saubas un aizdomas par jauno, pozitīvo pārvērtību noturību. Vai visu līdz šim sasniegto nevar atkal atgriezt vecajās slīdēs viegls mājiens no Kremļa? Padomju vara nebauda un nekad nav baudījusi uzticību tautas masās un visi solījumi un runas tiek uz-

ņemtas ar lielu uzticību. Bet, ka attīstībai vēl pagaidām ir augstākās vadības atbalsts, par to liecina Gorbačova personīgie sveiciens Tautas Frontēm un fakts, ka partijas vadošās personas Baltijā ir nepārtraukti kontaktā ar vadību Maskavā. Var pieņemt, ka Gorbačovs uzskata, ka attīstība Baltijā stiprina viņa pozīcijas, ka tautas ir viņa pusē pretējai birokrātijas smagam nekustīgumam. Tikai neizmirsīsim, ka šie tautas sajūsmas un atbalsta uzplūdi redzami gan Baltijā, šur tur rietumu Ukrainā un citās nekrievu republikās bet ne pašā Krievijā. Tātad, Gorbačova tautieci ir visrezervētākie pret viņa politiku.

Kāda būs tālākā attīstība, to grūti ir ziņēt. Pēc paša Gorbačova plāna novembrī tiks izstrādāti un pieņemti Padomju Savienības konstitūcijas grozījumi, kas dos lielāku nozīmi un varu padomēm un līdz ar to parlamentiem (Augstākām padomēm) atsevišķās republikās. Partija nākotnē mazāk nodarbošies ar ekonomiku un ikdienas problēmu risināšanu, vairāk ar ideoloģiskiem un valsts vadības jautājumiem. 1989. gada martā būs jaunās vēlēšanas padomēm un līdz ar to AP. Par šo vēlēšanu raksturu valda vēl liela neskaidriba, jo tajās bez partijas kandidātiem piedalīsies arī Tautas Fronte. Kādas būs šo abu grupējumu attiecības? Kas un kā izvēlies kandidātus? Vai Tautas Fronte un partija izvē-

A 344.H

Zalzmanis, J.

DIE PREISGABE DER BALTISCHEN STAATEN 1939

EINE BEWUSSTE HANDLUNG
DER HITLER-REGIERUNG

JANIS ZALCMANIS
1987

A 344

VILIS LINIŅŠ

ĀRPUS PADOMIJAS KONCENTRĀCIJAS NĀVES NOMETŅU ŽOĢA

1987.

Jānis Barkāns

O. C. - 78

SODA NOMETŅU UN CIETUMU ĢŪSTĀ

Dokumentācija

Latviešu Nacionālais Fonds
Stokholmā
1990

LNF PĀRSTĀVJIEM, ATBALSTĪTĀJIEM, LATVIEŠU SABIEDRĪBAI.
PADARĪTAIS UN IEČERES.

Latviešu Nacionālā Fonda INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds
1947-1992
Nr. 29 - 1992

Sarakstei - Box 108
101 22 Stockholm
tāl.: 08 - 30 73 84

Birojs - Västmannagatan 27nb
Stockholm
Atvērts no plkst. 12.00 - 17.00

Kulturai. Maizei. Veselībai.

Sajos trijos vārdos visairāk izpaudies aizvadītos mēnešos Fonda valdes darbs. Summas kopsummā sasniedz ap Kr. 400 000.-. Daudz bērnu ģimeņu materiālā un reizē morālā apkopšanā visiem priekšā aizsteidzies LNF padomes loceklis A. Rozenbachs, ar apbrīnojamu aizrautību aprakstot Latvijas novadu un izdalot naudas veltes daudz bērnu ģimenēm. Ārpus Fonda padomes atzinība jāzīdē Janīnai Bukšai, kura apkopusi Rēzeknī un tās apkārtnē. Paldies pienāks arī citiem tautas palīdzības tālrunītiem kaut ar mazākiem veiciem, bet tie visi kopumā ir radījuši priekšzīmi veicamam darbam. Fonda pārstāvis Melburnā - Austrālijā, Dz. Veide daudz bērnu ģimenēm noziedojis sava koncerta atlikumu Kr. 10 000.- apmērā. Paldies! Vēl jāzīmē Fonda devums kursistiem bērniem Rīgā un cita veida medicīniskai palīdzībai Latvijā. Atbalstīta Tukuma bērnu vasaras nometne Gotlandē. Rēzeknes grāmatu apgāds, ar iecerīti veidot kultūras centru, saņēmis materiālu atbalstu. Rīgas Filharmonijas un Latvijas mūzikas skolotāju apvienība saņēmusi dažādas tehniskas ierīces savu darbu veikšanai. Misiņa bibliotēkai nodots laikrakstu arhīvs zviedru un citās skandināvu valodās, no kura valodu prasēs varēs tautai izgaismot trimdas latviešu - baltiešu pāļiņu politiskā darbā, šo zemju brīvības labā, veikumus kultūras un ekonomiskos sektoros. Tēvzeme gaida mūsu palīdzību un nedz vārdu plūdus atvēs. Mūsu tautas likums ir - nonācis izšķirīgā loka.

S.O.S

Reizēm šie burti parādās dienu reizi un negribot tie jāsaliek vārdā - glābiet mūsu dēvēles. Vai kāds kuģis vētrānā jūrā gājis bojā? Varbūt, ka tā arī ir, bet mūsu valsts kuģis vēl turas, kaut daudzreiz liekas, stūrmaņi vairs nevalda stūri, bet kuģis pats stūrē, kā nu kuru reizē iznāc, bet uzskrietāna sēkļi, šķiet, ir nenovēršama. Kuri būs tie viri, kas novilks no sekļa? Pēc Saeimas vēlēšanām? Vai latviešu tautā vēl glabājas tā saucamā klusā majoritāte, kura parādās tautas izšķirīgos un liktenīgos laikos? Jātic. Citādi valsts kuģis vāļāsies sēkļi, jo šodienas partijnieki un dažādu noprūpējumu pārstāvi ar savu šķelšanās postīgo garu un savstarpējā naida kultivēšanu nav tie viri, kuri gaidīti Saeimā. Nav gaidīti arī Volgas strādnieki. Ja nu mūsu valsts kuģis vēl turas - palīdzēsīm. Svētīdīsim glābēšanas rīkus. Bet mūsu tautas dēvēle vēl steidzīgāk jāglābj, jo tā slīkst neticības jūrā, un jāsūbās, vai viena daļa sasnies krastu. No mūsu tautas dēvēles komunistu zvērs ir spējis izraut lielu daļu no dievticības, ticības savien spēkiem, darba tikumu, mīlestību uz savu tūkoku, nacionālo pašapziņu un vēl daudzko. Un tomēr mūsu tautas apstēptā stipruma serde ir dzīva un tā var apaugt ar jaunu asipu miesu, jaunu dzīvības prieku, ja vien pati tauta dziļāk ieskatās sevī, tad atradīs ir kluso majoritāti ir stipruma serdi. Šī sevī ieskatīšanās ir jāskatī nekaņējoties, jo elementi, kuri izšķirīgi tautas pastāvēšanai, ir tautas izturība, ticība Dievam un nākamībai, ekonomisko problēmu izkārtošanai cilvēcīgā veidā un okupācijas armijas izvākšanā no mūsu zemes. Tas viss ir iespējams, ja

Andrejs Eglītis

A 947.43.06

E. Silzemnieks
(Ernests Blanks)

LATVIJAS ATDZIMŠANA

Valsts 10 gadu atcerei

1918 - 1928

Otrs izdevums

LNF
Latviešu Nacionālais Fonds
Stokholma
1989

ALFRĒDS STINKULS

Īkšķojot pa Latviju

ceļojuma piezīmes.

LNF stends 1989. gada
Dziesmusvētkos Helsingborgā

LNF PĀRSTĀVJIEM, ATBALSTĪTĀJIEM, LATVIEŠU SABIEDRĪBAI.
PADARĪTAIS UN IEČERES.

Latviešu Nacionālā Fonda INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds
1947-1992
Nr. 29 - 1992

Sarakstei - Box 108
101 22 Stockholm
tāl.: 08 - 30 73 84

Birojs - Västmannagatan 27nb
Stockholm
Atvērns no plkst. 12.00 - 17.00

Kultūrai. Maizei. Veselībai.

Šajos trijos vārdos visairāk izpaužas aizvadītos mēnešos Fonda valdes darbs. Summas kopsummā sasniedz ap Kr. 400 000:-. Daudz bērnu ģimeņu materiālā un reizē morālā apkopšanā visiem priekšā aizstādījis LNF padomes loceklis A.Rozenbachs, ar apbrīnojamu aizrautību apbraukājot Latvijas novadus un izdalot naudas veltes daudz bērnu ģimenēm. Ārpus Fonda padomes atzinība jāzētic Janīnai Bukšai, kura apkopusi Rēzekni un tās apkārtni. Paldies pienākas arī citiem tautas palīdzības talciniekiem kaut ar mazākiem veiktumiem, bet tie visi kopumā ir rādījuši priekšzīmi veicamam darbam. Fonda pārstāvis Melburnā - Austrālijā, Dz. Veide daudz bērnu ģimenēm noziedojis sava koncerta atlikumu Kr. 10 000:- apmērā. Paldies!

Vēl jāatzīmē Fonda devums cukurslimniekiem Rīgā un cita veida medicīniskai palīdzībai Latvijā. Atbalstīta Tukuma bērnu vasaras nometne Gotlandē.

Rēzeknes grāmatu apgāds, ar iecerī veidot kultūras centru, saņēmis materiālu atbalstu. Rīgas Filharmonija un Latvijas mūzikas skolotāju apvienība saņēmušas dažādas tehniskas ierīces savu darbu veikšanai. Misiņa bibliotēkai nodots laikrakstu arhīvs zviedru un citas skandināvu valodās, no kura valodu pratējs varēs tautai izgaismot trīdās latviešu - baltiešu pūliņu politiskā darbā, šo zemju brīvības labā, veikumus kultūras un ekonomiskos sektoros.

Tēvzeme gaida mūsu palīdzību un nedz vārdu plūdus avīzēs. Mūsu tautas liktenis ir nonācis izšķirīgā laikā posmā. Nenokavēsimies.

S.O.S

Reizēm šie burti parādās dienu realitātē un negribot tie jāsaliek vārdā - glābiet mūsu dvēseles. Vai kāds kuģis vētrānā jūrā gājis bojā?

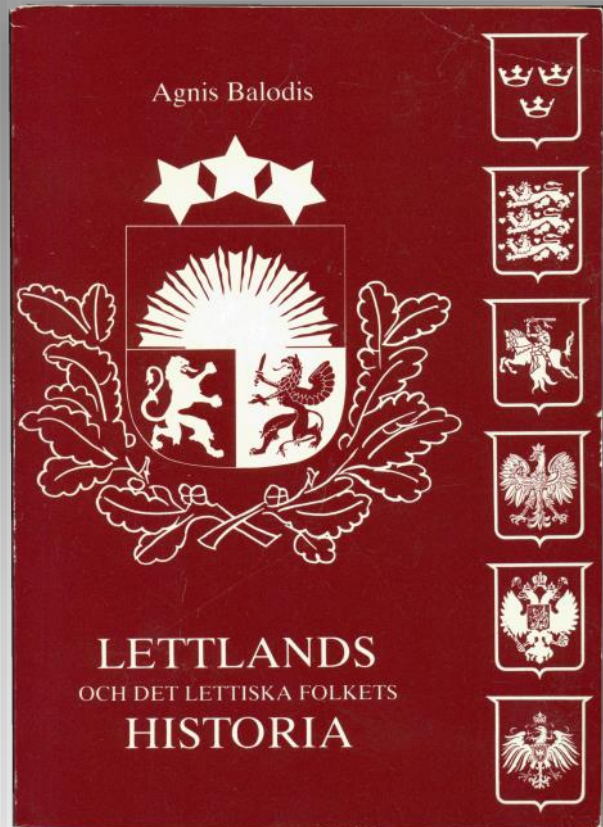
Varbūt, ka tā arī ir, bet mūsu valsts kuģis vēl turas, kaut daudzreiz liekas, stūrmaņi vairs nevalda stūri, bet kuģis pats stūrē, kā nu kuru reizi iznāc, bet uzskriešana sēklii, šķiet, ir nenovēršama. Kuri būs tie vīri, kas novilks no sēkļa? Pēc Sacimas vēlēšanām? Vai latviešu tautā vēl glabājas tā saucamā klusā majoritāte, kura parādās tautas izšķirīgos un liktenīgos laikos? Jātīc. Citādi valsts kuģis vāļāsies sēklii, jo šodienas partijnieki un dažādu nogrūpējumu parstāvji ar savu šķelšanās postīgo garu un savstarpējā naida kultivēšanu nav tie vīri, kuri gaidīti Saemā. Nav gaidīti arī Volgas strādnieki. Ja nu mūsu valsts kuģis vēl turas - palīdzēsīm. Sviedisim glābšanas riņķus. Bet mūsu tautas dvēsele vēl steidzīgāk jāglābj, jo tā sliktā neticības jūrā, un jāsaubās, vai viena daļa sasniegs krastu. No mūsu tautas dvēseles komunistu zvērs ir paspējis izraut lielu daļu no dievticības, ticības saviem spēkiem, darba tikumu, mīlestību uz savu tuvāko, nacionālo pašapziņu un vēl daudzko.

Un tomēr mūsu tautas apslēptā stipruma serde ir dzīva un tā var apaugt ar jaunu asiņu miesu, jaunu dzīvošanas prieku, ja vien pati tauta dziļāk ieskatās sevi, tad atradīs ir kluso majoritāti ir stipruma serdi. Šī sevi ieskatīšanās ir jāsāk nekavējoties, jo elementi, kuri izšķirīgi tautas pastāvēšanai, ir tautas izturība, ticība Dievam un nākamībai, ekonomisko problēmu izkārtošanai cilvēcīgā veidā no okupācijas armijas izvākšanā no mūsu zemes. Tas viss ir iespējams, ja vien vadonu mugurkauls nekļūst par

zirga loku. Iesim cauri briesmu pierunātai ziemai ka uzvarētāji, iesim roku rokā ar reālu palīdzību no visām brīvvalīm zemēm, šo palīdzību trīskāršojot visiem, kuriem tā vajadzīga. Jāatkārto, vajadzīgs ir viss no visa, no bērna muties līdz veco ļaužu mītnēm. Ar kautiņiem izdarīgas valdības saņemšanos un mūsu reālo klātieni no citām zemēm to var paveikt. Tā tam jābūt - lai pazustu bēds, pastāvēt vai iznīkt. Valdības vīri un citi vadītāji varētu samazināt savas algas, nebraukt grupās pa ārzemēm. Tie, kuri brauc limuzīnos, jāpatur un jāprasa ziedojums grūtumā iedzītai tautas daļai. Spekulantu - valsts izlauptāji būtu jābrīdina, ka viņi sev vij karātavu valgu, bet, iekams tas nesavelkas pārāk cieši, dot grūdieņiem. Ir kauns vai nav?

Un vispēdīgi - Latvijas vēstniecības un citi valsts institūti jāiesaista mūsu tautas Baltās grāmatas izvietojšanā Eiropā, A.S.V. un citos kontinentos, pirms AN debatēs par krievu apmelojumiem, skarot Baltijas valstis. Ko? Baltās grāmatas nav, kurā būtu kautiņi isumā savilkti visi okupantu nodarījumi pie mūsu tautas miesas un dvēseles, ieskaitot armiju. Tādu dokumentu jau sen vajadzēja izdalīt visiem AN delegāciju vadītājiem, lai reiz visi vismaz zinātu, kas mēs esam un ko mēs no krieviem gribam un ko krievi grib no mums. Ko? Baltās grāmatas nav? Ja tas tiešām tā, tad Ārlietu ministrijas atbildīgo darbinieku garnitūra steidzami jāatbrīvo no pienākumiem, atvītojot ar jauniem, pozitīviem cilvēkiem, kam rūp latviešu tautas nākamība.

Andrejs Eglītis

Brīvību Baltijas valstīm.

Zviedrijas labā spārna politiskās partijas uzsāka *Pirmdienas sanāksmes*, lai atbalsfītu kaimiņvalstu prasību Sanāksmes notika katru pirmdienu Stokholmā *Normalmstrong* plkst. 11.30 1991. -1992. gadā. No labās: Anda Eglīte, Andrejs Eglītis, Māra Strautmane

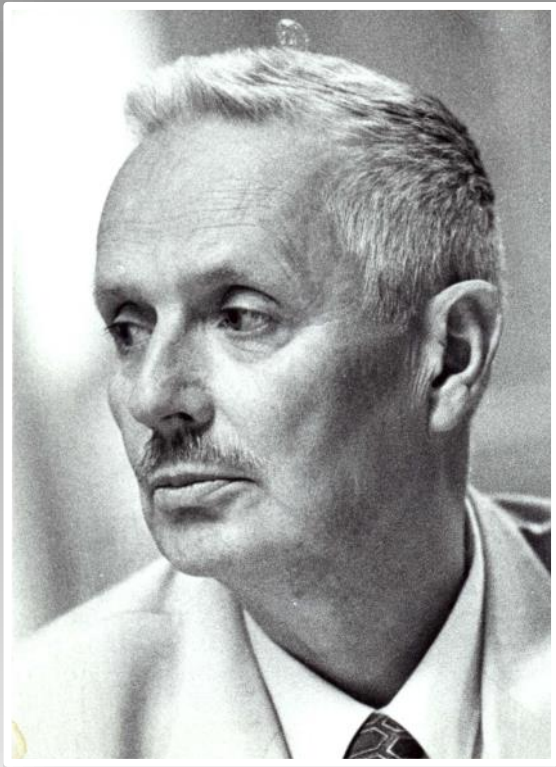
A9 (474)

Ād. Šilde

PRET KRIEVU VIRSKUNDŽĪBU

Dr. Miķelim Valteram veltīta apcere

Agnis Balodis

Pirmdienas sanāksme.

No labās:

Andrejs Eglītis, Anda Eglīte, Arturs Landsmanis

MANA LATVIJA

Dzidra Liepiņa

LATVIAN
LATVIE
Box 108,

Augsim Latvijai

Mana Latvija.

Piecdesmit gadu garš sapnis, kas pēkšņi kļuvis ar roku sasniedzams. Kāds tad tas izskatās šodien?

Brūkt uz Latviju es sāku jau septiņdesmitos gados, bet toreiz ceļš bija kā īsts "šķēršļu gājiens". Tālāk par Rīgu reti, kad izdevās tikt, un cilvēki, ko toreiz satiku, arī parasti bija vieni un tie paši.

1991. gadā, kad dzīve bija normalizējusies, internacionālā palīdzības organizācija "Star of Hope" no Zviedrijas ziemeļiem aicināja mani palīgā darbā Latvijā. Viņu mērķis bija apzināt bērnus-invalidus, bērnu dzīves apstākļus, iespējas un vajadzības. Šajā laikā, sazinoties gan ar Sociālo, gan Izglītības ministriju, Bērnu Fondu un Rūpju Bērnu, gan arī pēc skolu un slimnīcu ieteikumiem, esam apmeklējuši bērnus mājās, skolās un pensionātos, dodot padomus un gādājot dažādus palīglīdzekļus. Esam izdalījuši ap 100 invalidu ratiņus, no kuriem apmēram pusi samontēja zēni Cēsu cietumā. Ir iekārtotas rotajstibas bērniem un nodarbtību centri pusaudžiem. Atvērtas skolas klases Ilūkstē un Rīgā tādiem bērniem un jauniešiem, kam skolu durvis bija bijušas slēgtas. Dažādi speciālisti no Zviedrijas ir lasījuši lekcijas un vadījuši praktiskos darbus.

Savos ceļojumos varēju apmeklēt arī daudz bērnu ģimenes, kuru atbalstam Nacionālais Fonds ir atvēlējis līdzekļus. Daudz siltu un pateicīgu vārdu esmu dzirdējis un mēģinājis tos nodot tālāk. Bet ir arī daudz rūgtuma par grūtībām un netaisnībām pašu mājās.

Kad Andrejs Eglītis man jautāja, vai nevaru pastāstīt par dzīvi Latvijā, tad bija jādama, ko es īsti esmu redzējis, un vai tā ir tā patiesā dzīve?

Par Latviju es nevaru stāstīt visu aptveroši, tad būtu jāķeras pie daudziem skaitļiem. Kad es 1974. gadā pēc trīsdesmit gadiem pirmo reizi biju Latvijā, es brīnījos, cik koki ir lieli izauguši. Es biju laimīga just zemi zem kājām un dzirdēt bērnus runājam latviski. Viss jaunais, svešais un negribētais manam apziņas sietam izbira cauri.

-50-

Latviešu Nacionālais Fonds
Dibināts 1947. gadā
Stokholma

LNF Pārstavjiem, atbalstītājiem, latviešu sabiedrībai.
Padarītais un iecerēs
Latviešu Nacionālā Fonda
INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds
1947-1993
Nr. 31-1993

Sarakstei-Box 108
101 22 Stockholm
tāl.:08/30 73 84

Birojs-Vāstmannagatan 27 nb
Stockholm
Atvērts no plkst. 12.00-17.00

LNF Pārstavjiem, atbalstītājiem, latviešu sabiedrībai
Padarītais un iecerēs

Latviešu Nacionālā Fonda

INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds
1947-1994
Nr. 33-1994

Sarakstei-Box 108
101 22 Stockholm
Postgiro 35 14 82-5

Darbvēstības tālruni:
08-510 138 04, 08-641 48 21
08-83 57 52

Ceļš uz 18. novembra valsti

*Kalnā kāpu raudzīties,
Kas ar manu tēvu zemi;
Vai ar krievs, vai tatārs,
Vai irbite purināja.*

Šis rindas arvien ieskrien manās acīs, kad sastopas ar valdības lēmumiem un ekonomisko nostāju iepriekš lauksaimniecībai, mūsu zemes maizes arājiem-zemniekiem. Gadusimtepiem cauri tie dzinusi latviešu tautas maizes vaigu. Nu tā draud aprauties, un neticība rītdienai rēgojas lielās daļas zemnieku durvju priekšā. Šis neziņas posts apraud arī latviešu nākamību. Ja vēl ne šodien, tad rīt. Bez savas zemes maizes mūsu tauta ir lemta bojā ejai, neatkarīgi no visiem ārzemju ievēdumiem. Kas par divainām paralēlēm – komunisti arī sāka ar zemniecības iznīcināšanu, gan sadzenot kolchozos, gan deportējot. Tagad iznīcināšanas process sācies arī ekonomiskās politikas pielietošanu – zemnieku ražojumu nožņaugšanu turpat tīrumos. Laiks attāpies valdībām, lai nebūtu jādzied senā tautas dziesma mūsu valdības pils priekšā. Indrānu tēvs raudāja par nogāztiem kokiem, tagad arī aris raud par tīriem, kuņģis ienāk mežs.

Vilks aitās

Tīri vareni sākam liellītes – krievu armija atstājusi Latviju. Otrās pasaules karš beidzies Baltijā. Tā ir tāda starptautiska pamelošanās, jo armijas zaldātu gais ir aizvācies, bet militāristu gaiss gais arvien atrodas Latvijā, gan valdības likumu sargāts, gan zaglīgi izzagdamies mūsu tautas vidū. Mūs gaida smags cīņš. Otrās pasaules kara turpinājums par latviešu tautas būt vai nebūt ar apzīmējumu *wilks aitās*. Tā nu viņš ir vēl jēra ādā ielidz, koncentrējies 7 lielākās Latvijas pilsētās ar krievvalodniekiem

vairākumā un protams, mūsu galvas pilsētā Rīgā. Ir jāzsludina mūsu tautas modrības mobilizācija, tautas iesaistīšana kontrolē, par svešiem ieročiem dzīvokļos un to īpašniekiem ar viltotiem dokumentiem, vai arī bez dokumentiem. Kontrolē jāaicina arī starptautisko institūciju komisijas, lai maskavietis atkal nešā briemīgi brēkt par cilvēka tiesībām. Modrības mobilizācija jāsāk, iekāms vilks sāk savu piektās kolonnas darbu, var saukt arī citādi – mūsu tautas aplenkšanu. Tuvojas 18. novembra svētki. Netērēsim spīdošus vārdus. Mūsu tautas brīvības ceļā vēl smags gājiens priekšā. Un tomēr, mēs kujamies uz priekšu, kā nu kuņģī darba sektorā. Ar J. Jaunsudrabiņa vārdiem runājot kā protu, tā mauju. Tāpēc neriesim pie katra koka, ka viss, ko šodien darām, neder nekam.

Zagāj vakar, zogam šodien, zagsim rīt? Un plēšisimies arvien? Mūsu tautas raksturs 50 spaidu gados ir attālinājies no iepriekšējās paaudzes – mēs nemīlam viens otru. Latviešu valoda arī jāglāb. Bez tās nevar būt neatkarīga valsts – Latvijas valsts. Tēvzemi arī nevajadzētu skalīt krievu mēlē, ja vispār skaita. Svētki nāk. Gādāsim viens otram prieku, bez tā nebūs nekādi svētki. Bagātais pārēdies, nabagais slaucīs saujā drupatas. Tā nedrīkstētu būt. Visvairāk prieka gaida bērni, slimie, trūcīgie. Un, kad vēlēsim viens otram – sveiki svētkos, es atbildēšu "Esi sveicināts – vilks aitās."

Andrejs Eglītis

Savu zemi paturēt –
Savas mātes valodīņu;
Valodīņa zemi tur,
Zeme tur valodīņu.
Nevaram – viens bez otra nevaram.
Vienam zūdot, otrs mirst;
Vienam otrā turoties,
Itneviens mūs neizšķirs.

Turiet savu zemi ciet.
Zeme taisās projām iet.
Projām iet ar svešām kājām,
Prom ar šūpuliem un mājām –
Turiet ciet.

Andrejs Eglītis

Brīvības atslēgas ir tautas rokās

Izstādē Rīgā — Latviešu nacionālais fonds 50 gados

Vakar, 28.oktobrī, Rīgā, Latvijas Akadēmiskajā bibliotēkā, atklāja izstādi "Latviešu nacionālais fonds Stokholmā 50 gados".

Tādu ļaunu pieplūdumu jaunais Mišija bibliotēkas nams sen nebija pieredzējis, jo gandrīz vienlaikus ar fonda jubileju (tas dibināts 1947.gada 14.decembrī) šūpuļa svētki 21.oktobrī bija arī fonda idejas pamatloģotājam un dvēselei — dzejniekam Andrejam Egliņim (malējais attēls).

Kokli spēlēja un dziedāja Maija Čālīte. Dzeju skandēja aktrise Līdija Pupure. Latviešu nacionālā fonda valdes priekšsēdētāju Māru Strautmani sveica Zviedrijas vēstnieks Hanss Magnusons (vidējā attēlā), Latvijas Zinātņu akadēmijas un daudzi, daudzi citi.

Arī pats Latviešu nacionālais fonds tuvējās jubilejas priekšvakarā pasniezda dāvanas — sešas Latvijas skolas saņēma dāvanas: bet Rutzītu Miesu un Zemasles

vidusskolu skolēni — fonda stipendijas. To pamats ir augli no viena miliona zviedru kronu, kas noguldīts bankā Zviedrijā.

Jau 1992.gadā uz Rīgu atceļoja un Mišija bibliotēkā mājvietu atrada Latviešu nacionālā fonda Stokholmā arhīvs. Vai gaidāms, ka drīzumā uz Latviju varētu pārcelties arī pats fonds? Pagaidām šādu nodomu nesot.

Izstāde, kas stāsta par Latviešu nacionālā fonda darbību, izkārtota hronoloģiskā secībā no 1947.gada līdz mūsdienām, ļaujot interesentiem ielūkoties mīlu darbā, ko fonds paveicis, apkopojot un izplatot informāciju par Latviju, par tautas patieso stāvokli okupētajā dzimtenē, par latviešu brīvības alkām, par ceļu uz brīvību.

Izstādes autore — bibliotēkas darbiniece Arta Poriete.

Protams, visi klātesošie ar nepacietību gaidīja, ko teiks pats dzejnieks Andrejs Eglītis. Viņš atbildēja kā tava fonda lo-

Latvijā valdīja drūmais Staļina laiks, bet Eiropa un pasaule par Baltijas valstu okupāciju klusēja. Andrejs Eglītis arī atgādināja, ka ne viss ir pado-

— Ko mums vajadzētu tagad? Mums trūkst vienas grāmatas. Seit nav šīs grāmatas, tās nav arī svešumā. Šī grāmata varētu atstāt tikpat lielu iespaidu kā aizvesto saraksti. Tā ir Baltā grāmata. Sen tai vajadzēja būt.

Mūsu diplomāti reizēm pasaulē taustās, viņi nevar minēt visus argumentus, bet tiem vajadzētu būt šajā grāmatā. Tā būtu reizē apšūdzība, bet reizē arī grāmata, kas pasniež roku: mēs negribam naudu un karu, jo lielam uzvarēt mazo nav nekas vairāk kā kauns. Tādai grāmatai ir jātop.

Kāliis Staļba smūktis tāis, ka atē.

matu, ko sauc par Dainām, mēs varam likt blakus Bībelei. Es saku — grāmata, kas taps, Balto grāmata, arī mēs liksim blakus Bībelei, jo tur būs tik daudz cietānu, ka dvēsele šai grāmatai arī cietējiem jutīs līdzī. Šāda grāmata ir vajadzīga, nevis jāloka mugura Maskavas priekšā.

Brīvība nenāk aulekšiem ne pie vienas tautas. Tā ir grūti jāizciena. Man vienmēr prasa: "Pie kā stāv Latvijas brīvības atslēgas?" Ne pie viena cita kā pie latviešu tautas. Punkts. Amen.

Andrejs Sprōžis,
"LV" nozaru virsredaktors
Foto: Arta Blumhārns

LNF Pārstāvjiem, atbalstītājiem, latviešu sabiedrībai
Padarītāis un iecerēs
Latviešu Nacionālā Fonda
INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds Sarakstei — Box 108 Darbvedības tālrunis:
1947 — 1998 10122 Stocholm Stocholma:0851013804, Nr. 835752, 208222
Nr. 36 — 1998 Postgīro 351482 — 5 Latvija, Babīte:2919189

**Mosties,
latviešu tauta!**

Mosties latviešu tauta. Vēl tevī ir dzīvs Dāvida gars. Goliāts ir tas pats vecais maskavietis.

Cauri vēstures sējumiem dzirdam — tas slepkavojis un verdzinājis tautas, ar varu un viltību tās pakļāvis un daudzās arī iznīcinājis. Ko grib šodien nabadzības apstātais Maskavas Goliāts? Atpakaļ Baltijas valstīs, atgūt Latviju. Bet mēs nedrīkstam izzīties un Latvijas valsts 80 gadus sviņšim ar bungām un trompetēm, ar karogotu Latviju visgarām robežām. Lai ienaidnieks saraujas. Būsim lepnī. Mēs vēl esam un būsim. Jaunā gada simtenī ieiesim ar paceltu galvu. Mūsu brīvības ceļš šodien sarežģīts — Eiropas valstu padomu džungļos, sakārā ar pilsonības likuma pieņemšanu un tā nāvigām sekām latviešu tautai. Tas arī iespējams. Te runa par tūkstošiem krievu un mūsu pašu murgainiem zīlējumiem, kuri svārstās starp valsts nodevību un cerībām. Maskavas Goliāts esot mainījies uz augšu? Maskavas Goliāts nemainās. To atcerēsimies. Un Neatmirsisim — pēckara gados Latvijā Maskavas iepludinātos tūkstošus un vēlreiz tūkstošus krievu okupantu vai kolonistu, savu naidīgo uzdevumu veikšanai pret latviešu tautu. Mūsu Latvija nekad nevarēs šo cilvēku Masu pabarot — mūsu mazā zemīte. Izeja? Atpludināšana atpakaļ uz tām vietām no kurienes tie nākuši. Briesmas, kādas mūsu tautai draud, pavissam vāji skaidrotas Eiropas valdībām un arī Apvienotām Nācijām. Kolonistu, okupantu atpludināšana, tautas pastāvēšanai, jāiesaista Vispasaulē valūtas Fonds un citi. Tas būs garš un grūts ceļš, bet nav neiespējams. Dāvid. Tautas dēvētais gars. Nebaidi Brīvu, demokrātisku, Latviju. Nost ar divvalodu murgiem. Latviešu valodu — vienīgo valsts valodu!

Andrejs Eglītis, Rīgā

Svešais cilvēks cērt un cērt
Mūsu tautas saknes.
Mostieties modnāmi,
Mūsu tautas briesmās
Mēs izmirstam.
Stāvi taisni latvieti

Bijetena saturu veidojuši M. Strautmane un O. Leitāne.

**Latviešu nacionālā
Fonda darbība**

Pagājušā gada Latviešu Nacionālais Fonds atskaitījās uz 50 darba gadiem. Lai tautai Latvijā doto ieskatu par darīto, Mišņa bibliotēkā, Rīgā, 1997. g. 28. oktobrī atklāja izstādi kurā ļoti pārskatāmi bija redzams Fonda darbs aizvadīto gadu gaitā, gan kapitāldarbi kā "Šie vārdi apsūdz", "Latvia — Country and People", gan neskaitāmas mazākas publikācijas un brošūras par Latvijas likteni, arī svešvalodās. Izstādi iekārtoja Mišņa bibliotēkas darbinieki Artas Porietes vadībā. To atklāja bibliotēkas direktore Anna Šmite un Fonda dziesme — ģenerālsēkretārs Andrejs Eglītis apskatīja nozīmīgākos veikumus. Atklāšanā bija klāt pāri par 200 dalībnieku. Par izstādes apmeklētājiem Anna Šmite 25. novembra vēstulē raksta: "Izstāde turpinās. Te nāk ne tikai lasītāji, nāk ļaudis uz pasākumiem, kuri norit mūsu zālē."

Visatsaucīgākie uz LNF jubilejas pasākumu tomēr bija Latvijas Radio ļaudis — ieraksti skanēja pāris nedēļas vismaz reizi dienā." Izstāde turpinās līdz 6. decembrim un kopējais apmeklētāju skaits ir ap 2250.

Fonda darbs Latvijā ar šī gada augustu kļuvis vēl aktīvāks, jo uz pastāvīgu dzīvi Latvijā, Rīgā, ir atgriezies LNF dibinātājs, dvēsele un nenogurstošs darbinieks visus šos vairāk kā 50 gadus, ģenerālsēkretārs Andrejs Eglītis, lai palīdzētu tautai Latvijā rast ceļu uz labāku, gaišāku nākotni.

Latvijā tiek veidota LNF pārstāvniecība, un pirmo reizi Fonda vēsturē mums ir pārstāvji Latvijā — var griezties pie Otiļijas Leitānes pēc informācijas par Fonda darbību. Zviedrijā turpmāk visu darīs Fonda valde Māras Strautmanes vadībā. Paredzams, ka būs vēl vairāk darba. Fonds turpinās atbalstīt daudz bērnu ģimenes, skolas un jauniešus. Cik vien iespējams, vajag atbalstīt jauniešus viņu vēlmēs apgūt zināšanas. No 1997. g. dibinātā LNF stipendiju fonda augļiem izdalītas pirmās stipendijas skolu jaunatnei. Šis darbs turpinās un jāvērs plašumā, cerot arī uz citu latviešu organizāciju atbalstu.

Harijs Valdmanis, Oslo

LNF Pārstāvjiem, atbalstītājiem, latviešu sabiedrībai
Padarītāis un iecerēs
Latviešu Nacionālā Fonda
INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds Sarakstei-Box 108 Darbvedības tālrunis: 46-8-51
1947-1999 10122 Stockholm Stoholmā: 0851013804, 835752, 208222
Nr. 37-1999 Postgīro 351482-5 Latvija, Babīte: 2919189

-2000-

Mēs tevi sveicinām ar baltu puķi, nezīnāmais 2000. gads! Mēs lūgšim Dievu, lai mūsu Latvijā vairs netek asins upes un svešinieks vairs nenāk mūsu tautu nokaut, kā tas noticis vecā gadu tūkstošos. Mēs lūgšim Dievu rītos un vakaros, dienvidos un ziemeļos. Lai mums dzimst tāda jaunā audze, kas sargā Latviju kā savu acu gaismu mūžīgi mūžos, un bērnu balsis pret sauli gaviļēt neapklus.

Lai baltā puķe rāda ceļu starp citām tautām mieram un mīlestībai.

Andrejs Eglītis

*Tas jaunais gadu simtenis, tas nenāk
pret mums ar tauru pūtieniem un
sensenīgām daļiņām. Tas negrib dzirdēt mūsu
vaimanas par tautai nedzīstīgo sistām
vainām. Tas nežēlīgi prasa, kur mīt tas
spēks, kur mazā lielums rakstīts?
Tas nemirstīgs.
Ar vecā simta asiņām uz tautas pierēm
Cīņās tas ir šlakstīts.
Tev, jaunais gadu simtenis, tas šodien
zināšanai te rakstīts.*

Andrejs Eglītis

**Ko bērni Latvijā sagaida no
21. gadsimta?**

Vai mūsu bērni ir zinātkāri, mērķtiecīgi, lepnī uz savu ģimeni, skolu un valsti? Kādu ceļmaizī viņi ir saņēmuši un ko sagaida nākotnē?

Pārdomas rodas, kad ģimnāzijas izlaiduma aktā Latvijas himnu dzied tikai operdziedātāja. Elitārā Rīgas vidusskolā, radio aptaujā, tikai viena meitene zina, kas notika 4. maijā, bet cita, kas uzaugusi krievu ģimenē, neko nav dzirdējusi par okupāciju un deportācijām. Ko zina viņas klases biedri - latvieši? Skolā par to nav runāts. Atbildība gulstas, pirmām kārtām, uz vēstures skolotājiem. Grāmatas ir, bet vai visi skolotāji var atļauties iegādāties jaunās grāmatas, lai iepazītu un izvēlētos savam darbam piemērotākās? Tomēr ir skolas, pat, tālu Latgalē, kur neatļaidīgi vēstures skolotāji izrādījuši ne tikai apkārtnes vēsturiskās vietas, bet aizveduši savas klases arī uz Rīgu iepazīt galvaspilsētu un Okupācijas muzeju. Cits vēstures skolotājs pats sastādījis vēstures grāmatu.

Tas pats attiecas uz literatūras mācīšanu. Variācijas ir lielas. Laba tiesa skolotāju iet iebraukto ceļu un mācību laiku aizpilda ar Andreja Uptiņa "Zaļo zemi" un Viļa Lāča daiļradi. Nav jau viegli meklēt kaut ko jaunu un vēl mācīt to citiem.

Un kristīgās audzināšana un ētika? Kādas iespējas ir vecākāim iegādāties jaunās grāmatas? Esmu sastapusi vairākas ģimenes, kas mēģina novilcināt bērnu skolas sākšanu - naudas dēļ. Atkārtoti dzirdēts stāsts par brāļiem, kas apmeklē skolu katru otro dienu, jo zābaku pāris tikai viens. Tagad tāds nezinu. Internātskolās gan, bērniem piektdienās uz māju ejot, mātes lūdz, lai skola iedod līdzī kaut ko ēšanai. Pirmdienās bērni atgriežas izsalkuši. Lauku bērni ir paēduši, bet skolai naudu grūti sapelnīt. Satiku māti, kas ar piena kanniņu apstaigāja kaimiņus, lai viņas trīs zēni varētu piedalīties skolas izbraukumā. Trūka dažu santīmu.

Bet ko saka bērni paši, par ko viņi raizējas, ko vēlētos redzēt, par ko sapņo? Mēģināju ieklausīties, gan sarunās, gan lasot viņu sacerējumus.

**LNF valdes sēde 1998. gada
16. jūnijā Stokholmā.**

No labās:

R. Jansons, V. Vilimsons, M.
Strautmane, A. Eglītis, G. Balode

**ANLNF padomes sēde Stokholmā
2001. gadā.**

No labās:

M. Strautmane, R. Upmale,
H. Valdmanis, M. Karlsson-Balode,
A. Strunke, R. Jansons, A. Rozenbahs,
I. Meija, A. Orba, J. Zaķis

LNF Pārstāvjiem, atbalstītājiem, latviešu sabiedrībai
Padarītais un iecerētais
Latviešu Nacionālā Fonda
INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds
1947-2000
Nr.38-2000

Sarakstei-Box 108
10122 Stockholm
Postgiro 351482-5

Darbvedības tālrūpi:
Stokholma: 0851013804, 835752, 208222
Latvija, Babīte: 2919189

"Katras tautas svēts pienākums ir zināt savu vēsturi"

Vai latvieši Rīgā noturēsies?

Dzejnieks Andrejs Eglītis, ko viņa priekšpusdienu pastaigās no Martas ielas līdz Daugavmalai sastopu, dažādā izteiksmē mani aizvien apsviecina nevis ar tradicionālu "labrīt" vai "čau", bet allaž uzdod kādu retorisku jautājumu, uz ko pats arī parasti atbild, stiprinādams mani nacionālā apziņā. Nesen viņš man ļoti satraukts belzīgā tiešumā noprasīja: "Cik ilgi mēs šē vēl noturēsimies?" Izteiksmīgais žests skaidri rādīja, kas jāsaprot ar mazo vārdiņu šē. Mēs sastapāmies pie Paula un Petera Vermisāžas, no kuŗas priekšas jau pirms krietaņa laika kāds krieviskas sejas īpašnieks un krievisks runātājs mūs bija padzinis, bīzdams, lai stāvam patālāk no apmales, kas satur abu bagātņieku visai bezgaumīgi sasētās puķes. Uz sīvo jautājumu tiecos atbildēt līdzībā, izraudzīdamies kādu faktu no vēstures, kas daudziem aizmirsies, kā aizmirsušās krievu un vācu pārestības, ko nu dažs bezdzimtenes minzenegens (Ojārs Spārtiis, Nils Muiznieks, Kārlis Streips etc.) jau tiecas transformēt latviešu aplaimošānā, par ko pazemīgi jāpateicas, atjaunojot vecas slavas zīmes, izdodot nenozīmīgas

grāmatas tāpēc vien, ka tās sacerējuši bagāti kungi, kas var literāras lubas iespēšanu labi apmaksāt. Es dzejņiekam pieminēju senu vācu mācītāja Augusta Bīlensteina jautāšanu no katedras, jautājumā ietverot latviešu noniecinājumu. Bīlensteins gan darbojās Dobeļē, Rīgā tikai pa laikam iebraukdams, bet šim apstāklim jau nav nozīmes. Dobeles prāvests patētiski saviem domu biedriem prasījis (ne bufetē, bet oficiālu runu sakot): "Vai kādreiz pienāks laiks, kad no katedras latviešu valodā runās par sūņinām, protoplazmām u.t.t., par to es šaubos (das bezweifle ich)." Un es, atgādinājis par Bīlensteinu, ka viņš vēlējies saukties bez šķaņas savā uzvārdā un vēlējies diskutējās paturēt sev pēdējo vārdu, nav tomēr jaudājies paturēt savas īstenās dzimtenes īpatnību, kas to atšķir no pārējās Vācijas, nedz spējis ar savu brīnēšanu par latviešiem apturēt mūsu tiekšanos pēc izglītības tai nozīmē, ka viens otrs latviešu cilmes histologs varbūt par sūnu pateicis vairāk nekā Bīlensteina tautieši. Patētiski māju pāri Vērmanes dārzam: tā otrā stūrī savulaik dzīvoja Jānis Ērenpreiss, kuŗa sūnas morfologijas pētījumi pasaulē pazīstami plašāk nekā Bīlensteina grāmata "Ein glückliches Leben".

Ar visu manu izvairīgu atbildēšanu un aplinku runāšanu Andrejs Eglītis bija sabargojies, lietojot vecu Elģera vārdu dvēseles stāvokļa raksturošanai. Šķīroties dzejnieks gluži izbiedēja, sacīdams man, ka es zinot gan, kā noturēt pozīcijas, bet neteicis palika par galveno - ka es nedaru (mēs nedarām) tik daudz, cik spējam un cik no mums prasa tautas pastāvēšanas interese.

Dzejnieka Andreja Eglīša regulārā ceļā pa Tērbatas ielu nav iespējams paiet garām Ķeņiņu ģimnazijas ēkai, kuŗā savulaik latviešu sabiedriski darbinieki ar īstenu laikmeta aktualitātes izpratni prata saviem audzēkņiem dot tādas uzdevumus, kādi nodrošina skolota cilvēka palikšanu savas tautas vidū, nekēmojoties pakal ne krieviem, ne vāciešiem, bet īpaši izceļot savu zemniecisko (latvisko) izcelšanos, ar ko klājas ne vien lepoties, bet ikbrīd aizstāvēt sevi kā šīs vienības daļu. Anna Rūmane - Ķeņiņa, Atis Ķeņiņš ir personības, kuŗu nopelni tolaik padarāmi par cildināmiem arī šobrīd, kaut arī Ķeņiņu skola

Protokols nr 341 98-06-16

Noklik M. Strautmanes dzīvokli.
Piedalās: Andrejs Eglītis, Richards Jansons,
Viļvaldis Vilcinskis un Māra Strautmane.

Vasaras komandējumam "Datori Latviešu
lauku skolām" cēla 12. decembrim 2000kr
Stipendijām 1998. gadam ir apņemas
50.000 kronas.
"Atelpas" bērniem monstrenim pūtiets
2000 kronas.

LNF informācijas kļūmes pūtiets
gataus oktobra mēnesā rīcēt.
Iespējamās iespēps trīs mēnešos
Latvijā.

Šī valdes sēde var izvadīties pūtijs
Arietiņā ar Andreju Eglīti. Arī
ceļ, ka dzīvokļa jautājums vāra
darīnāta būs atkārtots.

Valdes priekšsēdētājs
Dzīvokļa jautājums

Atbilstoši:
Jānis LNF pārstāvis Bīstams Austrāja
Richards Jansons
26 Chesmside Str
Cranage, Ald 4051, Austrālija

98-09-09

Protokols Nr 342

Valdes sēde rīcētā 9. septembrī
Māra Strautmanes dzīvokli
Piedalās: Māra Strautmane, Richards
Jansons, Gabriela Baloda (protokols)

• Lūgums no Strogoņovas (2 vārdi par vārdu)
Pārbūvēt aktīvu apstākļus (pa atkārtot
apstākļotājām - mūksēt 2000 kr.

• Valdes pūtiets pūtiets 12. jūnijam
(nodot parbaudītāri Dz. Lepma)

• P. Eglītis arīnā Dz. Lepma 5000
(bez valdes lēmuma)

• Pūtijs lēmuma 10 lēmumu cēlām
un rīcēt un pūtijs lēmumu lēmumu lēmumu
- 255 kr (2350 kr.)

• Datori - Pūtijs rīcēt (Pūtijs rīcēt)
un Pūtijs rīcēt (Pūtijs rīcēt) arīnā 10.000 kr.

• Jansons cēlām 14. jūnijam pūtijs
74.500 kr. Dz. Lepma 57.000 kr.
arīnā un mūksēt 3000 kr.
datoriem 20000 kr.

Valdes priekšsēdētājs
Protokols Gabriela Baloda

Andris Tīrums, Māra Strautmane, Inese Levāne. 2003

Vēstule no Ļaudonas

Ģimenē esam 8 cilvēki. Mēs, vecāki, strādājam savā saimniecībā. Bērni – Jānis mācās Ļaudonas vidusskolas 10. klasē; paralēli apgūst traktorista iemaņas; Emīls mācās 8. klasē, patīk spēlēt pūšamos instrumentus; Reinis mācās 4. klasē, spēlē teātri, apmeklē vizuālās mākslas pulciņu, darbojas mazpulku organizācijā „Ļaudonieši”; Mārtiņš Toms mācās turpat, kur brāļi. 4 gadus vecais Niklāvs dzīvo mājās un pieskata cāļus, bet 1 gadu un 9 mēnešus vecais Valters mācās pateikt pirmos teikumus.

Skolas bērni katru rītu mēro 8 kilometrus garo ceļu uz skolu. Iestājoties vēsākam laikam, bērniem radies problēmas ar apģērbu. Bērni visu vasaru ir čakli palīdzējuši, ravējot dārzu, kopjot cūku, pārbaudot savu drosmi bišu dravā. Visi strādājam, cenšamies atpūtai veltīt diennakts tumšo daļu. Taču lielā dižķibeļe visu sagroza pēc sava prāta. Vecajai mājai vajadzīgs remonts, bet trūkst naudas, tāpēc pašlaik visi mitināmies mammas mājā, divās mazās istabīņās.

Ir ļoti smagi ap sirdi, domājot par nākotni, ko darām nepareizi un kāpēc esam tik bēdīgā situācijā. Tad ir nepieciešams kāds saules stariņš, kāds eņģelītis, kas spēj uzmundrināt un palīdzēt. Tāds jauks uzmundrinājums mūsu ģimenei bija pirms pagājušajiem Ziemassvētkiem, kad mēs bijām izvirzīti pārstāvēt

Madonas rajonu pie Valsts prezidenta Valda Zatlera pils egles iedegšanā.

Anita Veikšāne, Ļaudona.

Veikšānu ģimene Rīgas pili 2008. gada 12. decembrī

Šādā somiņā Inese Levāne

Kā gan neēdis bērns var domāt par mācībām

Jau nā mācību gada četriem mēnešiem valsts budžeta līdzekļi 1. klases ēdināšanai ir nodrošināti līdzšinējā apjomā – Ls 0,80 dienā vienam skolēnam, arī plānojot 2010. gada budžetu tie pieprasīti nepieciešamajā apjomā, informēja Izglītības un zinātnes ministrija (IZM).

Valsts budžeta līdzekļus piešķir pašvaldībām pamatizglītības iestādes skolēnu ēdināšanai konkrētās pašvaldības teritorijā esošajās pamatizglītības iestādēs, kurās skolēni apgūst pamatizglītības programmas, neatkarīgi no izglītības iestādes statusa.

„Veselīgs uzturs ir bērna fiziskas un psiholoģiskas attīstības viens no būtiskiem priekšnoteikumiem. Veselīgi uztura paradumi nozīmē ne tikai pilnvērtīgu uzturu, bet arī regulāru ēšanas režīmu, tāpēc nebūtu pieļaujams, ka bērns pusdienas neēd vispār vai aizstāj ar neveselīgu pārtiku,” teikts IZM paziņojumā.

Citu klašu skolēnu ēdināšanai valsts budžeta līdzekļi patlaban nav paredzēti. Bet mērķis ir dot iespēju pašiem bērniem, kuri nāk no sociāli neaizsargātām un maznodrošinātām ģimenēm. Latvijā, tāpat kā Igaunijā, ir mērķis ar brīvpusdienām nodrošināt visus pamatskolēnus un atsevišķos gadījumos arī vidusskolēnus.

Bet šodienas sarežģītajā ekonomiskajā situācijā Latvijā daudzviet skolēni dzīvo tukšiem vēderiem. Pašvaldībām ir grūtības īstenot pienākumu brīvpusdienas piešķirt bērniem no maznodrošinātām un trūcīgām ģimenēm. Tā ir realitāte. Sakarā ar algu samazinājumu, ar augsto bezdarba līmeni daudzas ģimenes dzīvo uz nabadzības robežas. Īpaši smaga situācija ir Latgalē.

Andreja Egliša Latviešu Nacionālais Fonds šajā mācību gadā vairākām skolām piešķir atbalstu brīvpusdienām skolēniem ar īpaši grūtiem apstākļiem. Patlaban 150 bērniem ir dota iespēja katrā skolas dienā vismaz reizi dienā paēst siltas pusdienas. AELNF paredz arī turpmāk sniegt šāda veida atbalstu.

Miļš, liels paldies no **Mežotnes** pamatskolas audzēkņiem par piešķirto naudu brīvpusdienām. Mācību grāmatas mūsu skolas skolēniem līdz šim pirka skola, kā būs nākamgad – nezinām, jo jau šā gada budžets mums ļauj samaksāt tikai par pakalpojumiem un apkuri. Dārgi maksājām par sporta zāles īri. Skolā visi esam draudzīgi un satīcīgi, kā jau mazā lauku skolīnā.

uzplaukumu. Pieredze diemžēl rāda, ka jaunieši, kuri savu izglītību turpina ārzemēs, tur bieži arī paliek pēc izglītības iegūšanas, un tas Latvijai ir liels zaudējums.

Centīsimies turpināt šo svarīgo darbu, lai mūsu bērni un jaunatne varētu izaugt un izglītoties Latvijā. "Ikvienam ir rokas jāpieliek, lai lielais darbs uz priekšu tiek."

Harijs Valdmāns.

Jaunatne nāk talkā

Jaunā LNF līdzstrādniece Inese Levāne:

Esmu dzimusi 1977. gadā trīs bērnu ģimenē. Lubānā, Madonas rajonā. Mācījies Lubānas vidusskolā, brīvajā laikā piedalījies latviešu tautas deju grupā. Vidusskolas pēdējā klasē, pabeidzot speciālus kursus, ieguvu latviešu tautisko deju skolotāja kvalifikāciju. 4 gadus studēju Latvijas Kristīgajā Akadēmijā, iegūstot augstāko profesionālo sociālā darbinieka izglītību. Studijas bija ļoti interesantas, varēju apgūt zināšanas psiholoģijā, socioloģijā, sociālajā aprūpē, medicīnā, lietvedībā, likumdošanā u.c. Par studijām bija jāmaksā, tāpēc paralēli strādāju naktīs – slimnīcā, dzemdību nodaļā par medicīnas māsu palīdzību; vasarās – bērnu namā par audzinātāju.

Pēc studijām nolēmu uz gadu aizbraukt uz ārzemēm, vēlējos iepazīt citu valstu kultūru un cilvēkus. Izvēlējos Zviedriju un to nenozēloju. Strādāju Stokholmā, jaukā zviedru ģimenē. Iepazīnu viņus kā labsirdīgus, atklātus, ar humoru apveltītas cilvēkus. Zada priekšstats, ka visi zviedri ir aturīgi un "vēsi", ja nu mazliet augstprātīgi par to, ka ir zviedri.

Zviedru jaunieši ir iekšēji brīvāki no aizspriedumiem un nevajadzīgiem kompleksiem. Tas palīdz būt pārliecinātākam par sevi un savām spējām. Zviedrijā iemācījies būt atklātāka un drošāka.

Dzīvojot Stokholmā, brīvo laiku daudz pavadīju latviešu sabiedrībā. Strādāju latviešu sestdienas skolā par latviešu valodas un folkloras skolotāju, kā arī latviešu bērnu vasaras nometnē. Stokholmā iepazīnos ar Latviesu Nacionālā Fonda darbību un mērķiem. Ar fonda darbiniekiem daudz runājām par to, ko, mēs jaunieši, varam darīt, lai Latvija būtu demokrātiska un brīva valsts. Daudzi jaunieši aizbrauc strādāt vai mācīties uz ārzemēm un tur paliek.

Šajā laikā es pārliecinājos, ka Latvija man nozīmē ļoti daudz, tieši tur ir manas istās mājas. Es sapratu, ka varu būt lepna par to, ka esmu latvietiete, ka tikai pie mums ir tik garšīga rupjmaize un notiek Dziesmu svētki. Gribu veikt savu spēkus un spējas Latvijas nākotnei.

Pašlaik strādāju aprūpes centrā "Cerību līgzda" par sociālo darbinieci. LNF uzdevumā darīšu visu, lai arī citi jaunieši varētu mācīties, tiecētu nākotnei un būtu lepnī uz sevi un savu valsti.

Tauta aizdziedājusi un aizdancojusi Rīgas 800 gadus. Tiem vajadzētu palikt neaizmirstamiem tautas dvēselēs – mūžīgi mūžos. Tā vien likās, ka tieši jaunā paaudze un paši mazākie mūsu tautas rītdienu iedziedāja un iedancoja rītdienas debesis. Lai tā būtu!

Andrejs Eglītis

3

LNF 2002.gada stipendiāti

Dina Kristkalne:

No jaunās valdības es varu gaidīt daudz, bet nekas nemanīšies, kamēr tajā nebūs cilvēki, kuri nedomās par savu māka biežumu, bet uztrauksies par tautu un tās likteni. Neļietu priekšvēlēšanu saukļiem un solījumiem, ja kaut viena partija izpildītu pusi no solīti, tad tas jau būtu iespējami. Bet kā jau saka – karā visi līdzekļi ir labi, un visas partijas sola dažādus labumus. Es uzskatu, ka jaunajai valdībai būtu jāpievērš uzmanība bērniem, kuri neiet skolā, jāpalīdz vecākiem materiāli ziņā, jo bērni – tā ir valsts nākotne. Jāstrādā lai sabiedrība justu, ka valdība cenšas uzlabot cilvēku dzīves līmeni.

Ieva Poriete,

LMA Restaurācijas nod., I. kurss,

Andas stipendiāte:

Pašlaik mani visvairāk satrauc cilvēku neaizsargātība. Sēptīgi ir redzēt uz ielām nečūkus, bez pajumtes un darba palikušus vecus cilvēkus un bērnus. Valstij būtu jāpūpējas par šiem dzīves pabērniem. Bieži vien tie ir izglītoti, vīentīli, bet sadzīvē nevarīgi cilvēki. Svarīgi būtu, lai darba algas, bērnu pabalsti un pensijas vecus cilvēkus un bērnus apmierinātu. Tikai padzīvis bērnus var domāt par skolu, grāmatām, teātri.

Neesmu pārliecināta, ka mūsu valdība un politiskie darbinieki savus pienākumus veic godīgi un ar lielu atdevi. Ceru, ka uzvarēs saprāts, un Latvija tiesāms kļūs par stipru valsti ar gaišiem un lietišķiem cilvēkiem.

Liels paldies Latviesu Nacionālajam Fondam par atbalstu, kas paver ceļu turpināt izglītību un īstenot savus mērķus. ***

Ko sagaidīu no jaunās Valdības Preiļu rajona Rudzātu vidusskolas audzēkņi

Sintija Dārzniece:

Jaunajai valdībai steidzami vajadzētu pievērst vairāk uzmanību bērniem – kļaidoņiem un narkomāniem. Daudzi narkotikas sākuši lietot nesen un atkarība vēl nav iestājusies. Būtu jācenšas materiāli atbalstīt skolēnus, kuru vecāki ir bezdarbnieki. Jaunatnei jāpalīdz, lai izglītība, tāpēc jānodrošina mācīties arī tiem, kuri to finansiāli nevar.

Madara Vaivode:

Jaunajai valdībai, pēc manām domām, jānodrošina jaunatnei laba izglītība, vislabāk – bezmaksas, kā arī jāgarantē darbs pēc augstskolas beigšanas.

Tā vien liekas, ka tagad visur vajadzīgi tikai ģenji vai nauda. Bet, ja nav ne dotību, ne naudas? Ko tad?

Ronalds Čeksters:

Katram ārzemniekam būtu jānodrošina klāt par Latvijas pilsoni, tikai lietot nokārtot valsts valodas eksāmenu tāda līmenī, lai ārzemnieki spētu kontaktēties sabiedrībā un varētu būt pilntiesīgi Latvijas Republikas pilsoņi. Personas, kuras pārkāpusi likumu un nav apguvušas valsts valodas prasības, jāizraidā no Latvijas bez tiesībām atgriezties. Latviešiem Latvijā jābūt nacionālam pārsvaram, lai cittauteiši mās neizstumtu no dzimtenes.

Normunds Trubens:

Jaunajai valdībai būtu jāsaņem ar valodas jautājumu risināšanu. Es negribētu pieredzēt, ka otrā valsts valoda būtu krievu valoda. Zinu, ka kreisās partijas vēlas panākt divvalodību, ceru, ka viņiem tas nekad neizdosies, jo tad latviešu valoda drīz izstūtu un Latvijas neatkarība zaudētu jēgu.

Jānis Grandāns:

Galvenais, kas jaunajai valdībai jāzina, ir jāzina darbs ar jaunatni – mūsu valsts nākotni. Vai mēs gribam redzēt Latviju pasaulē (ja neko nemanīsim) kā alkoholisma un narkotiku izplatības vietu? Cik jauniešu no 1000 nelieto izphaloni, cigaretes un narkotikas? Galvenais būtu panākt tikpat stingrus noteikumus kā Skandināvijas valstīs, kur alkoholi nevar iegādāties līdz 21 gada vecumam. Būtu stingrāk jāpārbauda nelegālas tirdzniecības vietas, par kontrabandas slēpšanu un palīdzību šķērsot robežu vajadzētu atlaist muitniekus un robezsargus, bet godīgiem darbiniekiem varētu maksāt 10 reizes lielāku algu.

Būtu labi, ja nākamajā valdībā un parlamentā būtu pārsvarā jaunieši. ***

Paldies LNF par iespēju "nostāties uz savām kājām"

Gita Grante,

Andas stipendiāte:

Paldies par lielo atbalstu, ko sniedzāt man. Tās palīdzēja iekārt savu dzīvi un nostāties uz savām kājām. Bez LNF stipendijas man nebūtu izdevies piepildīt savu lielo sapni – studēt tieslietas. Tagad audzinu gadu vecu dēliņu un tālāk esmu iestājusies nekārtīnās nodalā. Studiju maksu varēšu nokārtot pati ar vīra atbalstu. Lai LNF atbalsts tagad tiek tiem jauniešiem, kuriem tiek daudz grūtāk nekā man tagad.

Bijetena saturu veidojušas M.Strautmane un A.Poriete

4

LNF valdes sēde Rīgā pie Eglīša 2001. gadā.

No labās:

M. Strautmane, A. Eglītis,
O. Leitāne, R. Jansons

ANLNF valdes sēde 2003. gadā.

No labās:

M. Strautmane, Z. Zvirbule, I. Meija,
G. Balode, R. Jansons

LNF padomes sēde Stokholmā 2005. gadā.

No kreisās:

J. Vikmanis, S. Jansone, M. Strautmane, R. Jansons, A. Rozenbahs, G. Balode, A. Orbe

LNF Pārstāvjiem, atbalstītājiem, latviešu sabiedrībai Padarītais un ieceres

Andreja Eglīša Latviešu Nacionālā Fonda INFORMĀCIJAS IZDEVUMS

Latviešu Nacionālais Fonds:
1947 – 2008
Nr.46 – 2008
Organizācijas Nr. 802009-8490

Sarakstei: LNF c/o Balode
O.Palmes gata 16, 111 37 Stockholm
Postgribo 351482 – 5

Darbvedības tālruni: Rīgā +371 26829773, +371 67106212
Stokholmā 46(0)87249941

E-mail: andrejaeglis.lnf@gmail.com • LNF mājas lapas adrese: www.latnet.se/lnf

DIEVS, SVĒTĪ LATVIJUU!

1918 – 2008

Latvijas valstij un Latvijas cilvēkiem novēlu šajos grūtajos laikos neeslīgā pesimismā, bet ticēt Latvijas nākotnei, tā kā ticēju Andrejs Eglīša. Fondu novēlu turpināt svētīgo darbu mūsu tautas un Tēvzemes nākotnes labai!

Ciepa un sirsnība Jānis Stradiņš

Šveicu visus latviešus mūsu Tēvzemes – Latvijas Republikas 90. dzimšanas dienā! Mūsu krīvu viedā ziņa, mūsu mantra un politiskā programma lai būtu tā, kas izsenis ierakstīta Rīgas Latviešu biedrības karogā – stāvi stipri, strādā droši!

Valdis Rūmnieks, RLB priekšsēdētājs

Skolnieku sveicēni Latvijai dzimšanas dienā

Dzimšanas dienā parasti dod dāvanas un ziedus. Bet ko lai dāvina Latvijai? Mēs, Ibrāimā 1. vidusskolas audzēkņi, vēlamies Latvijai dāvināt savu mīlestību, kas izteikta gan vārdos, gan darbos. Mēs lepojamies ar savu Dzimteni un tās cilvēkiem. Mēs acinām visus latviešus un tos, kuri ciena mūsu tautu, lai kur mēs katrs būtu – saņākt domās kopā un vēlīt Latvijai ilgu un bagātu mazu, gudru un talantīgu cilvēkus. Lai mūsu vēlējumi apvienojas un ar upju plūdumu, ar vēju šalkoņu atzskrien pasaulē tālu, un pierādās. Daudz laimes dzimšanas dienā, Latvijai!

Madara Upeniece, Dita Usāre, Jānis Bulmeisters, 11.a klase

Es novēlu, lai nekad nevienš latvietis nestājas preti savam brālīm un kaimiņam. Es novēlu, lai nekad nevienš latvietis nebēg no savas zemes kara dārdājos pavādis. Es novēlu, lai latvietis satiek latvieti un ir lepns par to, ka pieder šai zemei – Latvijai. Daudz laimes, Latvija, un esi stipra!

Agris Pastars, 11. a klase

Lai Tu vienmēr būtu vieta, kurā mēs gribam atgriezties un justies kā mājās. Un nepazūdē to, ko gadsimtiem ir spējuši saglabāt mūsu senči – zaļos mežus, zelta laukus, straujās upes un puķu pļavas. Atceries, ka mēs vienmēr būsim kopā ar Tevi! Tieši Tu mums esi devusi tos skaistākos mirkļus dzīvē – pirmo skolas dienu, pirmo krāsaino rudeni, pirmo iemilšanās un ģimenes sajūtu, kā arī mūsu jūdēnu. Vienmēr būsi valsts ar neatkārtojamiem notikumiem un

cilvēkiem, vienmēr būsi valsts pie Baltijas jūras – vismiļākā un labākā – mūsu zeme! Ik dienu Tu kļīsti skaistāka. Tavi zeltainie rudēni, baltās ziemas, smaržīgās vasaras un zaļi plaukstošie pavasari... Skaistums mūžīgs. Jā, tieši tādu mēs Tevi milam! Apšveicam!

Madara Mālniece, Kitija Valtere, Ginta Jēgermane, Alina Timofejeva, Māriete Stikāne, Artūrs Kirijenko, 11.a klase

Latvija ir mana skaista valsts. Mums ir četri novada, kuri katrs nes savu daļumu un krāsāpumu. Kurzemes krastus lielākoties apskalo Baltijas jūra. Katru rītu var redzēt, kā no jūras iznirst saule un katru vakaru tā iekrīt atpakaļ jūrā. Zemgales līdzenumi un plašumi, kuros var redzēt sauli mostamies un ienirstam atpakaļ zemē, no kurienes tā nākusi. No Latgales zilajiem ezeriem izceļas saule, lai tajos atpakaļ vakarā iegrimtu. Vidzemes kalni acina saules starus rotāties to virtotnēs. Latvija ir saules apmirdzēta zeme, un es novēlu, lai tai paari vēl ilgi mirdzētu saules gaismā.

Zane Kivleniece, Rudzātu vidusskolas 10. klases skolniece

Latvija ir mana dzimtene. Un citur dzīvot es negribē. Tu, ir cilvēki, kas aizbrauc uz ārzemēm un atpakaļ uz savu dzimteni īpaši negrib. Es viņus nesaprotu. Seiti taču ir viss, ko vēlies – skaistu un tīru dabu, labirdīgi un čakli cilvēki, dzimta valoda. Es negribētu, lai Latvijā būtu karš. Tik nesen ir atgūta brīvība! Vēlu Latvijai mūžīgi būt neatkarīgai un brīvai valstij! Mijš sveiciens dzimšanas dienā!

Atvija Pastare, Rudzātu vidusskolas 10. klases skolniece

**LNF Pārstāvjiem, atbalstītājiem, latviešu sabiedrībai
Padarītais un ieceres**

**ANDREJA EGLIŠA
Latviešu Nacionālā Fonda
INFORMĀCIJAS IZDEVUMS**

Latviešu Nacionālais Fonds

Sarakstei : LNF c/o Balode O. Palmes gata 16, 111 37 Stockholm

Postgāro 351482 - 5

Darbvēdības tālruni: Rīgā: 37126829773, 37126583334

Organizācijas Nr. 802009-8490

Stockholmā: 46(0)87249941, 46736290451

1947 - 2009

E - mail: andrejaeglisa.lnf@gmail.com

Nr. 47 - 2009

LNF mājas lapas adrese: www.latnet.se/lnf

Uz priekšu, likteņi, uz priekšu -
Bez vaimanām uz priekšu.
Jaunu ticību, jaunu rītdienas ticību prasū tauta.
Vārdi nevienu nepažādina.
Andrejs Eglīša
(2002.)

**Andreja Eglīša atdusas vieta
Laudonas kapos**

Visu gadu, bet īpaši vasaras laikā, pie Andreja Eglīša cimejas daudz ļaužu ne tikai no Latvijas, bet arī no ārzemēm - Eiropas valstīm, ASV, Kanādas un Austrālijas. Vedam un iepazīstinām viesus ar Induļa Rankas veidotu „Ceļu pie Andreja” un skulptūru „Jauneklis”. Rādām stāstu par Andreju, ko mūsu audzēkņi sagatavojuši. Andrejs ir mūsu bagātība, par viņu stāstam, rādām un paši braucam cimos. Viņa goda svētkos vienmēr notiek pasākumi, mūsu skolēni aizdedzina sveces, noliek puķes, dzied dziesmas, deklamē dzeju.

Dzejnieka kapavietu nāk apciemot arī tās ģimenes, kuras saņēmušas Andreja Eglīša Latviešu Nacionālā Fonda palāstus un stipendijas.

Ruta Vižāne, Laudona

Gabriela Balode un Ansis Orbe ar Latvijas Ārlietu ministra Goda rakstu

Jaunieši Laudonas kapos pie Andreja Eglīša

AR TRIJU ZVAIGZŅU ORDEŅA STAROJUMU

Ordeņa kavaliers Ieva Graufelde

Ja katrs mēs spētu iedegties kā tāda saulīte!

Siguldieši un arī daudzi rīdzinieki labi atceras prāvestes Ievas Graufeldes pirmo sēdumu dzimtenē. 1989. gada 18. novembrī viņa, toreiz gan vēl kā tikko ordiņvei nācītāja, kopā ar Vairu Bīdēju Turaidas baznīcā vadīja svētku dievkalpojumu.
— Man vienas runa šķīta kā *Amoldas mans*, — atceras Turaidas muzeja direktore Anna Jurkāne. — *„Latvija būs brīva!”* — viņa toreiz teica. *„Bet brīvība ir kā liela, nūko telpa, kas mums katram jāpiepilda ar savu pieniesumu, ar labiem darbiem un domām.”*
Savu gaismas sveici uz Latvijas garīgās atdzimšanas altāra Ieva Graufelde ielieda jau krievu agrāk. Kopā ar Zviedrijas latviešu dziesmu kopu “Vilcējas” un diviem jaunākajiem bērniem viņa piedalījās folkloras svētkos “Ballica—88”, kad Latvijā pirmo reizi tika atbrīnātināti sarkanbaltisarkanie karogi, kas plīvoja līdzās lietuvisu un igauņu nacionālajiem karogiem. Meitiņa Guna ar saviem pieciem gadiem, šķiet, bija pati jaunākā svētku dalībniece, bet vienpadsmitgadīgais Ansis brāši stāvēja pie atkal godā celtā sarkanbaltisarkani karoga. No “Vilcējām” toreiz daudzi Latvijā iemācījās dziesmiņu par garo pūpu ar brīnumgaru un lipri piedziedājumu, bet Guniņa vēlāk latvie-

šu bērniem Zviedrijā mācījusi dzimtenē dzirdētās dziesmas.
Par emigrantu Ieva Graufelde sevi nekad nav uzskatījusi:
— *Kopš vien sevi apzinus, vienmēr esmu justusies kā latvieti un arī kā kristiete. Sākumā dzīvojam Amerikā. Es piedzimu Linkolnā, Nevadas pavalstī. Un jau ļoti mazā zināju, ka te mācījies mūsu prezidents Kārlis Ulmanis. Uz dzimteni pirmo reizi devos kopā ar draugiem 1976. gadā, tad — ar mammu un vecāko dēlu, kopš 1990. gada braucam atvien biētiņš, darāmā rodas atvien vaivā. Braucieni bijuši visādi, iznācis gulēt arī ostā uz solņa. Kopš Baltijas festivāla man Rīgā ir draudzene Inese, kuras māmiņa mani ēdina un guldina. Šai ģimenei jūtas kā mājās un varu pilnīgi nodoties savam darbam.*
Un darāmā ir daudz. Jāmin gan pastarītais darbs ar Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes studentiem, gan “Baznīcas gadagrāmatas” redakcijas vadīšana. Ieva Graufelde ir pirmā un līdz šim vienīgā sieviete Latvijas literāriskās Baznīcas vēsturē, kas vadā Baznīcas darbu kā prāveste. Viņas aprīpē ir svētdienas skolu skolotāju, audzēkņu un augstskolu pasniedzēju apmaiņa ar ASV un Eiropas valstīm. Nākamvasar jau septi reizi ar viņas gādību to-

loģijas studenti brauks praksē uz Zviedriju, lai mācītos, kā pantiēsus sagatavo iesēvisana, kā notiek laulības, kristības un citi rituāli. Zviedrijā mācītāji tiek īpaši sagatavoti arī darbam slimnīcās un ieslodzījuma vietās. Ar Ievas Graufeldes gādību daudzi Latvijas mazmoderānātie un sīmie bērni atpūšies Zviedrijas pensionātā “Sandhija”.
Ieva Graufeldei patik ierosināt, rīkoties, darīt, nedomājot par pateicību.
— *Neviens darbs nav mazs, ja to dara ar pārliecību, ka tas ir vajadzīgs. Un nekāds nav tik skaists kā patiesu nodarāns. Nevar mīlēt ar aprēķinu — ne cilvēkus, ne dzimteni, ne darbu, ko dari. Dēļa, patiesa mīlestība pati nes augļus, un alga tad nāk kā liels brīnumas.*
Tāds sirds darbs Ievai Graufeldei ir Aizvesto saraksts. 1980. gadā no Andreja Eglīša vadītā Latviešu nacionālā fonda saņēmusi šo uzdevumu, viņa tam atdeva astoņus gadus. Datus vāca no Sarkanā Krusta sarakstiem, datoru jau toreiz nebija, tāpat tika krātās un kārtotās, grieztas un līmētās. *„Tas man kā ceturtais bērns.”* Ieva Graufelde un izsaka nožēlu, ka citi pienākumi nav ļāvuši darbu turpināt. Aiz katra vārda jau ir cilvēku likteņi. Un ir veselās ielas un pagasti, ko šī traģēdija skārusi sevišķi skaudri. Tomēr paslāks gan amata pienākumi, gan iekšējā pārliecība liek pilnīgi nodoties draudzu darbam.
Mēs ar Ievu Graufeldi sarunājāmies konsistorijā diez pēc tam, kad Valsts prezidents Guntis Ulmanis viņai bija pasniedzis Triju Zvaigžņu ordeni.
— *Šis apbalvojums vairāk pienākas maniem vecākiem, kas mūs ar mūsu audzināja pārliecību, ko Latvija ir un būs. Kas esapūcija never būt mūsīga. Viņi mūs mācīja strādāt darbu, nedomājot par algu. Un dzīvot ar cerību.*
Skatoties saulītei atblāzms, kas nošāpamānā nokrišņi izgaismoju kļusu vakarkārēslas stundu, Ieva Graufelde atcerējās nesen Stokholmā vēroto neparasto dabas parādību. Gaismas stariem lūstot gaiss esošajus ledus kristāliņus, ap sauli pēķšņi bijušas redzamas kā daudzās mazās saulītes. Pasaule šķitās tik brīnumaini skaista, un pēķšņi uzplauksnijs doima: *„Kaut mēs katrs spētu iedegties kā tāda maza saulīte!”*

LNF padome

No labās: P. Inna, V. Dzelzkalējs, J. Vikmanis, Z. Dzelzkalēja ar dēlu, G. Balode, I. Graufelde, M. Strautmane. 2014

“Es nākšu atpakaļ, kad debesis būs mūsu karogs siets...”

(Andrejs Eglītis)

Andreja Eglīša Latviešu nacionālajam fondam (AELNF) šogad aprit 70. darbības gads

Esat laipni aicināti uz sarakojumiem!

Stokholmā 14. oktobrī pulksten 16 koncerts. Piedalās Kristīna ansamblis ar draugiem! Somu bznīka. Pēc tam saviesīgs vakars draudzēs telpās. Būs skatāma AELNF vēsture fotoattēlos. Sarīkojamā piedalīties vieglaas no Rīgas fonda padomes locekļiem Lidija Kaufelde un fonda valdes locekļi Inese Levāne, kā arī Ingūna Mīlgrāve, izstādes Jāņa Mišņa bibliotēkā kuratore.

Laudonā 20. oktobrī Andrejs Eglīša Laudonas vidusskola pieņem Andreju Eglīti viņa 105. dzimšanas dienā.

Rīgā 10. novembrī jāga Misiņa bibliotēkā izstādes par AELNF darbību atklāšana un sieviešu kora “Capitula” koncerts.

UZZINĀ!

1947. gada 14. decembrī Stokholmā pulcējās 33 tautieši ar svarīgu nodomu – dibināt Latvīšu nacionālo fondu! Sapulci atklāja sūtnis Voldemārs Salnais. Klātesošie nodziedāja “Dievs, svētī Latviju!”. Sūtnis V. Salnais paziņoja, ka fonda dibināšanas ideja sabiedrībai nav bijusi sveša, bet atklātībā to pieticās mūsu izcelsas dzejnieks Andrejs Eglītis. Ar šo sanākumi arī sākas Latvīšu nacionālā fonda izveidošana par globālu politiskās informācijas organizāciju.

Starp klātesošiem bija manāmi A. Aizsilnieks, J. Andersons, A. Eglītis, A. Johansons, V. Kreicbergs, A. Krodgers, A. Landsmanis, T. Reiters, J. Rītums, J. Rutkis, V. Salnais, O. Sakārnis, V. Strelerte, N. Strunke, J. Tepters, J. Vārsbergs, M. Ziverts, kā arī LCP *Memoranda – 1944* parakstītāji J. Breklis, F. Čielēns, M. Čakste, J. Grīsis, K. Straubergs, A. Teikmanis, I. Teriņš, V. Tepters un V. Ginters. LNF Zviedrijas nodalās ievēlētā padome savā pirmajā sanāsmē sapulcējās 1948. gada 4. jūlijā.

LNF mērķi cīņa par demokrātisku un neatkarīgu Latviju, tautas dzīvā spēka un nacionālās kultūras saglabāšanu, latviešu tautas tiesību un interešu starptautiskā aizstāvēšana.

Andrejs Eglītis “Aiz Baltijas jūras elpo Maskavas apspiesto latviešu tautu. Gandrīz vai sirdspukstus var saklausīt. Mums jālauz vēl uz Līngas brīvo tautu un Amerikas deklarēto Baltijas valstu padomju varas okupācijas neatīšanu iedzīvīšanu mūsu tautas brīvības atgūšanai! Mūsu balss brīvībā nedrīkst apklusēt. Nav apstāšanās nedz dienas laikā, nedz naktī visās mūsu brīvības cēstieniu alkmes, domāšanā, arī sapņošanā!”

Visus okupācijas gadus ar publikācijām kā latviešu valodā, tā arī svešās valodās, ar filmām, kas atspoguļoja okupētās Latvijas šodien, ar deleģātiem starptautiskos kongresos, ziņojumiem radiofonos, televīzijā, slēgto sektoru darbu apspiesto labi LNF centies parādīt komunistu neclivēcību brīvo tautu izcināšanā,

reizē jundēdams visus pozitīvos spēkus apspiesto brīvības atgūšanai. LNF darbs Baltijas jūras krastā, Stokholmā, devis virkni starptautiski atzītu publikāciju.

These names accuse (1941. gadā aizvesto saraksti), *Latvia – country and people, Persist or perish, History of Latvia, The Lutheran church of Latvia in chains, These ruins accuse (record of religious suppression), The Cheka (NKVD) at work in Latvia, A small nations struggle for Freedom, Resistance movement in Latvia, Russiade (manuskripts slepenā veidā izvests no Latvijas: aiz slepenā autora vārda slēpās slavenais latviešu skatuves mākslinieks Evalds Valters), Kolimas piezīmes, Mass deportations of population from the Soviet occupied Baltic States* (kopā ar Igaunijā NF) un daudz citu. Ar LNF līdzdalību kopējos baltiešu pasākumos atzīmējami

globāle informācijas biļeteni angļu, vācu un spāņu valodās.

Ir arī publicētas skrejlapas, propagandas pasākumi un marškas, rīkotas baltiešu protesta akcijas.

LNF okupācijas gados slēpus uzturēja sakarus ar Latviju, lai iegūtu patiesu informāciju par to, kas notiek Tēvzemē, un lai tautiešiem Latvijā sniegtu informāciju par trimdas rosēm. LNF izveidoja avīžu arhīvu, kas tagad atrodas Misiņa bibliotēkā Rīgā. Tas dod iespēju uzziņāt, par kurām tēmām, saistītām ar latviešiem un Latviju, ir rakstīts zviedru presē no pēckāra gadiem līdz 1997. gadam.

Nozīmīgākās akcijas: Pirmdienas kustība Zviedrijā no 1990. – 1991. gadam. LNF darbinieki katru pirmdienu pulksten 12 piedalījās kustības sapulcēs Stokholmas centrā.

Es nākšu atpakaļ

*Es esmu diempiņnieks un sārta dzīņnieks, nedusējais skaļš –
Lai tautu nepazūd kā laikos kapu kļajums zāļš.*

*No sevis atieju, kad lielais būdu debess pāri grāst,
To tauri pastaro es prasti, lai var tiesas dienu pāst.*

*Es nākšu atpakaļ, kad debesis būs mūsu karogs siets –
Klusu teikt, ka apmeties reiz senā dievnāmā bij būsi spiets,
Un sīrmam mācītājam tēvurēz viņas stājas kļāt,
Un bārgs un izmīsīs viņš sauca: Draudzē! Vajog kvēpīnāt!*

*– No vietās sāku tās, kur sērta dīju, veco māti ganot, dūca,
Kad āka tā, pa rasu, svārkus rotidama, kumelītes pļāca.*

No vietās tās...

(Nesauļe, 1953)

LNF pirmā padome

Andrejs Eglītis Rīgā, Brīvās Latvijas redakcijā aizv. gs. 90. gadu beigās // Foto: Līgita Kovtuna

No 1990. gada atkal brīvā Latvijā Andrejs Eglītis ieviesa jaunu ceļu fonda darbībai – “Ceļš uz 18. novembri Latviju” – ar vairākiem projektiem, to starpā – ekonomiskais atbalsts daudz bērnu un trūcīgām ģimenēm, atbalsts skolēnu brīvpusdienām, atbalsts izglītībai stipendijas skolēniem un studentiem no trūcīgām ģimenēm, jaunietis arī īpašām vajadzībām, datoru dāvinājumi Latgales lauku skolām.

Sekojoš Draudzīgajam aicinājumam, tika dāvinātas grāmatas Latgales lauku skolām un bibliotēkām (Andreja Eglīša dzeja, Ulīza Gērmaņa “Latvju tautas piedzīvojumi” un “Ceļā uz Latviju”, Latvju Enciklopēdija (burt-

nīcas nr. 18 – 31), izdota Zviedrijā no 1950. gada, kā arī dažādi LNF izdevumi), Agnē Baloža Zviedrijā izdota grāmata “*Leitvādu och det lettiska folks historia*” (Latvija un latviešu tautas vēsture) tika dāvināta poļietijem, bibliotēkām un vairākiem mācību iesādēm Zviedrijā.

Rīkoti vairāki literatūras un vizuālās mākslas konkursi, vērienīgākas no tiem notika Andreja Eglīša simtgadē, kad piedalījās 212 skolēni no 40 pamatskolām.

Atbalsts kultūrai: fināncu piešķirami skolēniem, lai viņi varētu doties izglītošanās ekskursijās pa Latviju, uz teātriem un koncertiem. Andreja Eglīša simtgadē 300 skolēni kopā ar skolotājiem varēja noklausīties kantātī “Dievs, tava zeme deg”. Rīgas Doma baznīcā. Sniegts atbalsts Latvijas korīem, lai dotu tiem iespēju viesoties un sadraudzēties ar korīem Stokholmā.

Atbalsts veselības aprūpei: paticoties nelaiķis Rīgas Grosas (Pērti, Austrāliā) ziedojumam, AELNF tagad var palīdzēt arī veselības jautājumos. Kopš 1990. gada līdz šim sešas personas savos testamentos novēlējās ievērojamas naudas līdzekļus AELNF darbībai.

No 1990. gada daudz bērnu un trūcīgas ģimenes atbalstos ir saņemšās vairākus miljonus zviedru kronu, kultūra atbalstīta ar pusmiljonu kronu, bet jauniešu izglībnā ieguldīti miljoni kronu!

AELNF darbība ir bijusi un joprojām ir iespējama, paticoties tautiešu atbalstam un ziedojumiem.

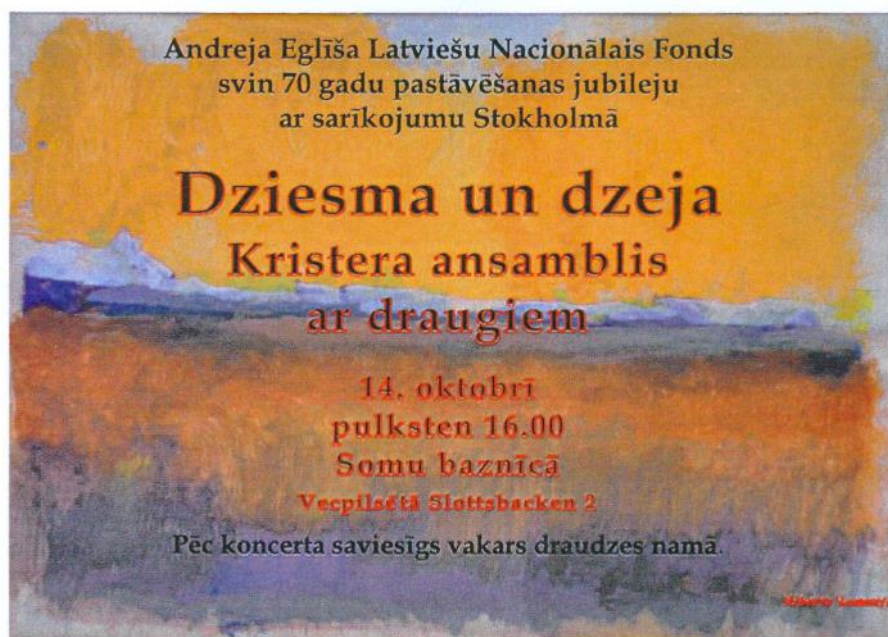
Vissīrīgākais paldies visiem par līdzdarību un ceram uz turpmāku sadarbību!

AELNF salme Zviedrijā un Latvijā

LNF padome

No labās: M. Strautmane, I. Meija, G. Balode, H. Valdmanis, Z. Dzelzkalēja ar dēlu, I. Graufelde, P. Inna. 2013

Māra Strautmane, saņemot Atzinības krustu. 2017

